افکارو ته سکون

کتاب پُل دی انسان د ډوبیدو څخه ژغوري، کتاب بهترین دوست دی، د کتاب سره ناسته اختیار کړئ، د کتاب په لوستلو سره دماغ پیاوړی کیږي، انسان د کتابونو څخه ډیر څه زده کولای سي، هر وخت مو باید په لاس کي یو کتاب وي، ځکه چي د وخت د ښه استعمال ذریعه د کتاب لوستل دي.

Ketabton.com

لیکوال:

فرید احمد (مبارز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کـتاب نـوم: افکارو ته سکون

لـیـکـــوال: فرید احمد (مبارز)

کـمـپـوزر: خپله لیکوال

برېښنالــیک: Faridahmadmobariz81@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

موضوع	مخ
د کتاب پېژندنه	۱
بسم الله الرحمن الرحیم	۲
فهرست	۳
سریزه	۵
د انسان په ژوند کي هدف ټاکل اساسي اصل دی	۶
د کامیابي تر لاسه کولو اصول او لاري چاري	۱۲
کامیابي د هغه چا ده په چا کي چي یې همت وي	۱۷
کامیاب خلک د ذهني بوج سره مقابله کوي	۱۹
د کامیابي سبب څه دی؟	۲۱
ناکامي موږ ته د کامیابي لاره برابره وي	۲۵
مه نااُمیده کیږئ پر خپل ځان باور ولرئ	۲۹
د شرم کولو څخه ځان وساتئ	۳۴
د خلکو سره ښه تعلقات ولرئ	۳۷
د انسان په کردار او شخصیت کي ښه او بد عادتونه	۴۱
ښه فیصله کول مو د کامیابۍ راز دی	۴۵
د مشکلاتو او مصبتونو سره مبارزه کول	۴۷
پر الله سبحانه وتعالی توکل وکړئ	۵۲
الله سبحانه وتعالی غفور او رحیم ذات دی	۵۳
د خوشحاله اوسیدلو اصول او لاري چاري	۵۵
وخت د ژوند حقیقت دی	۶۲
ځوانان د ټولني ستون فقرات دي	۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه ته څنګه سکون حاصلیدای سي؟.. ۷۵
مطالعه کول د انسان دماغ پیاوړی کوي.. ۷۸
د ښه صحت درلودلو لاري چاري... ۷۹
د فکري رشد او نوښت مخه نیونکي څیزونه... ۸۲
خپل ذهن د ځان پر ضد مه کاروئ.. ۸۳
هیڅ دي د لاسه نه دي ورکړي.. ۸۴
د خوښۍ راز په څه کي دی؟.. ۸۶
ذهني نا آرامي.. ۸۸
د ځان سره د فکر کولو زیان رسونکي حالات.. ۹۱
د دقیق فکر او پریکړي کولو لپاره د پنځو منفي خویونو څخه ځان ژغورل................ ۹۲
هغه لس عادتونه چي ستاسو ټولنیزو مهارتونو ته د پام وړ وده ورکوي................ ۹۵
هیله بخښونکي افکار.. ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

الحمدالله رب العالمین والعاقبة للمتقین والصلوة والسلام علی اشرف الانبیاء محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم). اللهم صل علیٰ محمدوعلیٰ آل محمد کما صلیت علیٰ ابراهیم وعلیٰ آل ابراهیم انک حمید مجید. اللهم بارک علیٰ محمدوعلیٰ آل محمد کما بارکت علیٰ ابراهیم وعلیٰ آل ابراهیم انک حمید مجید. اما بعد!

ژوند د الله (جل جلاله) د لوري بشر ته تر ټولو آرزښتناکه ډالۍ ده، هغه خلک چي د الله (جل جلاله) ددې پیرزویني په آرزښت پوه دي، تر ټولو نیکمرغه خلک دي، دوی د ژوند د هري شیبې څخه بي پایه خوند اخلي، لنډه دا چي د خوښي احساس کوي او د الله (جل جلاله) ددې پیرزویني مننдوینه کوي، داسي نه ده چي دې خلکو درد، غم، ستونزي، مشکلات او داسي نور هیڅ نه دي ګاللي، بلکي دوی د ستونزو سره مبارزه کړې ده، د ژوند هغه رازونه یې کشف کړي دي، کوم چي په مرسته یې د ستونزو او کړاونو سره په ډاډه زړه مبارزه کولای سي. الله (جل جلاله) هر فرد د ښو صلاحیتونو سره پیدا کړی دی، الله (جل جلاله) هر انسان د یوه خاص مقصد لپاره پیدا کړی دی، الله (جل جلاله) هر فرد په ډیرو صلاحیتونو باندي نازولی دی، په هر فرد کي کم از کم یو صلاحیت داسي ضرور سته کوم چي د نورو څخه ښه دی، د همدغه صلاحیت د وجهي ډیر کارونه پر مخ بیولای سي، او ډیر حیرانونکي کارونه کولای سي، کامیاب خلک فوق البشر نه دي او نه د عامو خلکو څخه څو فیصده ذهین او باصلاحیته دي، بلکي زموږ او ستاسو په څیر عام خلک دي، کوم چي د میانه درجي ذهن خاوندان دي، مګر په هغوی کي د کامیابي ډیر خواهش کوونکي وي، د هغوی د ژوند لپاره یو هدف وي، هغوی پر خپلو کامیابیو یقیني وي، د هغوی سوچ، فکر او رویه مثبته وي، دا خلک د خپلي کامیابي لپاره تل ثابت قدم اوسي، لهذا کامیاب خلک چي کوم کار کوي تاسو هم همغه کار کوی، په دنیا کي هر څوک کامیاب او دولت مند کیدلای سي.

درنو لوستونکو! دا چي زما او ستاسي تر منځ ددې کتاب د لوستلو له برکته ملګرتیا پیدا سوه، زه ستاسو ټولو لوستونکو څخه نړۍ نړۍ مننه کوم، چي خپل آرزښتمن وخت مو زما د کتاب ولوستلو ته ورکړی، زه ځان ستاسي ددې ښیګني پوروړی بولم او ستاسي لپاره لاسونه د لوی رب (جل جلاله) و دربار ته لپه کوم، الله (جل جلاله) دي ستاسي ژوند د اندیښنو او غمونو څخه په آمن کي کړي.

په درنښت

فرید احمد (مبارز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسان په ژوند کې هدف ټاکل اساسي اصل دی

هر انسان تر هغه وخته د کامیابي سفر نه سي شروع کولای، تر څو چي په خپل منزل مقصود علم ونه لري چي منزل مقصود يې څه او چيري دی، د دغه سفر د شروع کولو څخه مخکې په دې علم درلودل ډير ضروري دي، چي تاسو د څه جوړول، څه حاصلول او د کوم څه کول غواړی، انساني کامیابي او کامراني د هدف د ټاکلو څخه شروع کيږي، تر څو چي موږ کوم هدف ونه لرو موږ د ډيرو مهمو مواقعو څخه هم ګټه نه سو پورته کولای، کوم وخت چي تاسو خپل هدف او مقصد معلوم کړی، نو ستاسو د فکر انداز بدل سي او بيا د هغه د حصول لپاره کوښښ شروع کړی، الله سبحانه وتعالی د هيچا کوښښ نه ضايع کوي، که چيري تاسو د زړه د اخلاصه د کوم شي حاصلول وغواړی، نو تمام کائنات به د دغه شي په لاسته راوړنه کي ستاسو سره مرسته کوونکي سي، موږ هميشه ددې صلاحيت لرو چي خپل خوبونه پوره کړو او خپل هدف تر لاسه کړو، ماهرينو د هدف ټاکلو لپاره ډير اصول وضع کړي دي، چي يو څو مهم يې په لاندي ډول دي:

۱: هدف بايد هميشه واضح، معلوم او قطعي وي، ځکه پټ هدف عموماً نه سي تر لاسه کيدای.

۲: هدف بايد د هميشه لپاره لوی وي، هيڅوک د خپل هدف څخه زياته کامیابي نه سي تر لاسه کولای، ددې وجهي بعضي ماهرينو پر دې ټينګار کړی دی، چي هدف ته رسيدل سخت مګر ممکن دي، البته د ممکن او ناممکن تر منځ فرق سته، په شروع کي هر هدف ته رسيدل ناممکن وي، مګر د مثبت فکر خاوندان بيا وايي: د هر شي لاسته راوړنه ناممکن نه دي، لکه نن سبا د بعضي شيانو ايجاد، لکه: برق، راډيو، کمپيوټر او داسي نور... دا ټول شيان په ابتداء کي ناممکن وه، مګر يو څو د لوړ عزم او تيز ذهن خاوندانو دا هر څه ايجاد او ممکن کړل، لهذا تاسو هم لوی هدف ټاکی او په معمولي کامیابيو قناعت مه کوئ.

کله چي تاسو لوی هدف وټاکی تاسو خود بخوده د لويو لويو نتيجو توقع کوی، ډير زيات کوښښ کوی، کوم وخت چي تاسو د کوم شي توقع وکړی او د هغه لاسته راوړل مو يقيني وي، نو هغه تر لاسه کولای هم سی، که چيري تاسو کمزوري هدفونه وټاکی او ستاسو کوښښ هم کمزوری وي، نو د کمزوري کوښښ نتيجه هم کمزوري وي، لهذا د خپلي توقع څخه لوی هدف وټاکی، يعني که تاسو پوهيږی چي فلانی کار کولای سی، نو هدف مو د هغه څخه لوړ وټاکی، تاسو په خپله ژوند کي د کم شي په حاصلولو مه راضي کيږی، هر وخت د ډير څه د حاصلولو فکر کوی، ان شاء الله ډير څه به په لاس درسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳: هدف باید مثبت وي، مثلاً ددې فکر پر ځای چي زه غریب او خفه نه وای داسي فکر وکړی زه باید خوشحاله او مالدار وای، د ناکامۍ پر ځای د کامیابۍ سوچ او فکر کوی، داسي سوچ او فکر مه کوئ چي زه هیڅ نه غواړم، بلکي داسي سوچ او فکر کوئ چي زه هر څه غواړم، انساني ذهن د مثبت هدف د حصول لپاره ډېر په تیزۍ سره کار کوي، لهذا مثبت هدف وټاکی.

۴: د هدف ټاکل باید ستاسو له خوا وي نه د نورو له خوا، د نورو تر تاثیر لاندي خپل هدفونه مه ټاکئ، په نني وخت کي اکثره مور او پلار د خپل اولاد لپاره هدف ټاکي، کوم چي بیا تقریباً اکثر سم نه وي، مثلاً مور او پلار غواړي چي زوی یې ډاکټر، انجینیر یا بل څه سي، مګر زوی یې بیا غواړي چي عالم یا حافظ سي، نو په داسي صورت کي ښکاره کامیابي نه سي تر لاسه کیدلای، لهذا خپل هدف په خپله وټاکی.

۵: د هدف لاسته راوړلو لپاره د وخت تعین نهایت ډېر ضروري دی، یعني د هغه د تکمیل لپاره نیټه معلومه کړی، کله چي یو انسان د کار د تکمیل لپاره کومه نیټه معلومه کړي، هغه بیا عموماً خپل کار د ټاکلي تاریخ څخه مخکي سرته رسوي، ځکه خو کامیاب خلک د خپلو کارونو د سرته رسولو لپاره نیټه معلوموي، د تاریخ ټاکنه باید نه ډیره لیري او نه ډیره نږدې وي، ځکه که چیري لیري وي، نو د انسان دلچسپي کمیدلای سي او که ډیره نږدې سي شاید چي بیا انسان حوصله د لاسه ورکړي.

که څه هم د ځینو ماهرینو فکر دا دی: د کار د تکمیل موده په عام طور سره میانه وي، یعني که چیري نږدې وي، نو خپل هدف ژر تر لاسه کولای سی او که لیري وي، نو د هدف په حصول کي بیا وروسته والی راځي، په هر حال دا خبره په ذهن کي یاد وساتئ، کله چي مو د یوه کار د تکمیل لپاره کومه نیټه معلومه کړه، په هغې کي بیا تغیر او تبدیل مه راولی، که مو تر ټاکلي تاریخ پوري خپل هدف تر لاسه نه کړ تاسو مطمئن اوسئ مایوسه کیږی مه، د بل نوي تاریخ ټاکنه وکړی.

۶: کوښښ وکړئ چي ستاسو هدف ستاسو د شخصیت، مزاج او فطرت سره برابروي، که چیري مو هدف د فطرت سره برابر وو، نو د هغه د حصول لپاره د کار کول داسي دي، لکه نه کار کول، بلکي هغه بیا ستاسو لپاره یوه مشغله وي، لویه کامیابي صرف د خپلي خوښي په کار کولو کي ده، لهذا که کوم کار دي خوښ نه وي، نو تاسو یې تر ډیره وخته په ښه معیار او د زړه د اخلاصه نه سی ترسره کولای، او کوم کار چي د زړه د اخلاصه ونه سي په هغه کي د ترقي امکانات ډیر کم وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه کامیاب شخص څخه د کامیابي په هکله پوښتنه وسوه؟ هغه وویل: لومړی دا فیصله وکړی چي تاسو د څه حاصلول غواړی؟ د څه جوړول غواړی او د څه کول غواړی؟ بیا د همدغه مقصد د حصول لپاره خپل ټول کوښښ او صلاحیت په کار واچوی، مستقل مزاج اوسی او کوښښ هیڅکله مه پریږدی، تاسو به کامیاب سی، یعني د هر قسم کامیابي د حصول لپاره دا لازمي ده چي تاسو ته به پر دې علم وي چي تاسو څه غواړی. تاسو ډیر خواهشات، تمناوي، آرزوګاني او آرمانونه لری، د هغو ټولو شیانو لیست جوړ کړی د کومو چي په ژوند کي یې حاصلول غواړی، مثلاً: علم، ښه تعلیم، دولت، کور، موټر، د خلګو لپاره مدرسه یا مکتب، روغتون یا د کوم کتاب لیکل، د لیکلو وروسته یو په کښني انتخاب کړی.

فطري صلاحیتونه د کامیابي لپاره د کیلي حیثیت لري، د فطري صلاحیتونو په ملتیا د کامیابي حاصلول ډیر آسان دي، په دې صورت کي انسان ته د کار کول کار نه بلکي یوه مشغلتیا وي، د نفسیاتي ماهرینو په خبره په هر فرد کي د (۳) څخه نیولې تر (۵) پوري او په بعضي خلګو کي (۷) فطري صلاحیتونه موجود دي، د فطري صلاحیتونو د پیژندلو لپاره لاندنیو سوالونو ته جواب ورکړی.

الف: په کوچینوالي کي مو د کوم رقم کار کولو سره شوق درلودی؟. **ب**: په مدرسه یا مکتب کي مو د کوم صنف سره مینه درلوده او د کومو مضامینو سره مو شوق درلودی؟. ؟. **ت**: په مدرسه یا مکتب کي مو په کومو مضمونو کي ډیري نمبرې تر لاسه کولې او د کومو مضامینو څخه مو نفرت درلودی؟. **ث**: نن سبا د کوم رقم کار کولو سره شوق لری؟. **ج**: په تاسو کي هغه کومي خوبی او شخصي اوصاف دي په کومو چي تاسو فخر کوی؟. **خ**: په تاسو کي هغه کوم خصوصیات دي کوم چي تاسو ته ناخوښ دي او ستاسو په خیال کي د هغوی سمول ضروري دي؟. **د**: ستاسو د معلوماتو مطابق خلګو ته ستاسو کومي شخصي خوبی ناخوښي دي؟. **ذ**: په دنیا کي داسي شی ضرور سته د کوم سره چي تاسو ډیره دلچسپي لری، او تاسو یې د نورو خلګو څخه په ښه طریقه سرته رسولای سی، د دغو شیانو لیست جوړ کړی. ر: د دغو سوالونو د جوابونو جائزه واخلی، منفي شیان پریږدئ او د مثبتو شیانو په رڼا کي خپل هدف وټاکی. د هدف ټاکلو په وخت کي دغو سوالونو ته جواب ورکړی: **الف**: زه د څه کول غواړم؟ **ب**: زه د څه جوړول غواړم؟ **ت**: زه د څه لیدل غواړم؟ **ث**: زه د څه حاصلول غواړم؟ **ج**: زه چیري تلل غواړم؟

دا یو حقیقت دی چي د هدف د معلومولو پرته ستاسو د کامیابۍ سفر نه سي شروع کیدلای، تر څو چي تاسو ته ددې علم نه وي چي تاسو چیري ولاړ، ناست او روان یاست، نو کامیابي به څنګه تر لاسه کړی، په دنیا کي د هر کامیاب انسان لپاره واضح هدف ضروري دی، دا هدف هر وخت د ده په زړه او دماغ کي اوسیږي او دی هم هر وخت د هغه په باره کي سوچ او فکر کوي، ځکه چي دا د ده د ژوند سبب دی، تاسو د خپل ځان څخه وپوښتی، چي ستاسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند مقصد څه دی؟ ستاسو منزل مقصود څه دی؟ تاسو په ژوند کي د څه کول، د څه جوړول او د څه حاصلول غواړی؟ که چیري تاسو ته ددې علم نه وي چي تاسو د څه حاصلول غواړی نو به څه حاصل کړی؟ هیڅ نه، ددې څخه لوی لیونی انسان به چیري وي، کوم چي د خپل منزل په هکله علم نه لري او هلته د رسیدلو توقع لري.

په دنیا کي تر (۹۵) فیصده زیات خلګ ناکام دي، د ډیرو ماهرینو د سروې څخه ثابته سوې ده، چي د ناکامي تر ټولو لوی سبب هغه د هدف نه ټاکل دي، کامیاب خلګ په دې پوهیږي چي دوی د څه حاصلول غواړي، د کوم څه جوړول او د کوم څه کول غواړي، یعني هغوی پوهیږي چي د دوی منزل مقصود څه دی، برعکس د ناکامو خلګو نه کوم مقصد وي او نه کوم هدف، دوی ته ددې علم نه وي چي د څه کول غواړي، یا د دوی منزل مقصود څه دی، معلومه خبره ده یو څوک چي په خپل منزل مقصود علم ونه لري هغوی به څنګه تر هغه ځایه ورسیږي، کله چي دوی په دې علم نه لري چي د څه حاصلول غواړي نو به څه حاصل کړي؟ هیڅ هم نه، په دنیا کي هیڅوک د هدف د معلومولو پرته نه دي کامیابه سوي، د کامیابي لپاره د واضح هدف معلومول ډیر ضروري دي، هیڅوک تر هغه وخته کامیابي نه سي، تر لاسه کولای تر څو چي یو واضح هدف او په خپل منزل مقصود باندي علم ونه لري.

په دنیا کي به تر دې لویه معجزه کومه وي چي یو څوک د خپل منزل په هکله علم نه لري او نه یې د هغه په لور کوم قدم پورته کړی وي، بیا دي هم تر خپله منزله ورسیږي، د انساني ذهن مقصد دا دی چي د هدف او نتیجې په هکله فکر او کار کوي، کوم وخت چي تاسو د هدف تعین وکړی، نو ستاسو د ذهن تخلیقي حصه خودبخوده د هغه د حصول لپاره شپه او ورځ کار کول شروع کړي، د څه د وجهي چي بیا منزل ته د رسیدلو لاري واضحه او آسانه کیدلای سي، که چیري تاسو د واقعي کامیابي غوښتونکي یاست، نو تاسو هم د نورو کامیابو خلګو په څیر د ځان لپاره هدف معلوم کړی، د هدف ډیر اقسام دي چي یو څو مهم یې په لاندي ډول درته ذکر کیږي:

روحي هدفونه:- ۱: په پابندۍ سره د لمانځه ادا کول. ۲: روژه نیول. ۳: حج کول یا عمره کول. ۴: د ترجمې سره د قرآن کریم لوستل. ۵: درس ویل. ۶: درس ورکول. ۷: د حدیثو مطالعه کول. ۸: دین ته د خلګو رادعوتول. ۹: د دیني کتابونو مطالعه کول. ۱۰: د دیني عالمانو سره ملاقات کول. ۱۱: د ګناهونو څخه ځان ساتل. ۱۲: د حلال رزق کټل او خوړل. ۱۳: د مذهبي رسالو مطالعه کول. ۱۴: د خلګو خدمت کول او داسي نور...

جسماني هدفونه:- ۱: روزانه ورزش کول. ۲: جائزه لوبه کول. ۳: وزن کمول. ۴: بنه مګر کم خوراک کول. ۵: سګریټ نه څکول او داسي نور...

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروباري هدفونه:- ۱: تجارت کول. ۲: مزدوري کول. ۳: بزګري کول. ۴: صنعت کاري کول. ۴: په خپله خوښي د يوه کار انتخابول او په خپله د يوه کاروبار شروع کول او داسي نور...

مالي هدفونه:- ۱: په آمدن کي اضافوالی راوستل. ۲: د مصارفو کنټرولول. ۳: د کور او موټر رانيول. ۵: قرض اداء کول. ۶: بنو سيمو ته تلل. ۷: د قيمتي شيانو رانيول او داسي نور...

ذهني هدفونه:- ۱: تعليم حاصلول. ۲: د نوي کسب او فن زده کول. ۳: په علمي محفلونو کي شرکت کول. ۴: د اهل علم سره ملاقات کول. ۵: د يوې ژبې زده کول.۶: د يوه مضمون ليکل او داسي نور...

کورني هدفونه:- ۱: خپلو اولادو ته ښه تعليم او تربيه ورکول. ۲: د کورنۍ د غړو سره يو ځای اوسيدل. ۳: اولادونه د ځان سره مسجد ته بيول او داسي نور...

د ترقي هدفونه:- ۱: روزانه د يوه نوي څه زده کول. ۲: وخت ښه استعمالول. ۳: د رسالو مطالعه کول. ۴: په هره مياشت کي د يوه کوچني کتاب مطالعه کول. ۵: په ځان کي د ښو عادتونو پيدا کول. ۶: د بدو عادتو څخه ځان ساتل. ۷: غصه کنټرولول او داسي نور...

د دوستي هدفونه: ۱: د خپلو خپلوانو سره ناسته ولاړه. ۲: په هره مياشت کي د يوه نوي دوست پيدا کول. ۳: دوستانو ته ميلمستيا ورکول او داسي نور...

د ټول عمر هدف: دا هغه هدف دی، کوم چي د مرګ څخه مخکي د هغه لاسته راوړنه غواړی، ددې لپاره د ډيرو نورو هدفونو ټاکل هم ضروري دي.

د اوږدې مودې هدف: کوم چي د ۱۰ څخه نيولې تر ۱۵ کلونو په موده کي يې تاسو حاصلول غواړی، هر څوک چي د اوږدې مودې لپاره هدف ټاکي هغه ډير کامياب انسان جوړيږي.

د ميانه مودې هدف: کوم چي په پنځو (۵) کلونو کي حاصليږي.

کلنۍ هدف: کوم چي په دولسو (۱۲) مياشتو کي حاصليږي.
مياشتنۍ هدف: کوم چي په ديرش (۳۰) ورځو کي حاصليږي.
ورځنۍ هدف: کوم چي تاسو په يوه ورځ کي حاصلول غواړی، د دغه تعلق د بنيادي هدف سره هم وي او مختلف هم.
پورته ذکر سوي ټول هدفونه د اصل مقصد په لور تاسو ته حرکت درکولای سي، په اصل کي مهم روحي، جسماني، کاروباري او مالي هدفونه دي، تاسو په ټولو هدفونو باندي په يوه وخت کي هم کار شروع کولای سی، مګر په مهمو هدفونو کي په يوه وخت کي د يوه انتخاب وکړی او بيا د هغه د حصول لپاره ټول هغه څه چي ستاسو سره وي په کار واچوی، هيڅ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پریږدئ، ټول کوښښ د هغه په حصول کي صرف کړی، هر وخت د هغه په باره کي فکر کوی، د هغه د حصول لپاره روزانه څه نا څه ضرور وکړی، تل مستقل مزاج اوسیږی، کامیابي به ستاسو قدمونو ته راځي.

کوم وخت چي تاسو یو څو هدفونه ټاکی، نو د هر هدف سره ولیکی: تاسو د نوموړي هدف حصول څنګه او د کومي لاري غواړی؟ فکر وکړی د نوموړي هدف د حصول څخه تاسو او ستاسو خاندان ته څه فایده رسیدلای سي، او که مو نوموړی هدف تر لاسه نه کړ، نو بیا تاسو او ستاسو خاندان ته کوم نقصان رسیدلای سي؟

مثلاً: که تاسو مالي هدف تر لاسه کړ تاسو او ستاسو خاندان یوه بهترین ژوند تیرولای سی، حج، عمره، کولای سی، خیرات، زکات او صدقه ورکولای سی، په اولادو په یوه ښه اداره کي تعلیم کولای سی، کور او موټر اخیستلای سی او یوه ښه تعلیمي اداره، مدرسه او مکتب جوړولای سی او که چیري دغه مالي هدف تر لاسه نه کړی، نو د پورته ټولو نعمتونو څخه نه یوازي دا چي محرومه کیدلای سی، بلکي د ناجوړتیا په صورت کي نه د ځان او نه د خپل اهل وعیال صحي علاج هم نه سی کولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کامیابي تر لاسه کولو اصول او لاري چاري

مولانا ابولاعلي مودودي (رحمة الله علیه) هیڅ کوم پوهنتون نه وه لیدلی او نه یې په کومه دیني مدرسه کي تعلیم حاصل کړی وو، مګر د شلمي (۲۰) پیړۍ په هغو نوموتو مفکرینو کي حساب سو، چي دنیا یې متاثره کړه، د ده (رحمة الله علیه) کتابونه په اسلامي ممالکو کي ویل کیږي او ځیني یې په تعلیمي نصاب کي داخل دي، که څه هم چي ښه ذهانت او ښه تعلیم د خوشحالي او کامیابي ضمانت نه سي کولای، مګر د دوی په ملتیا سره د کامیابي د کلونو سفر په میاشتو کي طی کیدلای سي.

آیا د کامیابي تعلق د اعلی تعلیم، اعلی سند، اعلی ذهانت، هنر، مهارت، سخت کوښښ، یا د قسمت سره دی؟ د یوه ماهر د تحقیق څخه ثابته سوې ده چي په کامیابي او ترقي کي د اعلی تعلیم، اعلی سند، ذهانت، مهارت او د هنر کردار صرف (۱۵) فیصده دی، پاته (۸۵) فیصده کردار مثبتي رویې دي، اعلی تعلیم او اعلی سند د روښانه مستقبل او خوشحالي ضمانت نه سي کولای.

په دنیا کي هیڅ شی په ناڅاپه توګه نه دی رامنځته سوی، همدا شان کامیابي هم په ناڅاپه توګه نه حاصلیږي، د کامیابي لپاره یو څو خاص اصول دي، که چیري تاسو د کامیابي په سفر د روانیدلو څخه مخکي د کامیابي اصول وپیژنی، نو ستاسو د کامیابي سفر به آسانه سي، په ځیني وختونو کي د تعجب خبره دا وي چي دوه (۲) نفر کوم چي په ذهانت، تعلیم او په هنر کي سره یو شان وي، مګر بیا هم یو کامیاب او بل ناکام وي، یا د ادنا تعلیم او ادنا ذهن خښتن د یوه باصلاحیت او ذهین کس څخه ډیر زیات کامیاب وي، همدا شان یو کس د سخت کوښښ کولو باوجود ناکام وي او بل کس بې له کوم سخت کوښښ کولو څخه ډیر کامیاب وي، په اصل کي کامیاب کس د کامیابي په اصولو عمل کوي او هر څوک چي د کامیابي په اصولو عمل وکړي هغه نه صرف دا چي کامیابیږي، بلکي هغه د کامیابي د کلونو سفر په میاشتو کي طی کوي.

د اکثرو خلګو خیال دا دی چي کامیابي صرف په سخت کار کولو سره تر لاسه کیږي، حالانکي د سخت کار کوونکو او ناکامو خلګو څخه دنیا ډکه ده، کوم چي د ناپوهانو په شان شپه او ورځ کار کوي، دوی دوې (۲) وظیفې سرته رسوي، شپه او ورځ سخت کار او کوښښ کوي، مګر بیا هم د خوشحالي څخه ډیر لیري پاته وي، ځکه صرف په سخت کار سره بې آدبي معاف د خره څخه آس نه جوړیږي، د کامیابي حاصلولو د کوښښ څخه مخکي د کامیابي د اصولو پیژندل ډیر ضروري دي، د کومو د وجهي چي تاسو د ډیرو پریشانیو او غلطیو څخه ساتل کیدلای سی، او د کامیابي سفر مو لنډ او آسان کیدلای سي، د کامیابي یو څو مهم اصول په لاندي ډول دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱: د کامیابي د حاصلولو څخه مخکي د کامیابي په باره کي فکر وکړی. ۲: ذمه واري قبوله کړی، خپل ژوند په خپله بدل کړی، بل څوک ستاسو ژوند نه سي بدلولای، ماسیوا د الله (جل جلاله) څخه. ۳: د هدف په ټاکلو کي فکر وکړی، چي تاسو څه حاصلول، څه کول او د څه جوړول غواړي؟. ۴: د کامیابي خواهش د سخت کار کولو څخه پرته نه سي حاصلیدلای. ۵: مثبته رویه د کامیابي بنیاد دی.۶: کامل یقین پر خپلو صلاحیتونو او کامیابي باندي کامل یقین درلودل. ۷: کامیابي په خپله نه حاصلیږي، بلکي د هغې د حصول لپاره پلان جوړ کړی. ۸: پلان که مو هر څومره ښه وي اما تر څو چي عمل باندي ونه سي کامیابي نه حاصلیږي. ۹: کامیاب خلک عموماً د ناکامو خلکو څخه ډیر کار کوي. ۱۰: هیڅ کامیابي په آساني نه تر لاسه کیږي، د کامیابي په لار کي ډیر خنډونه او مسائل وي، د مشکلاتو پرته کامیابي نه سي تر لاسه کیدلای. ۱۱: هره لویه کامیابي د ناکامي څخه پرته نه سي حاصلیدلای. ۱۲: استقامت د کامیابي لپاره کیلي ده، کامیاب خلک کوښښ کول نه پریږدي.

په کامیابو خلکو کي یو شمیر داسي ښیګڼي وي کوم چي د دوی په کامیابي کي بنیادي کردار ادا کوي، یو شمیر يې درته ذکر کوم:- ۱: په ځان باور د همدغو خلکو په خپلو صلاحیتونو او کامیابیو باندي پوره باور وي. ۲: د کامیابو خلکو پر خپل ځان پوره کنټرول وي، دوی د نه غوښتلو سره سره بیا هم هغه کار کوي کوم چي د دوی د کامیابي لپاره ضروري وي.۳: ښه عادتونه کامیابي په اصل کي موږ د عادتونو سبب دی، کامیاب خلک په ځان کي ښه عادتونه پیدا کوي د کومو د وجهي چي په آساني سره کامیاب کیدلای سي.۴: کامیاب خلک تل د خپلي معاوضي څخه ډیر کار کوي، دوی خپل کار ته ډیر د قدر او قیمت په سترګه ګوري، د خپل کار په قدر او قیمت کي زیاتوالی راولي. ۵: هیڅوک تر هغه وخته نه سي کامیابیدلای، تر څو چي هغه په خپل کار کي مهارت ونه لري. ۶: کامیاب خلک خپل وخت په ډیره ښه طریقه استعمالوي، دا خلک وخت نه ضایع کوي. ۷: کامیاب خلک ژر فیصله کوي، مګر تر ډیره وخته يې نه بدلوي. ۸: کامیاب خلک د مسائلو د حلولو ښه صلاحیت لري.

ددې پرته یو شمیر داسي اصول نور هم سته کوم چي د کامیاب ژوند لپاره ډیر ضروري دي، یو شمیر يې په دې ډول دي:- ۱: کامیاب خلک د عامو خلکو څخه مختلف کار نه کوي، بلکي دوی هغه کار په مختلف انداز سره کوي، یعني دا خلک کوم بهترین کارونه نه کوي، بلکي عام کارونه په بهترین انداز سره کوي. ۲: کامیاب خلک تل هغه کارونه کوي، کوم چي د کامیابي لپاره ډیر ضروري وي او ناکام خلک هیڅکله د خپلي آرامګاه څخه د باندي راوتلو ته تیار نه وي. ۳: تاسو په ژوند کي هر څه تر لاسه کولای سی، که چیري تاسو د همدغه شي په حصول کي د نورو سره مرسته وکړی، یا په بل عبارت تاسو په ژوند کي دومره قدر کامیابیدلای سی، څومره مو چي د نورو خلکو خدمت کړی وي، هر څوک چي په څومره اندازه د نورو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسته کوونکی ثابت سي، په هغه اندازه کامیابیدلای سي.۴: د کامیابي لپاره دا ضروري ده چې تاسو په یوه وخت کي یو کار وکړی، خپله ټوله توجه کوم مهم کار ته وکړی، ثابت قدمه اوسئ تر څو هغه کار سل په سله کي مکمل سي. ۵: که چیري تاسو کامیابیدل غواړی، نو د کامیابي په باره کي یو څه ولولی، که امریت او دولت غواړی، نو د دولت په باره کي یو څه مطالعه کړی، د کامیابو خلګو قیصې ولولی، د کامیابو خلګو د کامیابیو او ناکامیو څخه یو څه زده کړی. ۶: که چیري تاسو رښتنې کامیابي غواړی، نو هیڅکله هغه څه مه کوئ، کوم څه چې ناکام خلګ یې کوي.

د عربو مشهوري قبیلې بني عبس ته یو چا وویل: تاسو ولي اکثره وخت کامیابه او بریالي یاست؟ هغوی وویل: موږ زر (۱۰۰۰) کسه یو، په موږ کي یو ډیر هوښیار، ثابت او مدبر انسان سته، موږ ټول د هغه پیروي کوو، نو ګواکي موږ زر (۱۰۰۰) کسه ټوله هوښیاران او مدبرین یو.

په دنیا کې تقریباً ټول خلګ د کامیابي خواهش لري او کامیابي غواړي، سوال دا پیدا کیږي چې آخر کامیابي څه شي ده؟ مختلفو ماهرینو د کامیابي مختلف تعریفونه کړې ده، د هغو په تعریفونو کي لاندي شیان موجود دي:- ۱: روحي او ذهني سکون. ۲: خوشحالي. ۳: ښه صحت. ۴: د زړه اطمنان. ۵: شهرت. ۶: شخصي عزت او احترام. ۷: په خپله دنده کي مخ پر وړاندي تګ. ۸: د خپلي خوښي دنده او مسؤلیت. ۹: د خپلي خوښي مطابق ژوند تیرول. ۱۰: د بیري، پریشاني، او تشویش څخه آزادي.۱۱: د خپل مقصد او هدف لاسته راوړل. ۱۲: ښه تعلیم تر لاسه کول. ۱۳: د نفس عزت. ۱۴: مالي بې فکري، یعني چې دومره شتمني ورسره وي، چې په مالي لحاظ د کومي پریشانۍ سره مخامخ نه وي، د خلګو د (۸۰) فیصد مسائلو وجه همدا مالي ستونزي یعني غربت دی.

لکه څرنګه چې هر انسان خوشحالي او سکون په مختلف انداز سره حاصلوي او همدا شان د هر چا د ژوند مقاصد مختلف دی، لهذا د هر چا د کامیابي مفهوم هم مختلف دی، یو څوک د علم حاصلول غواړي بل بیا د دولت، یو څوک د شهرت او عزت حاصلول غواړي ځیني نور بیا د قدرت حاصلول غواړي، یعني د علم حصول، سیاست، کسب حاصلول، د ساینس پوهه تر لاسه کول، او داسي نور په دې ټولو کي د هر چا د کامیابي مفهوم جلا دی، د خلګو اکثریت مالي خوشحالي او دولت غواړي، عموماً د کامیابي سره دولت خودبخوده پیدا کیږي، په انساني کامیابیو او خوشحالیو کي د دولت کردار ډیر مهم دی، دولت اګر که په خوشحالیو کي اضافه والی راوستلای سي، مګر د دائمي خوشحالیو سبب نه سي کیدای، ډیر شتمن خلګ داسي دي چې د سکون خوب یې نه دی په نصیب، د دولت باوجود د ذهني سکون څخه محروم کیدل نه کامیابي ده او نه د زړه سکون، که د جذباتو څخه کار وانه اخیستل سي سوچ او فکر وسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دولت د الله (جل جلاله) لوی نعمت دی، د شتمني پرته د قرآن کریم خپرول، د مدرسو، مساجدو، د دین خپرول او د عصري تعلیم رامنځته کول ممکن نه دي، که چیري دولت په ښو او نیکو کارونو کي مصرف کړل سي، نو دا د سکون لپاره یوه بهترینه او لویه ذریعه ده، موږ د اوسیدلو لپاره کور او یو ځای ته د تللو لپاره موټر ته ضرورت لرو، دا کار د پیسو څخه پرته نه سي کیدلای، موږ د ناجوړتیا په صورت کي ښه علاج او درملني ته ضرورت لرو، دا کار د دولت څخه پرته نه سي کیدلای، موږ ښو تعلیمي ادارو ته د خپلو اولادونو لیږلو ته ضرورت لرو، دا کار هم د دولت څخه پرته نه سي کیدلای، د اسلام مقدس دین د خیرات، زکات او صدقو په ورکولو ټینکار کړی دی، دا هم د دولت شتمنۍ څخه پرته نه سي کیدلای، موږ د دولت یعني شتمنۍ څخه پرته د ډیرو نیکیو او ښیګڼو څخه محروم کیدلای سو، حج نه سو کولای، خیرات، زکات، صدقه نه سو ورکولای.

دا دولت وو، کوم چي حضرت عثمان (رضي الله عنه) څاه رانیوی د مسلمانانو لپاره یې وقف کړی، دولت په خپل ځان کي کوم بي کاره شی نه دی، مناسب استعمال یې نه یوازي انسانانو ته دنیوي راحت او خوشحالي ور په برخه کوي، بلکي ذهني سکون هم وربخښي، د یوه مسلمان لپاره کامیابي په دې کي ده چي د خپل نفس تزکیه وکړي، پاکي اختیار کړی، د خپل رب (جل جلاله) ذکر وکړي، لمونځ اداء کړي، مګر موږ دنیوي ژوند ته ترجیح ورکوو سره ددې چي آخرت ډیر بهتر دی، د پاکي څخه مراد دا دی، چي کفر او شرک پریږدو، ایمان راوړو، بي کاره اخلاق پریږدو، غوره اخلاق اختیار کړو، بي کاره اعمال پریږدو، نیک اعمال شروع کړو، کامیابي یو مسلسل سفر دی که چیري تاسو د کامیابي په سفر کي ودریږی، نو نقصاني کیږی، مثلاً: د لسو یا شلو بیچاره ګانو سره د مرستي کولو وروسته که تاسو ودریږی، نو ستاسو کامیابي هم دریږي، چي کامیابي مو ودریږي، نو زوال مو شروع سو.

د یوې لاسته راوړني څخه وروسته د بلي لپاره کوښښ په کار دی، د یوه هدف د حاصلولو څخه وروسته د بل لپاره تیاري نیول په کار ده، په ژوند کي زموږ د کامیابي راز دا دی چي موږ لس پنځلس دقیقې مخکي خپل کار ته ځان حاضر کړو، د مضبوط قوت ارادې خاوندان د ناکامي مخ ډیر کم ویني، د چا سره چي صحت، قابلیت، دیانت، محنت استقلال او همت وي د هغه کامیابي یقیني وي، راځئ! موږ او تاسي ټول په خپلو مقصدونو کي د کامیابي لپاره په پوره قوت سره مخ پر وړاندي ولاړ سو، کوم شخص چي د کامیابي لاسته راوړلو لپاره کوښښ کوي، کامیابي هغه ته انتظار کوي، قرباني او کامیابي سره لازم او ملزوم دي، چیري چي قرباني نه وي هلته کامیابي هم د عنقا په څیر وي، کامیابي د هغو خلکو قدم ښکلوي، کوم چي پر کامیابي یقین لري، په موجوده وخت کي ترقي کول د هر فرد لومړنی او تر ټولو لوی ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دنیا کي دري (۳) ډوله خلګ دي، یو هغه دي چي سوچ کوي، مګر هیڅ قسم کار نه کوي، بل هغه دي چي بیله سوچه هر کار ته لاس اچوي، او دریم هغه دي چي هم سوچ کوي او هم کار کوي، دا خوش قسمته دي آخیر به د خاورو څخه سره زر جوړ کړي، تر څو چي په رګونو کي وینه او په سینه کي ساه وي، تر هغه وخته مخ پر وړاندي د تللو کوښښ کول په کار دي، بام ته په ختلو کي د زینې په لومړني زینه کي د قدم ایښوول ضروري دي، کامیابي هم د ژوند په بازار کي خرڅیږي، مګر هغه څوک یې رانیولای سي، څوک چي یې د قیمت اداء کولو وړتیا لري.

که چیري تاسو ثابت قدم ونه اوسی خپل موقف بدل کړی، نو ستاسو مستقبل هم په خطر کي دی، ځکه چي د کامیاب جوړیدلو راز په ثابت قدمي کي پورت دی، د کامیابي راز د خپل کار سره په محبت لرلو کي پټ دی، کامیاب انسان هغه دی کوم چي خپل اولاد ته ښه خویونه ور زده کړي، د لوړ غره سر ته په کرار کرار ختل په کار دي نه په تلوار سره، د پلان جوړولو پرته په هیڅ کار کي کامیابي ممکنه نه ده، د یوه کامیاب انسان څخه د هغه د کامیابي په هکله پوښتنه وسوه؟ هغه په جواب کي وویل: ما تر اوسه هیڅ یو داسي کار نه دی کړی، په کوم کار کي چي مي ټول طاقت نه وي مصرف کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابي د هغه چا ده په چا کي چي يې همت وي

حضرت عمر ابن الخطاب (رضي الله عنه) فرمایلي دي: زه زیار باسم چي کم همته نه سم، ځکه چي ما د کم همتي څخه زیات بل هیڅ شی د انسان د وروسته پاته کیدو لپاره نه دی لیدلی.

انسان هغه ځای ته رسیږي، په کوم ځای کي چي ځان غواړي، یعني که د ځان عزت کوی، نو لوړه مرتبه به لاسته راوړی او که ځان ذلیل او سر ټیټه کوی، نو ذلیل کیږئ به، د همت څخه مراد دا دی، خپل نفس لوړ وساتی، ځکه چي د زړه غیرت د مشرانو د همتونو پر بناء منځته راځي، هغه خپل قدر او ځای پیژني، نو ځکه د خپل ځان عزت کوي، هیڅوک د چا عزت نه کوي تر څو چي هغه د خپل ځان عزت په خپله ونه کړي، د خپل عزت څخه موخه دا ده چي د ذلیلو او شرمنده خلګو سره ناسته پاسته ونه کړی او هیڅ یو داسي کار ونه کړی چي د هغه سره وړ نه وي، او هیڅ رنګه عیب لرونکې خبره ونه کړی، پوره همت او غیرت په بادشاهانو کي وي، الله (جل جلاله) په هغوی کي دغه غوره والی ایښی دی، تر څو د هغوی څخه وزیران، والیان او داسي نور... همت کول زده کړي.

داسي نه دی چي د لومړي سر څخه فرض سوي دي، چي همت کمزوری دی، لهذا نو لاس پر لاس کښیږدی او په آرامه کښینی، بلکي همت استعمال کړی، چي څومره زیات یې استعمالوی هغومره قوي کیږی، په دنیا کي اکثر داسي شیان دي چي څومره استعمالیږي، په هغه اندازه د استعمال په نتیجه کي کمزوري کیږي، مثلاً لکه: کور، په کور کي چي هم استوګنه څومره ډیره وي هغومره ژر خرابیږي، یا لکه: کالي، کالي چي هم څومره ډیر استعمالیږي په هغه اندازه ژر زړیږي، مګر یو شمیر داسي شیان الله سبحانه وتعالی پیدا کړي دي، څومره چي ډیر استعمالیږي په هغه اندازه ډیر قوي کیږي، لکه: حافظه، د حافظې څخه چي څومره کار اخیستل کیږي په هغه انداز قوت په کښي پیدا کیږي، یو څوک دي دا فکر نه کوي، که قرآن کریم حفظ کړم، نو د بل څه یادولو لپاره به بیا ځای نه وي، داسي نه دی، بلکي په استعمال سره په حافظه کي قوت پیدا کیږي، همدا شان همت هم یو داسي شی دی، چي انسان هر څومره همت کوي په هغه اندازه قوت په کښي پیدا کیږي، تاسو ته د داسي لوړ همت او لوړي حوصلې لرل په کار دي، چي د هغو کارو کوم چي د عامو خلګو په خوب او خیال کي نه راځي د کولو کوښښ وکړی، تاسو د خلګو په زړونو کي د همت رڼا پیدا کړی او د هغوی ژوند روښانه کړی، که چیري تاسو غواړی چي لویان او کوچنیان ډیر تعلیم او ډیر کار کولو ته اماده کړی، نو په هغوی کي د لوړ همتي ولوله پیدا کړی، دنیا د هغه چا ده په چا کي چي همت وي، د عزم او همت څخه پرته د هیڅ رقم کامیابي تصور مه کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یاد ولرئ! کامیابي پرته د کوښښ کولو څخه نه تر لاسه کیږي، دا هغه چا ته په لاس ورځي کوم کس چي د کائیناتو په اصولو باندي عمل کوي، پر دې باندي علم او بي علمي د انسان څخه کامیاب یا ناکام جوړوي، هر شخص چي د کامیابي حاصلول غواړي یقیناً کامیابیږي، ځکه الله سبحانه وتعالی هر انسان د کامیابیدلو لپاره پیدا کړی دی، نه د ناکامه کیدلو لپاره، الله سبحانه وتعالی رب العلمین دی، د هغه څخه لوی منصف بل څوک کیدلای سي، بیا د هغه ذات څخه څنګه دا توقع کیدلای سي چي صرف یو څو کسه یې د کامابیدلو لپاره پیدا کړي دي.

الله سبحانه وتعالی هر فرد د بهترینو صلاحیتونو سره پیدا کړی دی، هر انسان یې د یوه خاص مقصد لپاره پیدا کړی دی، هر فرد یې په ډیرو صلاحیتونو باندي نازولی دی، په هر فرد کي کم از کم یو صلاحیت داسي ضرور سته کوم چي د نورو څخه ښه دی، د همدغه صلاحیت د وجهي ډیر کارونه پر مخ بیولای سي، او ډیر حیرانونکي کارونه کولای سي، کامیاب خلګ فوق البشر نه دي او نه د عامو خلګو څخه څو فیصده ذهین او باصلاحیته دي، بلکي زموږ او ستاسو په څیر عام خلګ دي، کوم چي د میانه درجې ذهن خاوندان دي، مګر په هغوی کي د کامیابي ډیر خواهش وي، د هغوی د ژوند لپاره یو هدف وي، هغوی پر خپلو کامیابیو یقین وي، د هغوی سوچ، فکر او رویه مثبته وي، دا خلګ د خپلي کامیابي لپاره تل ثابت قدم اوسي، لهذا کامیاب خلګ چي کوم کار کوي تاسو هم هغه کار کوی، په دنیا کي هر څوک کامیاب او دولت مند کیدلای سي، دا خبره په ذهن کي وساتی چي په دنیا کي څومره کامیاب خلګ تیر سوي دي، تاسو کم از کم په یوه شعبه کي د هغو څخه بهتر یاست، که هغوی په یوه کار کي کامیاب سوي دي، تاسو په کوم بل کار کي کامیابیدلای سی.

ځکه په فطري توګه تاسو په یوه کار کي د ښې کار کردګي د اظهار لپاره پیدا سوي یاست، د کامیابي د حاصلولو څخه مخکي د کامیابي اصول وپیژنی، معلومه کړی چي خلګ په څه طریقه کامیاب سوي دي، هغو د کامیابي لپاره څه کړي دي، که چیري تاسو د کامیابي حاصلولو لپاره کوښښ وکړی او د کامیابي اصول مراعات کړی، نو نه یوازي دا چي تاسو کامیابیدلای سی، بلکي د کامیابي د کلونو سفر په میاشتو کي طی کولای سی، د حالاتو د بدلولو لپاره یو څه وکړی، د خپلي خراب ژوند د برابرولو لپاره زاری مه کوئ، بلکي پورته سی او د هغه د ښه کولو لپاره یو څه وکړی، چي څه ونه کړی څه به په لاس درسي؟ الله (جل جلاله) په تاسو کي دننه داسي خواهش نه دی پیدا کړی، د کوم د پوره کولو لپاره چي په تاسو کي صلاحیت او وړتیا نه وي، تاسو خپل هر خواهش پوره کولای سی. که په خپل تیر سوي ژوند کي سوچ او فکر وکړی، نو به درته معلومه سي چي کله هم تاسو د کوم شي خواهش کړی وي او بیا مو د هغه د حصلولو لپاره یو ممکن کوښښ کړی وي، نو تاسو خپل هغه خواهش ضرور حاصل کړی دی، تاسو د کامیابي لپاره پیدا سوي یاست او که څوک ددې څخه خلاف خبره کوي، هغه د کائیناتو د ربښتنولي سره ناآشنا دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامياب خلک د ذهني بوج سره مقابله کوي

د کاميابي او خوشحالي سفر هيڅکله آسانه نه وي، دا د عروج او بلندي سفر دی او مخ پر پورته تلل هيڅکله آسانه نه وي، که چيري دغه سفر آسان وای، نو هر څوک به په ډيره آسانۍ سره کاميابيدلای، په دغه سفر کي انسان ځای پر ځای د ژورو خندقونو سره مخامخ کيږي، هر کامياب انسان د پريشانيو او ناکاميو ښکار کيږي، کاميابي او ذهني بوج سره لازم او ملزوم دي، کامياب خلک د ذهني بوج سره په ډيره ښه طريقه مقابله کوي، که چيري هغه د ذهني بوج سره مقابله ونه کړي، نو صرف دا نه چي ناکامه کيږي، بلکي د خپل صحت څخه دي هم لاسونه ومينځي، شديد او مسلسل ذهني فشار د انسان د ذهني او جسماني صحت لپاره تباه کوونکی دی.

د پنځوس (۵۰) څخه نيولې تر اتيا (۸۰) فيصده پوري د جسماني مرضونو وجه همدا ذهني بوج کيدلای سي، د ذهني بوج د وجهي د انسان دفاعي قوت کم سي، د ځه په وجه سره چي بيا د ډيرو مختلفو مرضونو ښکار سي، د نفسياتي مرضونو د ټولو څخه لويه وجه ذهني فشار دی، د مسلسل او سخت ذهني بوج د وجهي مختلف مرضونه پيدا کيږي، يو شمير مهم يې په دې ډول دي: د زړه مرض، سرطان، د بندونو درد، ساه بندي، د معدې مختلف امراض بالخصوص د معدې زخم، شکره، د ملا درد، د سر درد، د نس ګيس، په وزن کي کموالی، بعضي جلدي مرضونه، حساسيت، نزله، تشويش او اضطراب، وهم او داسي نور...

حل لاره يې: د ذهني فشار سره مقابله د ذهني صحت يوه ډيره اهمه مسئله ده، مختلف خلک په مختلفو طريقو د ذهني فشار سره مقابله کوي، يو شمير خلک يې د شرابو په څښلو، يو شمير نور يې بيا د نورو نشه يې توکو او درملو په خوراک سره ورکوي، په غربي هيوادونو کي څلويښت (۴۰) فيصده خلک درمل استعمالوي، مګر دا طريقه منفي او مهلکه طريقه ده، مونږ تاسو ته مثبت، صحت منده او ډيره مؤثره طريقه درښيو، کوم چي په مرسته سره به يې تاسو د ذهني بوج مقابله په ډيره ښه طريقه سره وکړای سی، پر ذهني فشار باندي کنټرول په اصل کي د کاميابي حاصلول دي.

۱: د ذهني فشار سره د مقابلې کولو يوه ښه ذريعه هغه روزمره د ورزش کول دي، ښه دا دي چي ورزش هره ورځ يو ساعت وسي، يا کم از کم په هفته کي درې (۳) ځله وسي، پياده مزل هم کفايت کوي.

۲: هره ورځ د خپلو ښو ملګرو يا دوستانو سره ليدل د ذهني بوج څخه د خلاصون ښه او بې حده مؤثره طريقه ده، د ځه پواسطه سره چي جسم او ذهن دواړه تازه کيدلای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳: د کامیابي لپاره چي څومره کار ضروري دی همدومره آرام کول هم ضروري دي، د روزمره ذهني فشار لیري کولو لپاره هره ورځ آرام کول په کار دي، عموماً د مکمل آرام لپاره اوه (۷) یا اته (۸) ساعته خوب کول ضروري دي، لهذا هره ورځ باید خوب پوره کړل سي، په هره هفته کي یوه ورځ د آرام او تفریح کولو لپاره ضروري ده، د تفریح څخه مراد دا نه دي چي ټوله ورځ په یوه کار مشغوله سی، بلکي د څو ساعتونو لپاره په یوه داسي کوټه کي ځان واچوی چي هلته شورماشور نه وي، ددې څخه علاوه د خپلي خوښي یو کار وکړی، یو کتاب یا یوه رساله مطالعه کړی، باغ یا پارک ته ولاړ سی، د دوستانو سره مو لیدنه کتنه وکړی.

ډیر جسماني او ذهني بوج کوونکو ته په کال کي یوه هفته مکمل تفریح ضروري ده، غرنۍ علاقو ته دي ولاړسي، ټوله ورځ دي په سیاحت کي نه تیروي، بلکي د ورځي ډیره حصه دي په آرام کولو تیره کړي، ددې څخه علاوه د ورځني کار کولو په دوران کي د هرو دوو (۲) ساعتونو کار کولو څخه وروسته د پنځو (۵) دقیقو لپاره د کار پریښوول کټور دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کامیابي سبب څه دی؟

د کامیابي لوی سبب یا وجه پر خپل ځان باور کول دي، همدا شان د ناکامي یوه لویه وجه هغه پر ځپل ځان باور نه کول دي، دا د کامیابي او ناکامي په لار کي یو لوی خنډ دی، پر ځان د باور کولو څخه مراد دا دی چي هیڅ یو فرد پر ځان د باور کولو څخه پرته ترقي او کامیابي نه سي حاصلولای، په ټولنه کي اکثر خلګ پر ځان د نه باور کولو ښکار دي، پر ځان باور نه کول انسان یقین نه کوي چي دی کوم کار کولای سي، داسي خلګ د نورو په مخکي هیڅ یو کار نه سي کولای، مثلاً: د اُستاذ څخه پوښتنه نه سي کولای، د خلګو په مخکي چي ودریږي د خپلو خیالاتو اظهار نه سي کولای، ځکه د ده پر دې یقین وي چي د ده څخه کوم کار نه سي کیدلای، هر کار چي وي یا یې غلطوي او یا یې ناکامه کوي.

د نفسیاتو ماهرین وایي: پر خپل ځان باور کول فطري یا پیدائشي صلاحیت نه دی، بلکي دا په مشق سره حاصلیږي، پر خپل ځان باور نه کول د انسان په کامیابي او ناکامي کي یو لوی خنډ دی، بلکي تر بل هر شي لوی خنډ دی، لهذا د دغه خنډ لیري کول په کار دي، پر خپل ځان باور نه کول د ختمولو لپاره څو مهمي طریقې په لاندي ډول ذکر کیږي:

۱: پر خپل ځان باور نه کول لویه وجه د ماضي کومه ناشکواره واقعه یا د والدینو غیر مناسب چلند کیدلای سي، مثلاً: د داسي خبرو کول، ته دغه کار نه سي کولای او داسي نور...

۲: په خپل ځان کي د کمي احساس کول، پر خپل ځان د باور نه کولو د کمي یوه وجه هغه په ځان کي د کمي احساس دی، په خپل ځان کي د کمي احساس کول ضرور یوه وجه وي، اول هغه وجه معلومه کړی، بیا د هغې د لیري کولو لپاره یو پروګرام جوړ کړی، اکثر وخت په کوچینوالي کي ناشکواره واقعات په خپل ځان کي د کمي احساس کول پیدا کوي، په خپل ځان کي د کمي احساس کولو د ختمولو لپاره که موږ په لاندي ذکر سوو خبرو عمل وکړو، نو تر ډیره حده مو په خپل ځان کي د کمي احساس کول ختمیدلای سي:

۱: دا خبره هر وخت په ذهن کي وساتی او په دې فخر وکړی، چي د مځکي په ټوله کره باندي ستا څخه پرته بل کوم فرد نسته، یعني تاسو یوازي یاست، یا په بل عبارت په ټوله مځکه کي ستاسو مثل نسته، تاسو د یوه خاص مقصد لپاره پیدا سوي یاست.

۲: په هر انسان کي یو څه ښه والی ضرور وي، خپلي غلطۍ هیري کړی، او د خپلو ښیګڼو تالاش وکړی، د هغو څخه یو فهرست جوړ کړی، په دغه فهرست کي د کوچنیو څخه کوچنۍ ښیګڼي ولیکی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مثلاً: ښه صحت، ښه لباس، مطالعه، خوش اخلاقي، ايمانداري، درواغ نه ويل، نرمي کول، د غيبت څخه ځان ساتل، په خندا د خلګو سره ملاقي کيدل او داسي نور...

د خپلو ښيګڼو دغه فهرست په خپل ځان کي د کمي احساس کول تر ختميدلو پوري روزانه سهار او ماښام دغه کارونه تکرار او ځان ښه محسوس کړی.

۳: په ټولنه کي يو فرد ضرور يو کار د ټولني د بل فرد څخه په ښه طريقه سرته رسولای سي، يعني الله (جل جلاله) هر فرد په ځينو خاصو صلاحيتونو سره نازولی دی، چا ته يې زيات صلاحيتونه ورکړی وي او چا ته يې کم، په دنيا کي هيڅ يو داسي فرد نسته چي هغه ته دي کوم صلاحيت نه وي ورکړل سوی، يعني هر فرد کم از کم يو خصوصي صلاحيت ضرور لري، د کوم پواسطه چي د نورو څخه بهتر وي، ستاسو تر ټولو ښه صلاحيت څه دی؟ د خپلو خصوصي صلاحيتونو فهرست جوړ کړی، هغه روزانه کم از کم يو ځل تکرار او په هغه باندي فخر وکړی.

۴: هيڅکله د ځان په حق کي منفي خبره مه کوئ، مثلاً: احمق، بد شکله او ناکام او نه بل چا ته اجازه ورکړی، چي ستاسو په حق کي منفي خبره وکړي، تر دوو (۲) هفتو پوري تاسو دا يادښت کړی چي هغه کوم شی دی، چي د هغه په وجه تاسو د خپل ځان په حق کي منفي خبري کوی؟ هغه کوم شی دی چي د هغه د وجهي تاسو خپل ځانونه سپک ګڼی؟ د خپلو منفي سوچونو نګراني وکړی، کله چي تاسو په خپل ځان کي د کمي احساس کولو کومه منفي نقطه پيدا کړله، نو تاسو سمدستي وواياست: زه يو ډير هوښيار شخص يم، دا مشق جاري وساتی، تر څو چي مو په خپل ځان کي د کمي احساس کول نه وي ختمه سوي، هر کله چي مو خپل منفي سوچونه کنټرول کړل، بيا خپل ځان ته يو انعام ورکړئ، مثلاً: ځان ته کتاب، قلم او يا داسي نور څه د ځان د تشويق لپاره.

۵: خپلي پخوانی غلطی خپله ځان ته وروبخښی او هغه هيري کړی، د هغو يادول هيڅ کټه نه کوي، بلکي هغه تاسو په پريشانيو کي اضافه والی راولي، د ځان بيروني څخه نجات پيدا کړی او د خپلو ښيګڼو خيال مو ساتی.

۶: د ټولني لپاره خپل ځان کټور جوړ کړی، خلګو ته ځان زړور وښه ياست، ډير ژر به تاسو دا محسوس کړی، چي د ټولني لپاره تاسو څومره مفيد ياست، خلګ به ستاسو خدمت او قدرداني کوي او تاسو ته په خپل ځان کي د کمي احساس کول به ختم سي، دا خبره په ذهن کي وساتی، چي خلګ تاسو د ظاهري شکل او صورت د وجهي نه بلکي د شخصي ښيګڼو د وجهي دوست جوړل غواړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷: غربت هم په خپل ځان کي د کمي احساس کولو يوه لويه وجه ده، غربت ته د خپلي ترقۍ په لار کي د خنډ جوړيدلو موقع مه ورکوئ، خپل ځان ته د هغه چا مثالونه مخته کښيږدئ، کومو اشخاصو چي په غربت کي سترګي پرانستي دي، اما د خپل زيار له وجهي يې خپل نوم په دنيا کي روښانه کړی دی. قطب الدين ايبک کوم چي يو غلام وو، د باچاهي بنياد يې کښيښود، د ماضي ټولو لويو خلګو د خپل ژوند اغاز د غربت څخه کړی دی.

۸: په خپل ځان کي د کمي احساس کولو د ختمولو يوه آسانه طريقه دا هم ده: تاسو په روزمره ژوند کي ددې اظهار وکړئ، چي تاسو په خپل ځان کي د کمي احساس کولو ښکار نه ياست، په دې سره ستاسو په خپل ځان کي د کمي احساس کول ډير ژر ختميدلای سي.

۹: سترګي پټي کړئ، داسي تصور وکړئ، چي تاسو په خپل ځان کي د کمي احساس کولو ښکار نه ياست، بلکي ډير په اعتماد يا باور ياست.

۱۰: پر ځان د نه باور کولو په کمي کي يوه اهمه وجه شرم دی، شرم دا مطلب چي د خپل هم سيالو خلګو، د اُستاذ، يا د صاحب منصب خلګو څخه بيره لرئ او د هغوی په مخکي د څه ويلو جرئت نه سي کولای، شرمناک خلګ د عامو خلګو سره د رابطې د قائمولو څخه بيريږي، د هغو سره د ملاقات کولو عتراض کوي، شرمناکو خلګو ته د نوو خلګو سره ملاقات کول يعني د هغو سره ليدل او د هغو سره دوستي کول مشکل وي، شرمناک خلګ د نورو خلګو په موجوديت کي ډير خفه وي او بيره محسوسوي، په داسي چاپيريال کي د هغو نبض او زړه درزيږي، مخ يې تک سور سي، خولې پر را ماتي وي، د همدې بيري د وجهي هغوی صحيح سوچ او فکر نه سي کولای، شرمناکو خلګو ته د هم سيالو خلګو سره د رابطې قائمول مشکل وي، شاګرد د خپل اُستاذ سره او پياده د ادارې د مدير سره د رابطې کولو په وخت کي داسي کوښښ کوي، تر څو په داسي وخت کي ور سره ملاقي سي، چي د هغو سره بل څوک نه وي، ددې لپاره هغوی د ساعتونو څخه بلکي د هفتو راهيسي انتظار کوي، شرمناک خلګ د نورو خلګو په موجوديت کي عموماً خاموش وي او خبري نه سي کولای، اکثر وخت په لړزيدونکي آواز خبري کوي، د خلګو په موجوديت کي په کوم کار شروع نه سي کولای، که چيري د نورو خلګو په وړاندي د کوم کار کولو ورته وويل سي، نو هغوی پر ځان د نه باور کولو د وجهي په بيره کي سي، شرمناک خلګ عموماً ښه او مؤثر مشر نه سي جوړيدلای، ځيني خلګ په خاصو حالاتو او د خاصو افرادو په مخکي شرم محسوسوي، مثلاً: په کوم مجلس کي خبري کول، يا په کوم نوي ماحول کي، يا د کوم تنظيم په مخکي.

شرم د جسماني معذوره کيدلو په شان ذهني معذوره کيدل دي، کوم چي انسان فلجه وي، شرم يو منفي طاقت دی، د کوم چي ډير نقصانونه دي، موږ يو څو په دې ډول ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱: شرمناک خلک د خپلو هم سیالو او زورواکو څخه خپل حق نه سي غوښتلای، د ځه د وجهي څخه چي بیا دوی د خپلو جائزو حقوقو څخه محروم پاته سي.

۲: شرمناک خلک د خپلو صلاحیتونو اظهار نه سي کولای، د ځه په وجه چي صرف یوازي دوی نه بلکي معاشره هم د دوی د صلاحیتونو څخه محرومه پاته سي، همدا وجه ده چي د دنیا په تعمیر کي د هغوی کردار قابل د یادولو نه دی.

۳: د عامو خلګو په وړاندي چي دوی ځه ویل غواړي ویلای يې نه سي، او ځه کول چي غواړي کولای يې نه سي.

۴: د عامو خلګو په موجودیت کي شرمناک خلک د ښې کار کردګي مظاهره نه سي کولای، چي وروسته بیا دا کار د هغوی د ترقي په لار کي یو لوی خنډ ثابتیدای سي.

۵: شرمناک خلک د عامو خلګو په وړاندي یو صاف او واضحه فکر نه سي کولای، د ځه د وجهي څخه چي دوی د ښو خیالاتو او رایه اظهار هم نه سي کولای.

۶: دا خلک د خپلي کمي ذاتي مسئلې لپاره د بل چا څخه مرسته نه سي غوښتلای، په ټولنه کي په زیات شمیر خلک ددې مسئلې ښکار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامي موږ ته د کاميابي لاره برابره وي

تر څو چي کوښښ ونه کړی او کامياب يا ناکام نه سی، د ناکامي تر ټولو لويه ګټه دا ده چي دا موږ د لويو کاميابيو لپاره تيار کړي، ناکامي لعنت نه بلکي نعمت دی، دا د کاميابي لپاره بنياد يعني بنسټ دی، د دغه بنياد د سمولو لپاره ښه طريقه دا ده چي د خپلو غلطيو څخه يو څه زده کړو، د ناکامي مطلب صرف او صرف دا دی چي دلته يو څه مسائل شتون لري، کوم چي حل کولو ته په انتظار کي دي، هره ناکامي موږ ته د کاميابي لپاره لاره برابروي، د هري ناکامي څخه وروسته موږ کاميابي ته ډير ورنږدې کيږو، که چيري تاسو ناکامي قبوله کړی او د هغې څخه سبق زده کړی دوباره کوښښ وکړئ، نو تاسو به ضرور کاميابي پيدا کړی.

هر انسان ناکام کيدلای سي، ناکامي د ژوند حقيقت دی، ناکامي د ژوند تر ټولو لوی اُستاد دی، ناکامي موږ ته عاجزي را زده کوي، ناکامي موږ د خپلو حدودو سره آشنا کوي، ناکامي موږ ته دا وايي: تاسو د ماتي قابل نه ياست، ناکامي موږ ته خپله سمه لاره راښيي، ناکامي موږ ته دا راښيي که هر څه سم هم کړی، بيا هم که کوم شی په لاس درنه سي دا د ژوند يوه حصه ده، ناکامي موږ ته د کردار د مضبوطوالي متعلق سبق را زده کوي، د ناکامي تر ټولو لوی سبق د پورته ذکر سوو سبقونو څخه علاوه ناکامي موږ ته يو بل سبق هم را زده کوي کوم چي د ټولو څخه لوی سبق دی، ناکامي موږ ته د ډير مضبوط اوسيدلو طريقه را زده کوي.

ناکامي انسان ته داسي سبق ور زده کوي، کوم چي د بلي طريقې يې نه سي زده کولای، انسان د ناکامي څخه ډير او د کاميابي څخه کم شی زده کولای سي، د ناکامي يوه ګټه دا هم وي چي تاسو په آينده کي د هغه کار د کولو څخه بيا ځان ساتی، لکه څرنګه چي د بدن په کومه برخه کي درد وي تاسو ته خبر درکوي چي دلته کومه خرابي شتون لري او علاج کول يې ضروري دي، همدا شان ناکامي هم په يوه پلان کي د کومي خرابي نښه کيدلای سي، يعني يا خو دا چي ستاسو هدف سم نه دی، يا مو د هدف د حاصلولو طريقه سمه نه ده، ناکامي د انسان په تخليقي صلاحيتونو کي اضافه والی راولي، هيڅا ته په خپلو حقيقي صلاحيتونو کي تر هغه وخته علم نه وي، تر څو چي هغه ناکامه سوی نه وي، هيڅوک په دې علم نه لري چي کوم څه کولای سي او کوم څه نه سي ترسره کولای.

د ناکامي وجهي: زموږ د نن ورځي شک زموږ د سبا ورځي کاميابي په ناکامي بدلولای سي، د ناکامي ډير وجهي دي، يو څو مهم يې موږ په لاندي ډول ذکر کوو:

۱:ـ د مستقل مزاجي نشتوالی: اکثره خلګ ددې وجهي ناکامه کيږي چي د هغو سره علم نه وي، بلکي هغه ددې وجهي څخه ناکامه کيدلای سي چي هغوی ميدان پريږدي، د کاميابي راز صرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو (۲) شیانو کي دی، مستقل مزاجي او مزاحمت، کله چي د کوم کار کول وغواړې، د هغه څخه بیا مخ مه اړوه، یو قهرمان ددې وجهي څخه قهرمان وي چي هغه د نورو خلګو څخه بهادر وي، بلکي هغه ددې وجهي قهرمان وي چي د نورو خلګو څخه لس (۱۰) چنده زیات بهادر وي.

۲:- خود غرضي: کوم خلګ چي خود غرضه وي، هغوی هیڅکله دا حق نه لري چي هغوی د ترقي او کامیابي توقع وکړي، ځکه چي د داسي خلګو رویه د نورو خلګو د فلاح او بهتري لپاره نه وي، لویي د روح سرطان ده، لویي تعلقات او خپلوي تباه کوي، لویي ښنګه پیدا کیږي، لویي د نفس درواغجن عزت څخه پیدا کیږي، مطلب دا چي یو کس په درواغو سره په خپل ځان فخر کوي او د یوه مقصد لپاره بل چا ته د ځان اظهار کوي، د لویي څخه د ځان ساتلو ښه طریقه دا ده چي تاسو د خپلو وسائلو مطابق مطمئن اوسیدل زده کړی، په یاد ولری! د قناعت کولو مطلب دا نه دی، چي تاسو د مخته تللو آرزو مه کوئ.

۳:- د کامل یقین نشتوالی: کوم خلګ چي د کامل یقین څخه خالي وي، هغه د سړک پر مابینځ روان وي، تاسو پوهیږی چي د سړک پر مابینځ د تلونکو انجام څه وي، د کامیابي د مهمو رازونو څخه یو دا دی چي تاسو د کومي خبري سره د مخالفت کولو پر ځای د هغې تائید او حمایت وکړی، تاسو د هري مسئلې په مخالف طرف کي مه دریږئ، بلکي د حل په طرف کي یې ودریږی. په دنیا کي درې (۳) ډوله خلګ دي:- ۱: داسي خلګ چي لوی لوی کارونه کوي. ۲: داسي خلګ کوم چي صرف واقعاتو او حالاتو ته ګوري. ۳: داسي خلګ کوم چي په واقعاتو او حالاتو باندي فکر او غور کوي. سوال دا دی چي تاسو د کوم ډول خلګو څخه یاست؟

۴:- پلان جوړول او د تیاري لپاره تصمیم نه نیول: د ګټلو خواهش د هر چا سره وي، مګر د ګټلو لپاره د تیاري نیولو خواهش د ځینو ځینو سره وي، اکثره خلګ داسي وي چي د تفریح لپاره تیاري نیسي، مګر د خپل ژوند لپاره منصوبه سازي نه سي کولای، د تیاري کولو مطلب دا دی چي ناکامي به برداشته وې، مګر ناکامي به بالکل نه مني، د تیاري مطلب دا دی چي د خپلو غلطیو څخه سبق زده کړل سي، د غلطیو کول غلط نه دي، زموږ څخه غلطي کیدلای سي، البته بې وقوفه هغه څوک دی چي یوه غلطي بیا بیا کوي، کوم خلګ چي غلطي کوي او د هغې اصلاح نه کوي، په دوهم ځل د هغه څخه بله لویه غلطي کیږي.

۵:- تجزیه: ګټونکي خلګ تجزیه کوي بهانې نه کوي، ځکه چي دا د بایلونکو خلګو کار دی، د دوی سره یو کتاب وي کوم چي د ناکامیو د جوازنامو څخه ډک وي، مثلاً هغو لیکلي وي: زه بد قسمت یم. زه په منحوس وخت کي پیدا سوی یم. زما عمر کم دی. زما عمر زیات دی. زه سپین ژری سوی یم. زه مجبور یم. زه ډیر هوښیار نه یم. زه تعلیم یافته نه یم. زه ښه ځواني نه لرم. زه د چا سره روابط او تعلقات نه لرم. زما سره ډیري پیسي نسته. زما سره وخت نسته. کاشکي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته موقع په لاس راسي. کاشکي! زموږ پر کورنی باندي بوج نه وای. د بایلونکو خلګو دغه فهرست تر دې هم اوږد وي، د هر کس د کامیابیدلو فیصله دوه (۲) شیان کوي، وجوهات او نتائج، وجوهات باید شمار نه کړل سي، تر څو چي نتائج شماریدلای سي.

۶:ـ د جرائت نشتوالی: کامیاب خلګ په خپلو کارونو کي پر خنډونو د غالبیدلو لپاره د جرائت او قوت هڅه او تلاش کوي، کله چي موږ ذهن د جرائت څخه ډک وي، نو خپله هیره مو هیریږي او په خنډونو باندي برلاسه کیدلای سو، جرائت د بیري د نه موجودیدلو نوم نه دی، بلکي پر بیري باندي د غالبیدلو نوم دی، کردار، انصاف او دیانتداري د جرائت څخه بغیر مؤثره نه وي.

د کامیابو او ناکامو خلګو په مابینځ کي بنیادي فرق دا دی: کامیاب خلګ هغه کار کوي، کوم چي ناکام خلګ یې نه کوي، ناکام خلګ هغه کار ځکه نه کوي، چي هغه کار هغوی ته خوند نه ورکوي، خوندوره خبره دا ده هغه کار کامیابو خلګو ته هم خوند نه ورکوي، مثلاً: سهار وختي پورته کیدل، سخته خواري کول، تر ډیره وخته پوري د کار کول او داسي نور... مګر بیا هم هغوی یې کوي، ځکه هغوی په دې پوهیږي چي د کامیابي لپاره د هغه کار کول څومره ضروري دي، دا د کامیابي قیمت دی، په دنیا کي هیڅ یو شی مفت نه تر لاسه کیږي، د کامیابو خلګو زیاتره توجه ښو نتیجو ته وي او د ناکامو خلګو توجه زیاتره ښو کارو ته وي، د طویل المدت کامیابي لپاره د نفس ساتنه مهم ترینه شخصي خوبي ده، بلکي هیڅ رقم لویه کامیابي د نفس ساتلو پرته نه حاصلیږي.

د نفس د ساتني څخه مراد دا دی: چي تاسو هغه کار وکړی د کوم کار چي کول غواړئ، یا هغه کار کوم ته چي ضرورت وي او په هغه وخت کي یې وکړی په کوم وخت کي چي ضروري وي، که ستاسو زړه یې غواړي او که نه، ددې څخه دا هم مراد دی: چي تاسو داسي یو کار ونه کړی د کوم چي کول یې نه غواړئ او تاسو تل داسي کار کوی د کوم چي کول ضروري دي، تاسو ته پر خپل ځان کنټرول په کار دی، که چیري د کوم کس پر خپل ځان کنټرول نه وي هغه د نورو کنټرول هم نه سي کولای، د نفس ساتنه په مکمل ډول باندي د انسان فکر او کردار کنټرولوي، د نفس ساتنه د ټولو کامیابو مشرانو بنیادي خوبي او خاصیت دی، د نفس ساتنه هغه اهلیت دی کوم چي تاسو ودې ته مجبوروي، تاسو څه کول غواړی، کله یې کول غواړی او هغه کار مه تر سره کوئ د کوم چي کول یې نه غواړئ، د نفس ساتنه په ژوند کي د کامیابي او ترقي لپاره د بل هر شي څخه مهم ده.

هغه یو شی څه شی دی کوم چي ستاسو د کامیابیدلو لپاره لازمي دی؟ دا یو معمولي شی دی، چي د نفس ساتنه ورته ویل کیږي، د نفس ساتنه یو داسي شی دی کوم چي انسان یې په خپله حاصلولای سي، دا تاسو د خپل ځان په داخل کي حاصلولای سئ، که چیري تاسو د کامیابي حاصلول غواړئ، که څه هم هغه دنیوي وي او که اخروي وي، نو تاسو ته پر خپل نفس باندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنټرول لرل په کار دي، تاسو هغه کار کوئ کوم چې د دنيوي يا اخروي کاميابي لپاره ضروري وي، په خپل نفس باندي د کنټرول حاصلولو لپاره لاندي څو جملې په ياد کړئ:-

الف: زه خپل ذهن او نفس کنټرولوم، زه خپل کردار، حالات او واقعات کنټرولوم. ب: زه د خپل نفس په ساتنه فخر کوم، زه تل د هغه کار کولو ته آماده يم د کوم چې کول يې وغواړم.

په دنيا کي لويه کاميابي د ناکاميو څخه وروسته حاصليږي، ناکامي د کاميابي اول شرط دی، کاميابي د ناکاميو څخه جوړيږي، د کاميابي لاره د ناکاميو څخه ډکه ده، د ميانه درجي کاميابي عموماً د درو (۳) ناکاميو څخه وروسته حاصليږي او لويه کاميابي د اوو (۷) ناکاميو څخه وروسته حاصليږي، په لومړي ځل کوښښ کي تقريباً کاميابي ناممکن وي، لهذا د کاميابي د کوښښ کولو په وخت کي دا خبره په ذهن کي وساتئ چې په لومړي کوښښ کي کاميابي مشکل ده، او کاميابي د ناکامي څخه وروسته حاصليږي، په دنيا کي صرف هغه خلګ لويه کاميابي لاسته راوړي، کوم چې حوصله او جرائت لري، په دنيا کي ډير لوی لوی ايجادات سوي دي، مګر دا ټول د بي شماره ناکاميو څخه وروسته سوي دي، د هر ايجاد داستان د ناکاميو څخه ډک دی، دا خبره په ذهن کي وساتئ چې تاسو هم د کاميابي سفر د ناکامي څخه پرته نه سی تر سره کولای، هره ناکامي عارضي وي، تر څو چې تاسو يې مستقله نه کړی، تاسو تر هغه وخته پوري نه سی ناکامه کيدلای تر څو پوري چې کوښښ پرې نږدئ.

کاميابي کله هم يقيني نه وي او ناکامي کله هم مستقله نه وي، د ناکامي څخه دا نه دي مراد چې تاسو به د هميشه لپاره ناکامه ياست، بلکي د ناکامي څخه مراد دا دي چې تاسو نن ورځ نه سی کاميابه کيدلای، يعني په يوه خاص وخت کي، لهذا ناکامي په اصل کي تاخير يعني ځنډ دی، د ناکامي څخه دا هم نه دي مراد چې تاسو خپل کوښښ پريږدی، بلکي دا ځيني مراد دي چې تاسو سخت کار وکړی، د ناکامي څخه دا نه دي مراد چې تاسو هيڅکله نه سی کاميابيدای، بلکي دا ځيني مراد دي چې په دې کي يو څه وخت ته ضرورت سته، که چيري تاسو په يوه شعبه کي ناکام سی، نو په کومه بله شعبه کي کوښښ وکړی، تاسو يوازي په هغه صورت کي ناکامه کيدلای سی، کله چي خپل کوښښ پريږدی، يا دا چي تاسو د خپلو ناکاميو څخه کوم سبق زده نه کړی، کامياب خلګ د ناکامي څخه نه بيريږي، هر فرد يو وخت ناکامه کيدلای سي، ناکامي په اصل کي د غلطي نوم دی.

يعني هيڅوک ناکامه کيدلای نه سي، بلکي کومه غلطي چي ځيني وسي، په دنيا کي د هر انسان څخه غلطي کيدلای سي، البته احمق خلګ خپله غلطي نه مني، د غلطي نه منلو پر ځای د هغې څخه سبق زده کړی، غلطي موږ ته دا راښيي چي د دغه کار لپاره نوري ښې طريقې هم سته، غلطي تاسو عقلمند، توانا او صابر جوړوي، همدا شان تاسو د کاميابي لپاره ځان تياره وی، څوک چي غلطي ونه کړي هغه ترقي نه سي کولای، د مثبت سوچ او فکر خاوندانو ته ناکامي زحمت نه ده بلکي رحمت ده ورته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه نااُمیده کېږئ پر خپل ځان باور ولرئ

د هر عمل څخه مخکي لومړی فیصله کول ضروري ده او کله چي فیصله کیږي هغه باید بالکل واضح وي، د هر عمل لپاره یو صحیح وخت تعین وي، دا عمل په هغه وخت کي په کار دی په کوم کي چي ښه وي، موږ باید څه وکړو او په کوم وخت کي یې وکړو په دې باندي پوره علم لرل دا پر خپل ځان د باور کولو لومړی زینه ده، کله چي کومه فیصله کیږي د هغې تر عمل لاندي نیول دومره ضروري دي، لکه څومره چي د فیصلې کول ضروري دي، ځکه په دې سره پر خپل ځان د باور کولو عملي اظهار کیږي.

دا یو داخلي صنعت دی کوم چي آهسته آهسته د فطري نشونما څخه پیدا سوی دی، پر خپل ځان باور کولو سره په کردار کي سکون راځي او د داخلي قوت خارجي اظهار دی، پر خپل ځان باور کولو ترکیبي اجزاوي په دې ډول دي:- ۱: تاسو چي څه کول غواړی باید په هغه باندي پوره علم ولری. ۲: تاسو باید په دې ځان پوه کړی، چي د هغه د حصول ممکن ذرائع څه شي ده. ۳: د هغه په رڼا کي فیصله وکړی. ۴: خپلي فیصلې ته عملي جامه ورواغوندی.

کله چي موږ په یوه وخت کي یو قدم پورته کوو او موږ د معلوم طرف څخه د غیر معلوم پر طرف حرکت کوو، باید زموږ دغه تګ قدم په قدم وي، پر خپل ځان په باور کولو سره چي کله یو قدم پورته کړل سي، نو دوهم قدم خود بخوده پورته کیدلای سي، کله چي موږ او تاسو د یوه قدم په پورته کیدلو کي کامیاب سو، باید موږ همدغه کامیابي بر قرار وساتو او مخته تګ وکړو، کله چي په خپل ځان باور کول یو ځل خپل کړل سي هغه بیا زیاتیږي او په یوه کامیاب شخصیت کي یو مقناطیسي قوت پیدا سي.

په خپل اندروني قوت د اعتماد، یقین او بروسي پیدا کولو نوم دی، انسان چي د خپل مقصد په حصول کي د څومره کامیابیو او ناکامیو سره مخامخ کیږې، دا پر خپل ځان د باور کولو یو اړخ دی، په خپل ځان د باور کولو دوهم نوم اولوالعزم دی، په موجوده دور کي ذهني انتشار عالمي بڼه غوره کړې ده، د کومي د وجهي څخه چي پر خپل ځان د باور حصول ډیر مشکل دی، دنیا چي په څومره تیزئ سره پر مختګ کوي په هغه انداز داسي بي شماره ستونزي او مشکلات پیدا کیږي، چي د هغوی امکاني حل په ټولنه کي نه تر سترګو کیږي، د همدې وجهي پر خپل ځان د باور کولو جرائت او اولوالعزمي څخه کار اخیستل په کار دي، پر خپل ځان باور کول الفاظ ډیر ښایسته دي، اما په خپل کردار کي یې پیدا کول یو څه مشکل کار دی، مګر پر خپل ځان باور کول کوم خارجي شی نه دی، چي موږ یې د خپل ځان لپاره وارد کړو، او بیا په خپل کردار کي بدلون راولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څه په ذريعه چي بيا نور خلک د ځان خوا ته راکشولای سي، کوم وخت چي نور خلک د ده سره يو ځای کيږي، هغه د يوې خوشحالی احساس کوي او دا غواړي چي دوی هم کامياب سي، پر خپل ځان باور کول د داخلي ژوند سره تعلق لري او د داخلي ژوند مرکز ذهن دی، په بې اعتمادي سره د کار کول په لوی لاس په کنده کي د ځان غورځول دي، د کوم انسان چي په خپل ځان باور نه وي هغه خپلي ټولي ناکامی د تقدير څخه بولي، پر خپل ځان باور کول ژوند دی، کله چي اخلاص او اعتماد ختم سي، نو انسان د ژوند په هيڅ يوه لاره کي نه سي کاميابيدلای، په کوم انسان کي چي پر خپل ځان د باور کولو ماده نه وي، هغه هيڅکله په دنيا کي ترقي نه سي کولای، که تاسو پر خپل ځان اعتماد وکړی، بيا نور پر تاسو اعتماد کوي.

د نفسياتو ماهرينو ويلي دي: پر خپل ځان باور کول په نورو کي هم پر ځان باور پيدا کولای سي، پر خپل ځان باور کولو سره د نفس عزت راځي او په عمل کي نفس ته وقار پيدا کيږي، د ذاتي ترقي په لار کي دا لومړی منزل دی او په کردار کي تر ټولو ښه ښيګڼه ده، ددې څخه پرته اخلاقي سالميت نه سي پيدا کيدلای.

د ژوند زهر څه شي دي؟: د ژوند زهر بيره، مايوس او وهم دی، د ژوند دواء څه شي ده؟ حوصله، قوت او پر خپل ځان باور کول، په جنګ کي اسلحه نه جنګيږي، بلکي په مورچل کي د ناست فوځي زړه جنګيږي، زړه يې هم نه جنګيږي، بلکي په زړه کي يې موجود اعتماد جنګيږي.

پر خپل ځان د باور کولو دښمن: پر خپل ځان باور کولو دښمن نااُميدي يا مايوسي ده، مايوسه انسان د خوشحاليو په هجوم کي د غمونو تسلسلويني، ځکه هغه بيريږي چي دغه خوشحالۍ يې ډير ژر په غمونو بدليدونکي دي، مايوسي د انسان تر نيمايي زياته وينه کمه وي، مايوسي د انسان تر ټولو لوی دښمن او د الله سبحانه وتعالی عذاب دی، مه مايوسه کيږئ، ځکه نتيجه يې د عمر کموالی دی، مايوسه او د کمزورو زړونو خاوندان پريږدئ، که نه نو تاسو هم د دوی په شان کيدلای سی، د هري ناکامی څخه وروسته کاميابي په لاس درتلای سي، مګر په دې شرط چي د ناکامي څخه وروسته مايوسه نه سئ، ځيني خلک پر خپلو کمزوريو باندي د پردې اچولو لپاره د نورو خلګو د عيبونو او کمزوريو پلټنه کوي، دا کار هغه څوک کوي چي د ځان د اصلاح څخه مايوسه وي، موږ ته نااُميدي او مايوسه کيدل نه دي په کار، ستاسو د مايوسي نمه‌وار هيڅوک نه دي، بلکي تاسو په خپله ياست، د تاريخي او لويو خلګو په سوانحو کي داسي مثالونه مخته راغلي دي، په کومو کي چي مثبتو خلګو ډيرو ناممکن کارونو ته د ممکن جامه ور اغوستې ده، اُميد، يقين او مثبتي رويې د هغو په ژوند کي بيلا بيل بدلونونه راوستلي دي.

تاسو هم نااُميدي ته ماته ورکولای سی، هغه نااُميدي چي په ټولنه کي يې د ډيرو خلګو ژوند يې تباه کړی دی، د هغې سره د مقابلې کولو لپاره څو شيان په لاندي ډول ذکر کيږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱: لومړی کار دا وکړی که هر څومره مشکل وي يا نه وي، مګر په اُميد د اوسيدلو کوښښ يې وکړئ، په شروع کې دا کار آسان نه دی، ځکه چې د ټولو زړو عادتونو ريښې په مځکه کې ډيرې مضبوطې ښخې سوي دي او هغه په آساني سره موږ نه سو رايستلای، اما که پوره کوښښ وکړو او د سستي څخه کار وا نه خلو بيا يې ضرور رايستلای سو، په زرګونو خلګو داسې کړي دي، موږ او تاسو يې هم کولای سی، په دغه سلسله کې تر ټولو مهمه او ضروري خبره دا ده چې کله غمجن خيالات زموږ پر ذهن باندي تسلط کول وغواړي، موږ بايد فوراً هغه په مثبتو خيالاتو باندي بدل کړو، دا په يوه آسانه فارمول باندي کيدلای سي، روح ته د تقويت ورکولو يو څو جملې بايد په ياد کړل سي او کله چې پر موږ باندي د غم او د نااُميدي خيالات راځي او زموږ پر ذهن باندي تسلط کول غواړي، نو په دې وخت کې د په ياد کړل سوو جملو څخه بايد کار واخيستل سي.

ډيرو خلګو دا کار آزمايلی او دا يې ويلي دي: د مقدس کتاب قرآن کريم آيتونه، حديثونه او نوري جملې په داسې حالاتو کې زموږ سره مرسته کولای سي، تاسو هم بايد د مقدس کتاب قرآن کريم يو څو آيتونه، يا څو حديثونه او يا نوري داسې جملې چې روح ته قوت وربخښلای سي په ياد کړئ، ددې کار په شروع کې تاسو ته يو څه کوښښ کول په کار دي، بيا وروسته کرار کرار دا عمل ستاسو عادت جوړيږي، بيا که حالات هر څومره حوصله ماتونکي او مايوسه کوونکي هم وي بيا نو تاسو وارخطا کولای نه سي، ځکه چې په دې وخت کې تاسو په خپل ځان کې دننه پر خپل ځان د باور کولو رڼا پيدا کړه.

۲: کله چې موږ په کوم قسم حالاتو باندي د قابو موندل وغواړو دا کار کولای سو، ځکه چې ډير خلګ د داسې حالاتو په قابو کولو کې کامياب سوي دي، او موږ هم کامياب کيدلای سو، موږ ته د همدغو کاميابو خلګو د کومک حاصلول ضروري دي، يعني موږ بايد د هغوی ليکلي کتابونه يا د هغوی د ژوند سوانح ولولو، د مثبتي نظريې په تخليق کې دغه شان کتابونه ډير کومک کولای سي. د ډيرو خلګو د کامياب ژوند راز دا دی: هغوی د نورو کاميابو خلګو ليکلي کتابونه يا د ژوند سوانح لوستلي او يا يې د نورو خلګو څخه د هغوی په حق کې يو څه آوريدلي دي، د هغو په کتابونو کې د هغوی تجربې بيان سوي وي او کله چې موږ دغه تجربې لولو، نو موږ ته هغه معلومي سي چې هغوی د همدغو تجربو څخه کوم قسم فائده پورته کړې ده، موږ هم بايد د هغوی په نقش قدم باندي د تللو کوښښ وکړو.

۳: د ژوند متعلق پر اُميد او خود اعتمادي پيدا کولو يوه طريقه دا هم ده چې موږ بايد هغه کار وکړو کوم چې زموږ په قبضه کې وي او د هغه د سرته رسولو صلاحيت په موږ کې موجود وي، په کوم کار کې مهارت حاصلول موږ ته دا اعتماد رابخښلای سي او په نورو کارونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي هم موږ ته په کار راتلای سي، په ځيني وختو کي که موږ څومره نااُميده يو، مګر بيا هم دا ويل صحيح نه دي چي موږ دغه کار نه سو کولای، په داسي حالاتو کي د هغو ټولو مهارتونو په کار اچول په کار دي کوم چي موږ د لاسونو يا د ذهن په کومک سره سرته رسولای سو.

۴: زموږ د نااُميدي يوه لويه وجه دا هم ده چي موږ زياتره وخت په خپل ځان باندي مغروره يو، د خپل بوج د کمولو لپاره بهترينه او آسانه طريقه دا ده چي موږ د نورو بوج کم کړو، د نورو خلګو خدمت ستاسو د ستونزو د کمولو لپاره بهترينه طريقه ده، که موږ دا احساس وکړو چي نور خلګ زموږ څخه څو چنده په زياتو مشکلاتو کي راګير دي، همدغه احساس هم موږ ته تسکين راکولای سي، او زموږ سره په نااُميدي باندي په غلبه کولو کي کومک کولای سي، که چيري موږ د زړه د اخلاصه د نورو خلګو سره کومک وکړو، نو زموږ د ژوند څخه نااُميدي ليری کيدلای سي، او موږ ته يو مضبوط قسم پر ځان باور پيدا کيدلای سي.

پر خپل ځان باور کولو سره موږ د خپل عظمت احساس کوو، موږ د ژوند په ميدان کي د کاميابي حاصلولو لپاره بايد په يوه کار مشغول سو، موږ بايد د مصيبتونو څخه ونه بيريږو، د خطراتو پروا ونه کړو، او موږ په دې يقين وکړو چي د مصيبتونو د تاريکيو تر شا د کاميابۍ ستوری ځليږي، په تاريخ کي ډير داسي شواهد پيدا کيږي چي يوه مفلس کمزوری انسان کله چي هغه په خپلو متو باندي يقين کړی دی، هغه بيا د حيرانتيا وړ ترقي کړې ده، او د لکونو انسانانو خير خواه جوړ سوی دی، د نارينه د شان سره دا نه ښايي چي هغه دي د حوادثو او خطراتو څخه وبيريږي او د مايوسۍ ښکار دي سي، مشکلات زموږ پټ قوتونه پر جوش راولي او زموږ اصلي جوهر ظاهروي، د همدې وجهي په خاطر بايد موږ د تل لپاره مشکلاتو ته سينه سپر کړو، سستي بايد غوره نه کړو، پر خپل ځان په باور کولو سره باندي تکيه وکړو.

د حق او باطل د فرق لپاره موږ جنګ کولو ته مجبور يو، ځکه د جنګ څخه پرته د بدي ختمول ممکن نه دي، په جنګ کي د غيري متوقع کاميابي او فتحي انحصار زياتر پر خپل ځان په باور کولو باندي وي، د ژوند په جنګ کي د فتحي بيرغ د پورته کولو لپاره که چيري تاسو د خپل دښمن يعني غيري مستقل طبيعت، غفلت، سستي او کم همتي څخه کار واخلی تاسو به هيڅکله پر مخ ولاړ نه سی، موږ او تاسو بايد په زړه او دماغ کي خپل دښمن ته د اوسيدلو اجازه ورنه کړو، هغه انسان به هيڅکله کامياب نه سي، کوم چي د هغه پر دماغ باندي د ناکامۍ شيطان سپور وي، کله چي دي خپل ځان سپک وګڼی، د يوې عهدې د قبلولو څخه وبيريدلې او د خپل بازو په قوت باندي يقين ونه لرې، غيري مستقل مزاج انسان اګر که نيک هم وي اما پر ده باندي باور نه سي کيدلای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه د ده په حق کي نه سي ویل کیدای چي دی به تر کومه نیک وي او نه دا معلومه ده چي دی به کله دهکه کیږي، ددې خبري هیڅ پروا ونه کړی چي تاسو د غریب مور او پلار اولاده یاست، د یوه لوی کاروبار د چلولو لپاره ستاسو سره پیسې نسته او نه تاسو کوم اعلی تعلیم حاصل کړی دی، مګر ډیر خلګ نه د مالدارو زامن دي، نه پیسې ورسره وي او نه یې کوم تعلیم کړی وو، اما پر خپل ځان د باور کولو د مخې میلیونران سوي دي، او د ډیرو کتابونو مصنفین او لیکوالان سوي دي، تاسو هم کوښښ وکړی او پر دې یقین ولری چي کامیابي ستاسو پیدائشي حق دی.

تاسو هم کامیاب کیدلای سی، یو مشهور ضرب المثل دی چي الله (جل جلاله) د هغه چا مرسته کوي ځوک چي د خپل ځان سره په خپله مرسته کوي، او په دې کي هیڅ شک کولو ته کنجایش نه سته، کله چي تاسو د زړه د وسوسو څخه بیریږی، دا معنا چي تاسو پر خپل خدای (جل جلاله) باندي توکل او د خپلو متو په زور باندي یقین نه لری، نو کله چي د خطر او تکلیف نوم واخیستل سي، ستاسو د بدن وینه وچیږي، الله (جل جلاله) عادل ذات دی، هغه مرسته کوونکی دی، مګر که د هغه ذات د ورکړل سوو قوتونو څخه کار واخیستل سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شرم کولو څخه ځان وساتئ

د شرم د ختمولو لپاره د تدابیرو د نیولو مخکي باید د هغه وجوهات وپیژندل سي، په دغه سلسله کي مختلفو ماهرینو مختلف وجوهات ذکر کړي دي، چي بعضي یې په لاندي ډول ذکر کیږي:

۱: د بعضي ماهرینو د خیال مطابق شرم د ذهانت او قد په شان یو فطري وصف دی.

۲: د کردار پسند ماهرینو په نزد شرم کول د یوې ناسمي زده کړي د وجهي پیدا کیږي، د هغوی د خیال مطابق ځیني خلک ددې وجهي شرمیږي چي هغوی د نورو خلکو سره د ناستي او ولاړي آداب نه وي زده.

۳: که چیري والدین د نورو خلکو پر وړاندي د خپلو اولادو توهین وکړی، نو هغه د شرم کولو ښکار کیږي.

۴: بعضي هلکان د کوم جسماني نقص لکه: بد شکلي او یا داسي نورو د وجهي د شرم کولو په تکلیف کي مبتلاء وي.

۵: د شرم کولو لویه وجه پر ځان د کمي احساس کول او پر خپل ځان باور نه کول دي.

۶: په کوچنیوالي کي د ځان نه ساتل هم د شرم کولو سبب دی. ددې مسئلې مهمه وجه دا ده داسي کسان پوهیږي چي نور خلک یې ملامتوي، دوی تل داسي سوچ کوي چي ناخبره خلک هم په دوی خبر دي.

۷: موږ ډیر څه د والدینو او د نږدې چاپیریال څخه زده کوو، والدین چي په کوم رنګ وینو په لاشعوري طریقه د هغه د کولو کوښښ کوو، که چیري په والدینو کي یو د شرم کولو ښکار وي، نو اکثره د هغوی اولاد هم ددې مسئلې ښکار کیدلای سي.

د شرم کولو علاج: لکه مخکي مو چي وویل شرم کول د هر انسان لپاره د ناسور حیثیت لري، او د همدې وجهي څخه بیا د هر قسم خوشحالیو څخه محروم وي، د خپلو صلاحیتونو څخه فایده نه سي پورته کولای، د شرم کول د هر انسان په ترقي کي یو لوی خنډ دی، لهذا د دغه خنډ لیري کول په هر صورت په کار دي، که چیري مسئله ډیره سخته وه نو تاسو بیا د نفسیاتو د یو ماهر څخه مرسته وغواړئ او که چیري مسئله سخته نه وه بیا یې تاسو په خپله هم حل کولای سی، د نورو مسئلو په شان د شرم د ختمولو لپاره هم مسلسل هلي ځلي ضروري دي.

د ټولو څخه مخکي تاسو یقین وکړی چي تاسو په خپل شخصیت کي بدلون راوستلای سی، یعني د شرم کولو د مسئلې څخه ځان خلاصولای سی، د دغه یقین څخه وروسته د یوه پروګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتحت کوښښ شروع کړی او دا خبره په ذهن کي وساتی، چي ددې لپاره د کار کول نه بلکي تر دې هم د سخت کار ضرورت دی، په دې کي ناکامي هم راځي، که چیري تاسو کوښښ جاري وساتی او که کومي ناکامۍ منځته راسي هغه عارضي دي او تاسو د همغو ناکامیو څخه هم یو څه زده کولای سی، د ټولو څخه مخکي د هغو مقاصدو تعین وکړی د کومو د حصول په لار کي چي د شرم کول خنډ دی، یعني د کومو حصول چي د شرم کولو مشکل یا ناممکن کړي دي، مثلاً: ته یو ذهین کس یې مګر خپل مشکل چا ته نه سې بیانولای، یا ته یو ډیر ښه سیاست پوه یې، مګر پر ستیج باندي تقریر نه سې کولای، د دغو ټولو مقاصدو یو فهرست جوړ کړی، کوم چي تر دا مهاله تاسو د شرم کولو د وجهي نه دي حاصل کړي، دغه فهرست روزانه د بیده کیدلو په وخت کي لولی، او د مسئلې تر ختمیدلو پوري دا مشق جاري وساتئ.

د شرم د ختمولو لپاره په پورته ذکر سوو مقاصد سربیره لاندي اقدامات هم ضروري دي:- ۱: د مسئلې اصلي لامل معلومول. ۲: د خپل ځان په باره کي فکر بدلول. ۳: په خپل ځان کي د کمی احساس ختمول. ۴: د عزت اضافه کول.

د مسئلې وجه معلومول: د هري مسئلې لپاره ضرور یوه وجه وي، د شرم کولو به هم ضرور کومه وجه وي، یو څو مهمي وجهي درته ذکر کیږي، تاسو د هر څه څخه مخکي د خپل شرم کولو وجه معلومه کړی او د هغې مطابق د شرم ختمولو لپاره یو پروګرام ترتیب کړی، که چیري ستاسو د شرم کولو وجه د ماضي کومه واقعه، یا کوم لاشعوري کشمکش، یا د ځان نه ساتلو احساس وي، نو په دې صورت کي تاسو د نفسیاتو د یو ماهر څخه مرسته وغواړی، که چیري وجه کوم جسماني نقص وي، نو تاسو دا نقص قبول کړی، د هغه د بدلولو کوښښ مه کوئ، ځکه چي خلګ ستاسو کردار او شخصیت ته نظر کوي نه ستاسو جسماني نقص ته، په دنیا کي ډیر داسي خلګ تیر سوي دي چي هغوی ډیر جسماني نقصانونه درلودل، مګر هغوی یې کومه پروا نه ده کړې او د خپل کردار په ذریعه یې نړیوال شهرت حاصل کړی.

حضرت بلال (رضي الله عنه) جسماني حسن نه درلود، مګر هر مسلمان د هغه سره محبت کوي، که چیري وجه په خپل ځان کي د کمی احساس وي، نو هغه ختمه کړی او د خپل ځان په عزت کي اضافه والی راولی.

فکر بدلول: موږ هغه رقم یو څنګه چي فکر کوو، زموږ فکر زموږ پر کردار او شخصیت باندي ډیر آثرات اچوي، منفي فکر په کردار او شخصیت منفي او مثبت فکر په کردار او شخصیت باندي مثبت آثرات اچوي، لهذا د فکر بدلولو ته ضرورت سته، که چیري تاسو ځانونه شرم کوونکي محسوسوی، تاسو دغه فکر ختم کړی او داسي فکر وکړی چي تاسو شرم کوونکي نه یاست، شرم کوونکي خلګ د نورو خلګو خبري ته ډیر آهمیت ورکوي، دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي فکر کوي چي نور خلګ دوی ویني، دوی په دې باره کي ډیر فکرمند وي چي بیا به خلګ څه وایي او سره ددې چي حقیقت داسي نه دی، حقیقت دا دی چي د نورو خلګو سره دومره وخت نسته چي هغوی ستاسو په تل یادولو باندي خپل صلاحیت او قیمتي وخت ضایع کړي، دا صرف ستاسو خیال دی، نور خلګ په خپلو مسائلو کي دومره مصروف دي چي هیڅ فرصت نه لري، صرف ستاسو سره فالتو وخت سته چي هر وخت د نورو خلګو د خبرو په لټون کي یاست، د نورو خلګو سره د خپل ځان موازنه مه کوئ، په هر وخت کي ضرور ستاسو څخه بهتر خلګ سته، بلکي د دنیا د هر فرد څخه ضرور بل ښه فرد سته.

لهذا تاسو دا خبره هیره کړی چي بیا به خلګ څه وایي او دا هم هیره کړی چي تاسو شرمیدونکي یاست، ډیر شرمیدونکي خلګ ددې خبري څخه په بیره کي وي چي دوی به ناکامه سي او یا به کومه غلطي وکړي، د کومي د وجهي چي بیا به دوی د خلګو د خندا اله سي، په دنیا کي هر فرد هیڅکله ناکامه کیدلای نه سي، بلکي کامیابترین خلګ هم همیشه کامیاب نه وي، مګر ناکامي هغوی نه پریشانه کوي، بلکي هغوی یو سبق ځیني زده کوي، سر د نن ورځي څخه پخه اراده وکړی چي تاسو به نه بیریږئ او دا فکر هم وکړی چي نور ټول خلګ ستاسو څخه ښه نه دي، داسي فکر هم وکړئ که ستاسو څخه کومه غلطي وسي پر هغه به تاسو پروا نه کوئ، ځکه د انبیاء کرامو څخه پرته د هر انسان څخه غلطي کیدلای سي، د غلطي په باره کي باید ستاسو رویه څه داسي وي، څه وسول چي زه غلط سولم، زه یو انسان یم فرشته خو نه یم، او نه په دنیا کي کوم کامل انسان سته.

د عزت اضافه کول: د نفس عزت او په خپل ځان کي د کمی احساس کول ستاسو سره قیمتي تعلق لري، د نفس په بې عزته کیدلو سره تاسو په خپل ځان کي د کمی احساس کولو ښکار کیږی، د څه په نتیجه کي چي بیا تاسو د شرم کولو په تکلیف کي هم مبتلاء سی، نفس ته په عزت ورکولو سره تاسو په خپل ځان کي د کمی احساس کولو څخه نجات پیداکولای سی، لهذا د نفس د بې عزته کیدلو څخه ځان وساتئ او نفس ته د عزت ورکول اختیار کړئ، ددې وجهي څخه به تاسو ته تل خپلي ښیګني در په زړه کیږي، او همیشه به مثبت فکر کوی، تاسو په خپل ځان فخر وکړئ چي تاسو په ټوله نړۍ کي یواځینی شخصیت یاست، مسلمان یاست او بیا د ښه مسلمان کیدلو کوښښ وکړئ، نورو خلګو ته په کار ورسئ، یعني خدمت یې وکړئ، د هغوی سره کومک وکړئ، په دې سره ستاسو د نفس په عزت کي اضافوالی راتلای سي، کوم وخت چي تاسو خلګو ته په کار ورسی، نو هغوی به ستاسو صفت کوي او تاسو به په خپل ځان فخر کوی چي په دې سره به ستاسو د نفس په عزت کي اضافوالی راسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو سره ښه تعلقات ولرئ

هر څوک که څومره ذهین او ډیر کار کوونکی وي، بیا هم په یوازي سره نه سي کامیابه کیدلای، د لویو کامیابیو لپاره موږ ته د نورو خلکو ضرورت دی، کله چي تاسو یو څه کول غواړی، نو په ښه طریقه سره یې کوی او که تاسو ته یې ښه طریقه نه درمعلومیږي بیا د نورو خلکو څخه د کومک غوښتنه وکړی، ذاتي تعلقات یوه داسي حاصل خیزه مځکه ده چي ټولي کامیابۍ او کامرانۍ ځیني حاصلیږي، د خپلو خوبونو د تعبیر لپاره تاسو ته د نورو خلکو سره د ښو تعلقاتو جوړولو سخت ضرورت دی، د داسي خلکو سره خپل روابط جوړ کړی، کوم چي تاسو ته ډیر خوښ وي، ژوند یوه ټولګه ده، ددې ټولګي ټول دار مدار د دوستانو پر تعداد باندي ولاړ دی، د ښو خلکو سره تعلقات او د دوی سره دوستي کول د ژوند یوه برخه ده، که چیري تاسو د دغه حقیقت څخه سترګي پټي کړی، نو د خپلي ناکامۍ ذمه وار په خپله یاست.

ستاسو د مخلصو دوستانو شمیر چي هر څومره زیات وي په هغه اندازه تاسو کامیاب یاست، لهذا که تاسو د کامیاب ژوند خواهشمند یاست، نو تاسو کامیاب خلک خپل دوستان او ملګري جوړ کړی، که چیري تاسو لویه کامیابي غواړی، نو په خپلو تعلقاتو او اړیکو کي زیاتوالی راولی، مګر د نوو تعلقاتو د جوړولو څخه مخکي د خپلو لومړنیو تعلقاتو جائزه واخلی، یوازي کښیني، د خپلو ټولو دوستانو او متعلقینو یو فهرست جوړ کړی، په دغه فهرست کي د هغو خلکو شناخت وکړی کوم چي ناکام دي، په کومو کي چي ایمانداري کمه وي، کوم چي هر وخت تنقید کوونکي او شکایت کوونکي وي، مایوس، نااُمید، منفي فکر لرونکي وي، د نورو د بدي بیانونکي او په نورو تهمت لګوونکي وي، کوم چي د خپلي ناکامۍ منلو ته تیار نه وي، د وخت قدر نه کوي، وعده نه پوره کوي، درواغجن وي او د مستقل مزاج څښتن نه وي، تر همدې مهاله تاسو هیڅ نه وي ځیني زده کړي، د داسي خلکو څخه سمدستي ځانونه کوښه کړی، مخکي ددې چي تاسو هم د دوی په څیر سی تاسو باید د دوی څخه لیري سی او تعلقات ورسره کم کړی.

د مختہ تللو څخه مخکي تاسو د خپل ځان څخه پوښتنه وکړی: زه د کومو خلکو په مینځ کي یم؟ فکر وکړئ چي تاسو د کوم رقم خلکو سره یاست؟ د کوم رقم خلکو سره وخت تیروی؟ تاسو چي د هر رقم خلکو سره اوسیږی هماغسي جوړیږی، کوم خلک چي منفي سوچ او فکر لري، د هغو سره خپل تعلقات کوم کړئ، د مثبت سوچ او فکر لرونکو او د کامیابو خلکو سره د وخت تیرولو لپاره باقاعده یو پروګرام جوړ کړئ، دوی ته د نږدې کیدو لپاره ډیر څه وکړئ.

د ښو تعلقاتو جوړولو اصول:- ۱:- دوستي: هغه کس ناکامه دی چي هیڅ دوست یې نه وي، هر چا ته د ښه دوست سخت ضرورت دی، ښه دوست نه یوازي دا چي ستاسو سره به کومک کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکي تر تاسو به يې حوصله ډېره وي، د ښه دوست د پيدا کولو يوه طريقه دا ده چې تاسو په خپله د نورو لپاره ښه دوست جوړ سئ، د داسي کاميابو خلګو په لټه کي سئ، کوم چي زيات وخت ستا سره اوسيدلای سي، د هغو څخه پوښتلای سی چي څنګه کاميابه سوې او د کاميابي سبب دي څه وو؟ دا خبره په ذهن کي وساتی چي په دنيا کي هيڅ يو فرد کامل نه دی، هر فرد نه کاملاً ښه دی او نه بيکاره، کامل انسان په موړ کي نسته او تاسو هم نه ياست، کله چي د خپل دوست سره ملاقي کيږی يو څه وخت ضرور د هغه تعريف وکړئ، د خپل ځان پر ځای ډيره توجه هغه ته وکړئ، صرف خبري بايد ونه کړئ، بلکي د ډير محبت اظهار هم وکړئ، بحث او مباحثه مه ورسره کوئ، دلائل مه ورسره وایاست، د خپلو دوستانو سره مسلسل رابطه ساتئ، د هغو سره ملاقات کوئ، هغو ته تحفه ورکوئ او ميلمستيا ورته کوئ.

۲:ـ هم نظري: اکثر خلګ د داسي خلګو سره نزديکت خوښوي کوم چي ورسره هم فکره وي، ځکه د دوی سره بيا په هره موضوع په آزادانه توګه خبري کولای سي، که يو څوک ستاسو څخه وپوښتي تاسو څه کوی؟ نو تاسو ورته په دوو (۲) جملو کي جواب ورکړی، د تفصيلاتو بيانولو ضرورت نسته، په دې سره په پوښتونکي کي دلچسپي پيدا کيږي، کوم وخت چي تاسو يوازي ياست او د يوې ناستي ټولی سره تيريږی، هغو سلام وراچوی، يعني زه ستاسو سلامتيا غواړم، زه يوازي يم، په تاسو کي څوک نه پيژنم، ستاسو لپاره د سلامتيا غوښتونکی يم، ما ته هم د سلامتيا ډاډ راکړی، په دې سره به نه يوازي دا چي ستاسو خوف به ورک سي، بلکي کيدای سي چي په دې ډله کي مو يو کس مرسته کوونکی هم پيدا سي، د يو چا سره يو ځل ليدنه کافي نه ده، د ليدلو وروسته هم روابط ورسره ساتی، د نورو خلګو څخه يې پوښتنه کوی او سلام هم وراستوی.

۳:ـ ستاينه: د انساني فطرت تقاضا دا ده چي ستاينه يې وسي، هر انسان غواړي چي ستاينه يې وسي، ستاينه تل ربښتنې په کار ده، په هر فرد کي ضرور داسي يو څه سته چي د ستايني وړ وي، د څه په وجه يې چي ستاينه کيدلای سي، کله چي تاسو د يو چا د شخصي قابليت، کارکردګي او کاميابې ستاينه وکړی هغه بالمقابل تاسو ته هم توجه کوي، هر څوک د خپل ځان ستاينه غواړي او دا خوښوي، ستاينه سمدستي په کار ده، داسي نه ده په کار چي ښه کار نن وکړل سي او تاسو يې هفته وروسته ستاينه کوی، ځکه دا رقم ستاينه مؤثره نه وي، د عمل څخه وروسته فوراً ستاينه په کار ده او همدا ډيره مؤثره هم وي.

۴:ـ غوږ نيونه: د هر زړه د کټلو لپاره آسانه طريقه دا ده چي تاسو ښه آوريدونکي جوړ سی، په موږ کي زياتره ښه آوريدونکي نسته، لهذا کوم کس چي خبره درته کوي، نو ته يې په ښه غوږ سره اوره، د هغه څه په باره کي خبري کوی کومو ته چي د نورو خلګو دلچسپي زياته وي، دا خبره ډيره ربښتنې ده چي آوريدونکي تل په کنټرول کي وي، ځکه خو ويل سوي دي: لږه څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایه ډیر څه اوره، یو چا ډیره ښه خبره کړې وي، سل (۱۰۰) واره یې اوره، زر (۱۰۰۰) ځلي غور کوه او صرف یو ځلي خبر کوه.

د غوږ نیوني څو مهمي طریقې:- ۱: تاسو نورو خلګو ته اول د هغوی د ضروریاتو، خواهشاتو، اُمیدونو او د خوشحالیو په باره کي خبري وکړی، وروسته د هغو خبرو اوریدلو ته تیار سی. ۲: د هر رقم مداخلې څخه پرته په ډیر سکون او زغم سره خبري واوری. ۳: د جواب ورکولو څخه مخکي یو څه توقف وکړی، کله چي ویونکی خبري ختمي کړې، نو (۳) یا (۵) دقیقې وروسته په خبرو پیل وکړی، دا توقف کول څو ګټي لري، یو دا چي که ویونکی نور څه ویل غواړي نو هغه به ووایي او ستاسو د خوا به کومه مداخله نه وي، بل دا چي ددې توقف څخه یو دا معلومیږي چي تاسو د ویونکي خبري په غور آوریدلې او اوس هغه ته د جواب ورکولو لپاره تیاری نیسی، بل دا چي د توقف کولو وروسته چي تاسو کومه خبره کوی داسي ښکاري چي تاسو ته خپله خبره ډیره قیمتي ده. ۴: د ویونکي خبرو او احساساتو ته ډیر آهمیت ورکړی، د هغه خبرو ته په ژبه د هو، صحیح، سمه ده الفاظ وایاست او یا سر ورته ښوروی، کله چي مزاحیه خبره وکړي نو ورسره خاندی. ۵: په سلو کي اتیا (۸۰) فیصده وخت په آوریدلو او شل (۲۰) فیصده په ویلو مصرف کړی. ۶: د ویونکي په سترګو کي سترګي ښخي کړی او خبره یې واوری. ۷: د ویونکي مهمه خبر په ذهن یا پر کاغذ باندي د ځان سره نوټ کړئ. ۸: د خبرو د آوریدلو په وخت کي داسي عمل مه کوئ چي د ویونکي توجه بدله کړي.

۵:- نورو خلګو ته آهمیت ورکړی: د انسان یو لوی خواهش دا دی چي هغه ته آهمیت ورکړل سي، د تعلقاتو په جوړونه کي مهمه خبره دا ده چي یو کس دا محسوسه کړي چي دی مهم دی او ستاسو د خوا آهمیت ورکول کیږي، د نورو خلګو غوښتنه دا ده چي تاسو هغه ومنی او د هغو قابلیت ته آهمیت ورکړی، ځکه چي همدا غوښتنه ستاسو هم ده، کله چي تاسو د کوم کس خبره په غور واوری، نو تاسو هغه ته آهمیت ورکړ، لهذا تاسو د هر چا خبره په ښه غور سره اوری.

۶:- مننه: کله چي تاسو د یو چا څخه مننه وکړی، نو د هغه د خوا تاسو ته آهمیت درکول کیږي او تاسو ورته قابل د قدر ښکاری، د منني لپاره صرف تشکر، مهرباني یا کور مو ودان الفاظ کافي دي، که مو دا وکړل بیا به خلګ لوی لوی نیکی درسره کوي، په خاص ډول د خپلو ملګرو او خپلو اولادو چي څومره شکریه اداء کړی، هغومره هغوی خوشحاله کیدلای سي.

۷:- ښه وینا: د ښو تعلقاتو په جوړونه کي ښه وینا ډیره مهمه ده، هر څوک ښه وینا کوونکی خوښوي، د ښې وینا کولو آسانه طریقه دا ده چي تاسو کوم څه وایاست او ډیر څه اوری، د خپل ځان په باره کي ډیر څه مه وایاست، که چیري تاسو د خپلو ځانونو څخه ښه وینا کوونکي جوړوی، نو په خپل ځان کي دننه د نورو خلګو د خبرو آوریدلو صلاحیت پیدا کړی، د وینا کولو پر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید ستاسو لهجه نرمه وي نه سخته، که چیري نور خلګ د خبرو د شروع کولو څخه بیریږي، نو په داسي صورت کي تاسو په خبرو پیل وکړی، مګر کوښښ وکړی چي خبري مو زیاتره د نورو خلګو په هکله وي نه د خپل ځان، که مو په خبرو کي یو څوک در وغورځیدل، نو د هغه صفا مطلب دا دی چي تاسو سمه خبره نه کوی او خپله خبره مو پریږدئ.

د خبرو کولو په وخت کي دا یوه خبره تل په ذهن کي وساتئ، کله چي نور خلګ خبري کوي تاسو ضرور یو څه زده کولای سی، اما کله چي تاسو خبري کوی، نو هیڅ نه سی زده کولای، ځکه چي تاسو پر هغو د پخوا څخه علم لری، د خبرو د کولو څخه مخکي سوچ او فکر کول په کار دي، داسي خبره مه کوئ، چي نورو ته د تکلیف، خجالت، شرمندګي او د پریشانۍ باعث سي، پر چا تنقید مه کوئ، تهمت مه پر لګوئ، خپلي غلطۍ تل منی او د بل چا څخه شکایت مه کوئ، ځکه هیڅوک د شکایت سره دلچسپي نه لري، شاید د هغو مسائل ستاسو څخه هم ډیر وي، د هر چا سره د محبت اظهار کوی، د نورو عزت کوئ، احترام یې کوئ، تاسو ته به هم عزت او احترام درکړل سي، د هیچا سره بحث یا مباحثه مه کوئ، نور خلګ خپلو غلطیو ته اشارتاً متوجه کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسان په کردار او شخصیت کي ښه او بد عادتونه

د انسان په کردار او شخصیت کي عادتونو لره (۹۹) فیصده دخله حاصله ده، بلکي په عام ډول باندي د عادتونو په آئینه کي د ده د کردار او شخصیت مطالعه هم کیږي، د عمر په اوائلو کي چي کوم عادتونه پیدا سي، هغه د عمر په پاته برخه کي هم ورسره مله وي، زاړه عادتونه دوهم فطرت جوړیږي، د یوه بیکاره عادت د خپلولو څخه هم محاله دوه (۲) نور بې کاره عادتونه پیدا کیږي، د یو چا د علم او شخصیت اندازه د هغه د دوو (۲) خبرو څخه معلومیږي، مګر بې کاره عادتونه تر ډیره وخته نه معلومیږي، خراب عادتونه هم داسي ډیریږي لکه د چیني څخه ویاله، د ویالي څخه نهر او د نهر څخه دریاب، د بدو عادتونو خپلول آسان دي، مګر پرېښوول یې بیا ناممکن دي، پر بدو عادتونو غالب کیدل کمال او فضیلت دی.

انسان په اصل کي د عادتونو مجموعه ده، د کامیابي لپاره تاسو ته د یو شمیر عادتونو پرېښوول او د یو شمیر نورو پیدا کول ضروري دي، کامیابي په اصل کي د ښو عادتونو نتیجه ده، لکه ناکامي چي د بدو عادتونو نتیجه ده، کامیاب خلګ ښه عادتونه لري او ناکام خلګ د بدو عادتونو ښکار وي، د ښو عادتونو خپلول مشکل دي، مګر د ښو عادتونو سره ژوند کول آسانه دي، برعکس د بدو عادتونو خپلول آسانه دي، مګر د بدو عادتونو سره ژوند کول ډیر مشکل دي، د بې کاره عادتونو د زور او طاقت اندازه هغه وخت کیدلای سي، کله چي یې د پرېښوولو کوښښ وکړل سي، که د کوچنیانو ځیني عادتونه په لویانو کي پیدا سي، نو د قطب او ابدال درجه به ورته حاصله سي، مثلا: کوچنیان د خوراک او څېښاک په فکر کي نه وي، کله چي یې تر منځ جنګ پیښ سي، نو په زړونو کي یې بغض او کینه نه وي.

د بدو عادتونو زنځیر په لیدلو کي معمولي تر سترګو کیږي، مګر کرار کرار دومره مظبوط سي، چي په ټوله ژوند کي هم بیا نه سي ماتیدلای، که چیري تاسو د ځان کامیابي غواړی تاسو باید یو څه عادتونه پرېږدئ، مثلاً: ناوخته پورته کیدل، سخت کار کول، د کار ځای ته په خپل وخت نه ورتلل، ژر د فیصلې نه کول، غیر مستقل مزاجي او داسي نور... د کامیابي لپاره د دغو عادتونو په عوض کي تاسو ته د ښو عادتونو خپلول ضروري دي، په اکثر کامیابو خلګو کي لاندني عادتونه موجود وي، که تاسو هم خپله کامیابي غواړئ، نو لاندني عادتونه خپل کړی:

۱:- ایمانداري: د کامیابي لپاره خصوصاً د مالي کامیابي تر ټولو لویه وجه ایمانداري ده.

د ایمانداري مطلب دا دی چي هیڅکله تاسو د خپلي برخي زیات شی مه آخلی، او هیڅکله هغه شی مه قبلوئ په څه باندي چي تاسو زحمت نه وي کښلی، د بد دیانتي ډیر مثالونه دي، لکه: کوم تول، د ښه اخیستل او د بد ورکول او داسي نور... د بد دیانتي بنیاد دورواغ دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مؤمن ته هیڅکله درواغ ویل نه دي په کار، نه یوازي دا چي ګناه کبیره ده، بلکي نور ډیر نقصانونه هم لري، په درواغو سره د هر کس ایمانداري تر شک لاندي راځي، که چیري یو کس د ژوند په یوه شعبه کي درواغ ووایي، نو د همدغو درواغو د پټیدو لپاره بیا نور درواغ وایي، مګر په یاد ولری چي درواغ پټ نه سي پاته کیدلای، او کله چي د یو کس درواغ ښکاره سي، نو د هغه هره خبره بیا تر شک لاندي نیول کیږي، بل لوی نقصان دا دی چي د همدغو درواغو د پټیدو لپاره تر دغه ډیر لوی درواغ بیا ویل کیږي.

کوم وخت چي موږ یو څوک دوکه کړو، نو په دې وخت کي ځان هوښیار راته معلومیږي، مګر حقیقت دا دی چي دا هوښیارتوب نه دی. موږ ولي او د څه لپاره دروغ وایو؟ اکثر وخت موږ د خپل ځان د عزت ساتلو لپاره دروغ وایو، مګر موږ په دې نه پوهیږو چي د درواغو د ښکاره کیدلو وروسته به مو بیا څه عزت وي، کوم وخت چي موږ نه غواړو تر څو د کوم کار ذمه واري په غاړه واخلو، نو په دې وخت کي موږ بیا درواغ وایو، د خوښي د لاسته راوړلو لپاره موږ هم دروغ وایو، که چیري په دنیا او آخرت کامیابي غواړی، نو ایمانداره جوړ سئ، دا ډیره ښه خبره ده، دا ستاسو لپاره د کامیابي ډیري دروازې خلاصولای سي.

۲:ـ عاجزي: په ژوند کي د کامیابي لپاره تر ټولو بنیادي شی عاجزي ده، ددې مطلب دا دی چي تاسو ته به پر دې علم وي چي هر څه کولای سی، مګر ددې اظهار به نه کوئ، ځکه په اظهار سره یې بیا په تاسو کي غرور پیدا کیږي، او مغروره خلک الله سبحانه وتعالی نه خوښوي، عاجزي د هر چا لپاره د ترقي او کامیابي دروازې خلاصوي.

۳:ـ صبر: صبر کول هم د کامیابو خلکو یو مهم ښه والی دی، څومره چي موږ صبر کوو هغومره هر څه زموږ پر خوا راځي، د صبر د کولو څخه دا نه دي مراد چي سترګي پټي کړی، لاس پر لاس کښیږدی او انتظار کوی، بلکي د صبر په وخت کي باید معلومات راټول کړل سي، او لازم تدابیر ونیول سي، که چیري موږ صبر ونه کړو، نو د ناکامۍ سره مخامخ کیدلای سو، هر څوک ژر کامیابي غواړي، مګر کامیابي بیا صبر غواړي، د بې صبرۍ د وجهي څخه غرور، حرص او نوري تیروتني پیښیدلای سي، د انتظار وخت په ښه طریقه سره استعمال کړئ، یو کسب او هنر زده کړئ، په یاد ولری! چي هیڅ یو کار په تلوار سرته نه رسیږي، صبر کوئ، ځکه چي الله سبحانه وتعالی فرمایلي دي: الله (جل جلاله) د صابرانو سره دی.

۴:ـ سخاوت: د قرآن کریم د مطالعه کولو په وخت کي هر انسان ته دوه شیان ډیر مخته راځي: ۱: الله (جل جلاله) شرک نه خوښوي. ۲: الله سبحانه وتعالی په خپله لار کي ورکړه ډیره خوښوي.

حضرت عثمان (رضي الله عنه) صرف د الله سبحانه وتعالی د رضاء لپاره د یهودو څخه څاه واخیستی، د مسلمانانو لپاره یې وقف کړی، نو الله سبحانه وتعالی د هغه په رزق کي ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اضافه والی راوستی. ستاسو سره چي هر څه وي هغه نورو ته هم ورکړی، خلګ په هغه کي د ځان سره شریک کړی، دا باید صرف مادي شیان نه وي، بلکي خپل وخت ورکړی، خپل مهارت ورکړی، خندا او خوش طبعي ورکړی، هر څه چي ورکوی باید صرف د الله سبحانه وتعالی د رضاء لپاره یې ورکړی، تاسو ته چي الله سبحانه وتعالی څومره نعمتونه درکړي دي، شاو خوا خلګ په هغو کي درسره شریک کړی او هر څه د معاوضې د غوښتلو پرته ورکړی، که مو د الله سبحانه وتعالی د رضاء لپاره څه ورکړل، الله سبحانه وتعالی به یې لس (۱۰) چنده زیات درکړي، لهذا هر څه چي موږ ورکوو باید د الله سبحانه وتعالی د رضاء لپاره یې ورکړو، او د ورکړي په وخت کي باید موږ خوشحالي محسوسه کړو.

۵:ـ یقین کول: پر یو چا باندي یقین کول دا په اصل کي پر هغه باندي باور کول دي، داسي چي هغه موږ ته کوم نقصان نه رسوي، په ټولنه کي یوه خبره ډېره مشهوره ده: پر یو چا باور مه کوئ، مګر په ټولنیز ژوند کي پر نورو باور او یقین کول ډېر ضروري دي، ځکه ددې څخه پرته د کامیابۍ سفر نه سي طی کیدلای، لهذا په دغه سلسله کي اولین اصل دا دی که ستاسو سره د کومي ډلي له خوا دوکه وسي، نو په دې کي ستاسو نقصان کوم او د نوموړي ډلي نقصان زیات دی، په داسي صورت کي تاسو باید خپل دغه نقصان ته آهمیت ورنه کړی، که په نورو یقین کوونکي جوړ سی، تاسو خود بخوده د نورو لپاره د یقین او عزت کس جوړیږي او که په نورو یقین ونه کړی، نور هم بیا پر تاسو یقین نه سي کولای.

۶:ـ بهادري: کامیابي او خطر سره لازم او ملزوم دي، هیڅ مهمه او لویه کامیابي د خطر څخه پرته نه سي تر لاسه کیدای، که چیري تاسو د کومي لوی کامیابي غوښتونکي یاست، نو ستاسو لپاره بهادري لومړی شرط دی، د بیري څخه پرته هیڅ یو فرد نه سي بهادر کیدلای، ځکه بهادري دې ته ویل کیږي چي د بیري باوجود به تاسو عملي اقدام کوی، بهادر جوړ سی مګر بې وقوف او احمق نه، د بې وقوفي او بهادرۍ تر منځ فرق دا دی چي په بهادري کي موږ د حالاتو ښه جائزه اخلو، ځان ته پوره معلومات کوو او بیا د بیري باوجود عملي اقدام کوو، اما په حماقت کي موږ د حالاتو جائزه نه اخلو، هیڅ کومه تیارۍ نه کوو، مګر بیا هم په عملي اقدام لاس پوري کوو، دوهم فرق دا دی چي بې وقوف او احمق ته د خطراتو علم نه وي، برعکس بهادر ته د خطراتو پوره علم وي د هغه وروسته بیا د یو څه کولو فیصله کوي، عموماً خلګ بهادر نه وي، ځکه دوی سوچ او فکر کوي چي حالات ښه نه دي، ددې څخه علاوه د بې عزتي او توهین بیره هم ورسره وي، د ناکامه کیدلو په صورت کي د شرمندګي بیره هم وي، که چیري تاسو کامیابي غواړی، نو ناکامي پر ځان ومنی، د ناکامه کیدلو څخه سبق زده کړی، هغه سبق کوم چي انسان د کتابونو څخه لا نه سي زده کولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷:ـ ثابت قدمي: په ژوند کي هيڅ يوه کاميابي په يوه شپه يا په يوه ورځ کي نه سي تر لاسه کيداى، کاميابي يو سفر دى عموماً يو لوى سفر، ډير خلګ نن سبا په داسي حال کي د کوښښ پريښودونکي دي چي کاميابي ته يو ګز ورنږدې سوي وي، دوى د کاميابي په آخيرو شيبو کي خپل کوښښ پريږدي او د هميشه لپاره بيا ناکامه ګرځي، په دنيا کي لوى انقلاب رحمة للعالمين راوستلاى، چي (۲۳) کاله وخت يې ونيوى، کامياب انسان هيڅکله کوښښ نه پريږدي او چا چي کوښښ پريښود هغه کاميابيدلاى نه سي.

۸:ـ ذمه واري: کامياب خلګ د خپل هر عمل ذمه واري قبلوي، برعکس ناکام خلګ نه يوازي دا چي خپله ذمه واري نه مني، بلکي د خپلو ټولو مسائلو او حالاتو ذمه وار والدين يا دولت بولي، مثلاً دوى وايي: حالات ښه نه دي، والدينو يې ښه تربيت نه دى کړى، د دولت پاليسي ښه نه ده، يعني دوى د خپلو خرابو حالاتو ذمه واري پر دوى وراچوي، دوى د بيري د وجهي ذمه واري نه قبلوي، که چيري موږ د خپلو خرابو حالاتو ذمه واري د نورو پر غاړه ورواچوو، نو ددې معنا به دا وي چي همدا خلګ زموږ د تقدير مالکان دي، مګر داسي نه ده، موږ د خپلو خرابو حالاتو ذمه څنګه قبوله کړو؟ د لاندي خبرو په نظر کي لرل ضروري دي:ـ ۱: لومړى قدم دا دى چي موږ پر نورو خلګو د تهمت لګولو څخه ډډه وکړو. ۲: موږ بايد خپله ذمه واري ومنو او غور وکړو چي غلطي په څه کي ده او د هغه وروسته هغه سمه کړو. ۳: موږ بايد هميشه خپله ذمه واري ددې پر ځاى چي په نورو يې ور وتپو په خپله يې قبوله کړو، ځکه د ذمه واري قبلول د کامياب شخص نښه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه فيصله کول مو د کاميابۍ راز دی

موږ روزمره کوچنی او غټې فيصلې کوو، مثلاً: څه به خورو، کوم يو کار به کوو، کومې جامې به اغوندو، اولادونو ته څنګه تربيه ورکړو، او داسې نور... د کاميابو خلګو يوه ښه والی دا دی چي دا خلګ فيصله ډير ژر کوي، مګر ژر يې نه بدلوي او ناکام خلګ اول خو فيصله نه سي کولای، که يې وهم کړي چي سهار يې وکړي، نو ماښام يې بيرته پريږدي، د فيصلې نه کولو لويه وجه د غلطې فيصلې کولو بيره ده، په دنيا کي هيڅ يو فرد داسې نسته چي د هغه هره فيصله دې سمه وي، دا هم حماقت دی چي د يوه سړي ټولې فيصلې به سمې وي، که چيري تاسو د غلطې فيصلې د بيرې د وجهې فيصله نه کوی، بيا مو هم يوه داسې فيصله وکړه د کومې د وجهې چي ستاسو په ژوند کي متاثره کيدلای سي، ځکه چي د فيصلې نه کول هم يوه فيصله ده، د غلطې فيصلې کول، د فيصلې د نه کولو څخه ښه ده، که چيري د يوه کس اويا (۷۰) فيصده فيصلې غلطې وي، هغه بيا هم د اوسطې درجې کاميابې حاصلولای سي، د بيرې د وجهې د فيصلې نه کول هم يوه فيصله کول دي، کوم چي تاسو د هميشه لپاره ناکامه کولای سي.

د مؤثرو فيصلو کولو طريقې:- ۱: د موثره فيصلو کولو اولين اصل دا دی چي تاسو به په خپله دنده او کاروبار کي ماهر ياست، تاسو که هر څومره ماهر سی هغومره ژر او د ښې فيصلې کول به درته آسان وي.

۲: په روزمره ژوند کي ډيرې فيصلې کوی، په لومړي ځل آسانه، داسې فيصلې کول چي د غلطيانو نقصان يې ډير نه وي، مثلاً: کومې جامې واغوندی، کتاب، رساله يا اخبار د چا څخه واخلی، د کار کولو ځای ته پر کومه لار او په څه شي کي ولاړ سی، د داسې فيصلو په کولو کي ډير وخت مه نيسئ، کله چي تاسو ښه تمرين وکړی بيا همدغه صلاحيت خپلو غټو او مهمو فيصلو ته ورنقل کړی، خپلو اولادو ته هم د داسې فيصلو کولو اختيار ورکړی او د کوچينوالي څخه يې آموخته کړئ.

۳: د خپلې مسئلې په باره کي ډير معلومات حاصل کړی، د ټولو معلوماتو حاصلول مهم نه دي، ځکه چي دا هيڅکله هم نه سي حاصليدلای، موافق او مخالف دلائل د ځان سره يادښت کړی، هر کله چي د يوه طرف دلائل زيات سي، بيا نو د فيصلې کول آسان وي، که چيري د دواړو طرفينو دلائل سره برابر وو، بيا مسئله خپل سوچ او فکر ته وسپارئ، د بيده کيدلو په وخت کي ښه سوچ او فکر پر وکړی، د شپې يا په سبا ورځ کي تاسو ته يو ښه جواب در پيدا کيدلای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴: د کوم شي په باره کي چي د فیصلې کول وي، هغه پر یوه کاغذ ولیکۍ، د فیصلې فواید، نقصانات، موافق او مخالف دلائل هم ولیکۍ، بیا د فیصلې کولو لپاره وخت معلوم کړی، وخت باید ډیر لیري نه وي، مثلاً: داسي وواياست چي پوره درې (۳) بجې به فیصله کوم، ښه دا ده چي د فیصلې د کولو څخه مخکي لږ بیده سی، کله چي تاسو راپورته سی، نو دماغ به مو تر او تازه وي، عموماً د فیصلې د لیکلو څخه د هغې حقائق واضحه کیږي او د فیصلې د کولو طریقه ځیني راوځي، کله کله فیصلې مه کوئ، ځیني وخت حالات داسي وي چي په هغه کي د فیصلې نه کول په کار دي، په دغو حالاتو کي اکثر غلطي فیصلې کیدلای سي.

۱: په جذباتي حالاتو کي مهمي فیصلې مه کوئ، د پریشاني، فکرمندي، اضطراب او د تشویش په حالت کي هم مهمي فیصلې مه کوئ، په داسي حالاتو کي خپلي فیصلې معطله کوئ. ۲: په ناجوړتیا کي مهمي فیصلې مه کوئ.۳: د سخت انتهایي ضرورت څخه پرته ژر فیصله مه کوئ، د فیصلې د کولو مخکي بیدیږی. ۴: که مو ډیره تنهایي، یا مو ډیر درد محسوسوی بیا هم مهمي فیصلې مه کوئ. ۵: تر څو چي مو د مسئلې ټول اړخونه په ښه طریقه ځان ته نه وي معلوم کړي، بیا هم مهمي فیصلې مه کوئ.۶ : کله چي ستاسو سره کافي معلومات نه وي، بیا هم د مهمو فیصلو کول نه دي په کار.

کله چي موږ د یوې فیصلې کول غواړو، باید تر سبا ورځي یې معطله کړو، یا د راتلونکي لمانځه تر وخته، د لمانځه د اداء کولو وروسته لوی مهربان الله (جل جلاله)ته عاجزي وکړو، دعا وکړو، د دعا څخه وروسته چي مو هر څه اول ذهن ته راسي، باید په هغه عمل وسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مشکلاتو او مصبتونو سره مبارزه کول

تقريباً د هري لوی کاميابي لاسته راوړل د مايوسيو، پريشانيو او ستونزو څخه ډکي وي او د هر لوی مقصد په لاره کي احد او حنين ضرور راتلونکي دی، که چيري تاسو په دې پوهيږئ چي لويه کاميابي په آسانۍ سره تر لاسه کيدلای سي، نو بيا تاسو د کاميابي د عمل څخه خبر نه ياست او يا دا چي تاسو کوم لوی مقصد نه لری، د يوې سروې څخه معلومه سوې ده، چي (۷۵) فيصده اعلی انساني کاميابۍ د سختو خرابو حالاتو څخه وروسته تر لاسه سوي دي، هيچا هم په ښو حالاتو کي کاميابي نه ده تر لاسه کړې، په دنيا کي هيڅ قابل ذکر شی په آساني سره نه تر لاسه کيږي.

د کاميابي لاره هيڅکله همواره نه وي او نه پر دغه لار سفر کول آسان دي، هيڅ يوه کاميابي د ستونزو او مسائلو سره د مخامخ کيدلو پرته نه تر لاسه کيږي، دغه ستونزي او مسائل په اصل کي د کاميابي قيمت دی، مشکلات د کاميابي لپاره د لاري توښه ده، کاميابي يو سفر دی او د هر سفر څه نا څه لګښت وي، د هر سفر لپاره يو قيمت وي، دا قيمت مختلف صورتونه لري، جنت ته د ورتللو څخه مخکي مړه کيدل ضروري دي، هر څوک جنت ته ورتلل خوښوي مګر هيڅوک بيا مړه کيدلو ته تيار نه دي، همدا شان هر څوک د کاميابي غوښتونکی دی، مګر د خپلي آرامګاه څخه دباندي وتلو ته تيار نه دی، يعني د خپل آرام قرباني کولو ته تيار نه دی، کاميابي دنيوي جنت دی، د کاميابي څخه مخکي چي کوم مشکلات او مسائل دي هغه د الله (جل جلاله) د لوري څخه يو امتحان دی، هر څوک چي په دغه امتحان کي سرفرازه سي هغه ضرور کاميابيدلای سي، د ټولي دنيا په تاريخ کي داسي څوک نه تر سترګو کيږي چي د هغه نوم دي روښانه وي او د هيڅ رقم مشکلاتو او مسائلو سره دي نه وي مخامخ سوی، د الله (جل جلاله) دوست او خوږ پيغمبر حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) د ځومره مشکلاتو او مسائلو سره مخامخ سو، حتی د خپل کور پريښوولو ته هم مجبور کړل سو.

د مغليه سلطنت باني ظهيرالدين بابر څلويښت (۴۰) کاله په ځنګلونو او غرونو کي وخت تير کړ، باالاخر کامياب سو او د يوه لوی سلطنت بنياد يې کښيښود، کوم شی چي ستاسو د قبضي څخه ووتی، پر هغه باندي افسوس مه کوئ، دا د کوچنيانو او د بې عقلو عادت دی، هيڅوک د بل چا د غم سمه اندازه نه سي معلومولای، هغه نيک بخته دی، کوم چي د خپل غم اظهار وکړي، ځکه چي په دې سره هغه ته يو څه سکون او تسل حاصليږي، د غم ښه علاج مصروفيت دی، کوم غم چي تير سوی دی په هغه پسي د خفه کيدلو مطلب دا دی چي موږ يوه بل نوي غم ته د راتلو دعوت ورکوو، څوک چي پريشان اوسي هغه ته پريشانی پيدا کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم د ټولو مرضونو دروازه ده، که چیري تاسو یو چا ته خوشحالي نه سی ورکولای، نو غم هم مه ورکوئ، د مشکلاتو او مصیبتونو د وجهي مه خفه کیږئ، ځکه داسي شپه نسته چي وروسته ورپسي سبا نه وي، اکثر باریک او لوی لوی کارونه داسي خلګو کړي کوم چي د مشکلاتو او مصیبتونو ښکار وه، په مصیبت کي وارخطاء کیدل د کمال درجه مصیبت دی، د مصیبت راتلو ته انتظار مه کوئ، که چیري هغه تر تاسو را ورسید بیا په پوره همت د هغه سره پنجه وازمو یاست، اکثره پریشانۍ د عاجزه غوماشي څخه زیات اهمیت نه لري، که د لږ عزم او حوصلي څخه کار واخیستل سي هغه لیري کیږي.

د مشکلاتو او مصیبتونو ګټي:- ۱: مشکلات او مصیبتونه موږ مضبوطه وي، په موږ کي د برداشت قوت پیدا کوي، په موږ کي د همدردۍ جذبات پیدا کوي او په موږ کي پر خپل ځان باور کول پیدا کوي. ۲: د مشکلاتو او مصیبتونو سره مسلسل مقابله کول انسان ماهره کوي. ۳: مشکلات او مصیبتونه په انسان کي د صبر کولو قوت پیدا کوي. ۴: مشکلات او مصیبتونه په انسان کي پختګي پیدا کوي. ۵: مشکلات او مصیبتونه انسان ته د کامیابي په لور حرکت ورکوي.۶: مشکلات او مصیبتونه تاسو ته یو داسي سبق در زده کوي، د څه د وجهي چي ستاسو په علم کي اضافه والی راځي.

یقین وکړی! کله چي تاسو ته کوم مصیبت در پیښ سي، یقیناً هغه د الله سبحانه وتعالی د جانبه څخه دی او د الله (جل جلاله) په ارادې سره نازل سوی دی. په دنیا کي هیڅ یوه سختي او مصیبت بي له د الله سبحانه وتعالی د رضا، معیشت او ارداې څخه بغیر نه رسیږي، کله چي مؤمنان په دې خبره یقین او باور لري، نو نه ښایي چي په هغه باندي خفه او خواشیني سي، بلکي په هر وخت او په هر حال باندي د هغه په فیصلي باندي رضا اوسي.

د مؤمن زړه د الله سبحانه وتعالی سره وابسته وي، کله چي یو آفت پر راسي، نو دی الله سبحانه وتعالی یادوي او په دې پوهیږي چي بې له شکه دغه آفت د الله سبحانه وتعالی د جانب څخه دی او همدا شان ددې خبري ادراک هم کوي، چي بې له شکه د دغه آفت په رسیدلو کي د الله سبحانه وتعالی یو حکمت سته، کوم چي د بشر د کمزوري عقل څخه پټ دی، مګر کله چي پر یوه داسي شخص کوم آفت رانازل سي چي هغه مؤمن نه وي، نو هغه بیا خپل زړه صرف او صرف ظاهري اسبابو ته متوجه کوي او په همدې وخت کي شیطان هم د دغه کس په زړه کي قسم قسم وسوسې وراچوي، مثلاً: که دي فلانی او فلانی کار کړی وای، یا دي فلانی او فلانی کار نه وای کړی، نو دا مصیبت به نه راتلی. لهذا کله چي تاسو ته داسي قسم یقین حاصل وي هر مصیبت چي راځي دا بې له شکه د الله سبحانه وتعالی د جانب څخه دی او د هغه په مشیت او ارادې سره دی، نو به د وسوسو او چورتونو څخه په آمن کي یاست، د الله سبحانه وتعالی په رضا به راضي یاست او نه به کوم قسم بیره محسوسوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبردار! کوم مصیبتونه چي پر تاسو نازلیږي د هغو څخه هیڅکله هم نه سی ساتل کیدلای.

د ابن الدیلمي څخه روایت دی: د تقدیر اړوند زما په زړه کي یوه خبره پیدا سوه، د کومي د وجهي چي زما سره دا بیره پیدا سوه، چي دین او نور معاملات مي خراب نه سي، نو ابی بن کعب (رضي الله عنه) ته ورغلم او ورته مي وویل: ای ابوالمنذر! د تقدیر اړوند زما په زړه کي یو څه سوالونه پیدا سوي دي، زه بیریږم هسي نه چي په دې سره زما دینداري او معاملات خراب سي، لهذا ددې مسئلې په باره کي یو څه راته ووایه کیدلای سي چي الله سبحانه وتعالی په همدغه ذریعه ما ته فایده ورسوي، نو کعب (رضي الله عنه) راته وویل: که چیري الله سبحانه وتعالی په آسمان او ځمکه کي ټول مخلوقات په عذاب کي مبتلا کړي، نو الله سبحانه وتعالی به په ظلم کوونکو کي نه شمارل کیږي او که چیري پر هغوی رحم وکړي، نو د هغه رحمت به د هغوی لپاره د هغوی د اعمالو څخه ښه وي او که چیري ستا سره د احد د غره برابر مال وي، کوم چي ته یې د الله سبحانه وتعالی په لار کي خرڅ کړې، مګر تر څو پوري دي چي په تقدیر باندي ایمان نه وي راوړی، نو ستا دغه خرڅ سوی مال قابل قبول نه دی.

خبردار! کوم آفت او مصیبت چي تا ته رسیدونکی دی، هغه راتلونکی نه دی او کوم آفت او مصیبت چي پر تا راتلونکی نه دی هغه تا ته رسیدونکی نه دی او که چیري ته په تقدیر باندي د عقیدې لرلو څخه پرته مړ سوې، نو به دوږخ ته ځي او پر تا کوم حرج نسته، چي زما ورور عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه)ته ورسې او د همدې مسئلې اړوند ځیني پوښتنه وکړې.

بیا زه حضرت عبدالله ابن مسعود (رضي الله عنه) ته ورغلم، ددې مسئلې په هکله مي ځیني وپوښتل: هغه هم هغه جواب راکړ: کوم چي ابی ابن کعب (رضي الله عنه) راکړی وو، حضرت عبدالله ابن مسعود (رضي الله عنه)راته وویل: که چیري ته حذیفه (رضي الله عنه) ته ددې مسئلې پوښتلو لپاره ورسې، نو په دې کي هم کوم حرج نسته، نو زه حذیفه (رضي الله عنه) ته ورغلم او د مسئلې په هکله کي مي ځیني وپوښتل، هغه هم هغه جواب راکړ: کوم چي ابی ابن کعب (رضي الله عنه) او عبدالله ابن مسعود (رضي الله عنه) راکړی وو، د زیات تصدیق لپاره حضرت زید بن ثابت (رضي الله عنه)ورغلم او د مسئلې په هکله مي ځیني وپوښتل، نو هغه راته وویل: ما د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) څخه اوریدلي چي فرمایل یې دي: کوم مصیبتونه چي تاسو ته رسیږي تاسو داسي سوچ ونه کړی چي هغه به واپس سي او مه داسي خبري کوی چي که مي فلانی کار کړی وای، نو به دا مصیبت او تکلیف نه راته رسیدی، ځکه کوم مصیبت چي درته رسیږي د هغه واپس کیدل ممکن نه دي.

لهذا د داسي خبرو کول که مي فلانی کار کړی وای، نو دا مصیبت نه راته رسیدی، دا صرف وهمونه او خیالات دي کوم چي هیڅ آثر نه لري، تاسو ټول خیالات پریږدی او داسي مه وایاست: که مي دغه کار کړی وای، نو به د دغه مصیبت سره نه مخامخ کیدم، یا که مي دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار نه وای کړی، نو به نه مخامخ کیدلم، ځکه چې دغه ټول غلط فکرونه دي او نه ستاسو په وس کي سته، چي د هغه څه څخه ځان وساتی، کوم چي ستاسو په مقدر کي دی او دا هم ممکن نه دي چي د الله سبحانه وتعالی تقدیر ستاسو څخه واپس سي. په ژبه سره د ایمان دعوه کول دومره آسانه نه ده، هر څوک چي د ایمان دعوه کوي، نو امتحان او ابتلاء ته دي هم تیار سي.

د مخکنیو انبیاؤو او تابعانو څخه ډیر سخت او لوی امتحان اخیستل سوی دی، په صحیح بخاري شریف کي راغلی دي: صحابه کرامو د رسول الله (صلي الله علیه وسلم) په خدمت کي عرض وکړ: یا رسول الله (صلي الله علیه وسلم)! زموږ لپاره د الله سبحانه وتعالی د درباره مرسته وغواړه او دعا وکړه، دا هغه زمانه وه، چي د مکې معظمې مشرکینو پر مسلمانانو ډیر ظلمونه او تیري کول، رسول الله (صلي الله علیه وسلم) په جواب کي وویل: پخوا ستاسي به یې یو ژوندئ انسان په مځکه ولاړ ښخاوه، بیا به یې د هغه په سر آره راښکله او د هغه وجود به یې په مابینځ دوې ټوټي کوی، د ځینو نورو د وجود څخه به یې د اوسپني په ږمنځو پوستکي او غوښي تویولې، مګر سره ددې ټولو سختیو دوی یې د دین څخه ونه کرځول.

الله سبحانه وتعالی چي تاسي د جنت اعلی مقاماتو او لوړو درجو ته رسوي، نو آیا تاسي داسي ګنئ چي همداسي بي له هیڅ مشکل ګاللو څخه آرام هماغه ځای ته ورسیږی، او الله سبحانه وتعالی به ستاسي څخه کومه پوښتنه نه کوي؟ او امتحان به ستاسي څخه نه اخلي؟ داسي خیال مه کوئ، ځکه چي لوړو ځایونو ته هغه خلګ رسیدلای سي، کوم چي د الله سبحانه وتعالی په لاره کي هر ډول مصائب پر ځان ومني، مشکلات وګالي او د ځان جارولو او مصاعبو لپاره تل تیار ولاړ وي، ای مسلمانانو! تاسي هم د دنیوي تکالیفو او د دښمنانو د غلبې څخه مه بیریږئ، صبر او تحمل وکړئ او ثابت قدم واوسئ. لهذا کله چي تاسو ته په یقیني ډول معلومه سي چي آزمایښت ضروري دی، ستاسو او د نورو مؤمنانو په آزمایښت کي مبتلا کیدل سنت جاریه دي، نو تاسو آزمایښت آسانه محسوس کړی او تاسو په دې خبره باندې ښه پوه سی چي یقیناً تاسو لوی اجر او خیر وګټی، کله چي تاسو د ایمان او د دعوت په لاره کي د آزمایښت سره مخامخ سی او په آزمایښت کي مبتلا سی.

پوه سی! کوم مصیبت چي تاسو ته رسیږي یقیناً هغه ستاسو په تقدیر کي لیکل سوی وي، تاسو په هغه مصیبت باندي ولی غمجن کیږی، کوم چي تاسو ته ورسیږي؟ سره ددې چي بیله شکه هغه مصیبت ستاسو په تقدیر کي لیکل سوی وي او هغه تقدیر د آسمان او مځکي د تخلیق څخه هم مخکي لیکل سوی دی. په دنیا او ټوله نړۍ کي هغه عمومي آفتونه لکه: قحطي، زلزله، وبا او داسي نور... چي راځي او هغه غمونه او آفتونه لکه: رنځ، درد، ناروغي او داسي نور... کوم چي په ځینو سړیو کي لیدل کیږي، دا ټول د الله سبحانه وتعالی په علم قدیم کي سته او فیصله

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې صادره سوې ده، په لوح محفوظ کي ليکل سوي دي، چي د هغه سره سم دا ټولي پېښي واقع کيږي او د يوې زرې په اندازه هم په هغه کښي څه شی نه لږ او نه ډيريږي. يعني: الله سبحانه وتعالی د هر شي علم په ذاتي ډول سره لري، په زحمت او تکليف يې نه زده کوي، نو بيا هغه ته د علم محيط سره سم د ټولو واقعاتو او حوادثو ليکل پخوا د وقوع څخه په هغه کتاب يعني لوح محفوظ کي آيا کوم مشکل کار دی؟ بلکي ډير ورته آسانه دی.

په دې حقيقت مو ځکه تاسو ته خبر درکړ چي تاسي ښه وپوهيږئ، هغه ښيګڼي کومي چي تاسو لره مقدري دي، هغه به ضرور درته رسيدونکي وي او هغه چي مقدري نه دي هيڅکله په لاس نه درځي، هر هغه شی چي د الله سبحانه وتعالی په قديم علم کي مقرر او ټاکل سوی دی، هغسي کيدونکی دی، نو ځکه که کومه ګټه د چا لاسته ونه رسيږي، ښائي چي په خفه، مضطرب او پريشانه نه سي او هغه څه چي په برخه يې ورسيږي په هغه باندي ځان تريخ او مضطرب نه کړي، بلکي د مصيبت او ناکامي په وخت کي صبر وکړي، د هوسائي او کاميابي په وخت کي شکر او حمد ووايي.

لهذا کله چي تاسو په دې پوه سوای کوم مصيبتونه چي پر تاسو راځي، يقيناً الله سبحان وتعالی هغه ستاسو په حق کي ليکلي دي، نو د داسي عقيدې خاوندان بيا ولي مايوسه کيږي؟ سره ددې چي دوی په دې هم پوهيږي چي د مځکي او آسمان د تخليق څخه مخکي د دوی تقدير ليکل سوی، هر څه چي د دوی په مقدر کي دي، هغه ضرور پر دوی باندي راتلونکي دي، او کوم شی چي د دوی په مقدر کي نسته هغه هيڅ نقصان نه سي ورسولای.

يو شاعر فرمايي: زه پر خپله کومه ورځ کي د مرګ څخه وتښتم، د هغې ورځي څخه کومه چي زما په مقدر کي نسته، يا د هغې ورځي څخه کومه چي زما په مقدر کي ده، هغه ورځ کومه چي زما په مقدر کي نسته د هغې څخه نه بيريږم او هغه ورځ کومه چي زما په مقدر کي ده د هغې څخه تيښته نجات نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر الله سبحانه وتعالی توکل وکړئ

دا خبره ضروري نه ده چي هر هغه شی چي تاسي يې خپل ځان ته نافع يا مضر وګڼی، هغه په رښتيا سره هم ستاسي په حق کي هغسي وي، بلکي کيدلای سي چي تاسي يو شی د خپل ځان لپاره بد وګڼی او هغه په واقع کي مفيد وي، يا کوم شی تاسي ښه وګڼی او هغه په حقيقت کي مضر وي، ستاسي په کټه او تاوان، نفع او نقصان باندي يوازي الله سبحانه وتعالی ډير ښه پوهيږي او تاسي نه په پوهيږئ، نو ځکه هر هغه حکم چي الله سبحانه وتعالی يې پر تاسو باندي کوي هغه خامخا حق دی او تاسو يې د زړه له کومي ومنی، لهذا کله چي تاسو خپله معامله الله سبحانه وتعالی ته وسپاری او د الله سبحانه وتعالی په انتخاب باندي راضي سی، نو الله سبحانه وتعالی هم تاسو ته په خپل انتخاب باندي قوت، عزمت او صبر در په برخه کوي.

پس هر چا چي خپلي معاملې الله سبحانه وتعالی ته وسپارلې، خپل اختيار او تدبير يې پرېښود او په دې پوه سو چي الله سبحانه وتعالی په هر شي باندي قادر دی، بيله شکه د ده د تدبير څخه د الله سبحانه وتعالی تدبير ښه دی، بيله شکه الله سبحانه وتعالی په مصلحت باندي د دوی څخه ښه پوهيږي، بيله شکه الله سبحانه وتعالی د بندګانو لپاره د هغوی د نفسونو څخه هم ډير خيرخواه دی او د هغوی سره د ښه سلوک ذات دی، ددې سره سره په دې هم پوه سی چي د الله سبحانه وتعالی د تدبير په مقابل کي يو قدم هم نه سی پورته کولای او نه د الله سبحانه وتعالی د قضاء او تقدير څخه مخته او وروسته کيدلای سی، نو مو خپل نفس او خپلي معاملې الله سبحانه وتعالی وروسپارئ، د خپل نفس او معاملو په باره کي د ناقصه خيالاتو څخه ځانونه وساتی، پر الله سبحانه وتعالی باندي ښه ګمان ولری، او د الله سبحانه وتعالی د رحمت څخه مه ناهيلي کيږئ. تاسو د انبياؤو او رسولانو (عليهم السلام) واقعات، د صحابه کرامو (رضي الله عنهم آجمعين) او د هغوی څخه وروسته د علماؤو او اولياؤو د سيرت مطالعه وکړی، په دې کي هيڅ شک نسته چي د تاريخ او سيرت په مطالعه کي ډيري فايدي او عبرتونه دي، کوم چي په آزمايښتونو کي مبتلا مؤمنانو ته ثابت قدمي او تسلي وربخښي. د پخوانيو اقوامو او رسولانو د واقعاتو د آوريدلو څخه به د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) زړه لا زيات آرام او مطمئن کيدی او محمدي اُمت ته داسي حقيقي خبري ورښوول کيږي چي په کښي لوی نصيحت او پند وي، انسان چي کله آوري چي زما نور همجنسه هم په پخوانيو زمانو کي په دغه او هغه جرم سره هلاک سوي دي، نو د هغو څخه د ځان ساتلو په فکر کي کيږي او کله چي ګوري د کومي لاري د غوره کولو څخه هغو لومړنيو اقوامو نجات موندلی دی، نو طبعاً دی هم هماغه لور ته ځغلي، په حقيقت کي په لوی قرآن کريم کي د قيصو برخه دومره مؤثره واقع سوې ده، چي د هغو د آوريدلو څخه هر هغه انسان چي لږ څه د انسانيت بوی په کښي وي او د الله سبحانه وتعالی څخه لږ څه خوف او بيره په زړه کي لري نو هرو مرو متاثره کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله سبحانه وتعالی غفور او رحیم ذات دی

الله سبحانه وتعالی سره د هغه محیط علم او کامل قدرت سره بیا هم تاسو ته فوراً د بد عملو او شرارتونو سزا نه در کوي، بلکي څه مهال چي د مصائبو او شدائدو په تیارو کي اخته کیږی، او هغه په عاجزی او زاری سره یادوی، پخه وعده کوی، چي ددې مصیبت څخه د وتلو وروسته به بیا هیڅکله شرارت نه کوو او تل به ستا احسان په یاد لرو، نو ډیر ځلي الله سبحانه وتعالی ستا لاس ونیسي، د دغو مهالکو او هر قسم سختیو څخه مو ژغوري، مگر بیا هم تاسي په خپلو وعدو ټینګ نه دریږی، د مصیبت د آزادي څخه وروسته بیا سمدلاسه په بغاوت او یاغیتوب لاس پوري کوی.

حضرت ایوب (علیه السلام) ته الله سبحانه وتعالی په دنیا کي د هر طرفه آرامي او هوسایي ورکړې وه، مځکه، کښت، مال، مریان، مینځي، صالح اولاد او ښه په زړه پوري ښځه یې ورکړې وه، حضرت ایوب (علیه السلام) د الله سبحلنه وتعالی لوی شکر کوونکی بنده وو، مګر دی الله سبحانه وتعالی په ابتلاء او آزموینه کي واچوی، کښتونه یې وسوځیدل، رمې یې تباه سولې، اولادونه یې مړه سول، ټول دوستان، آشنایان، او خپلوان ځیني جلا سول، د ده پر وجود سختي دانې راوختلې او چینجي یې وکړل، د دغومره مالونو، شتمنیو، نوکرانو، خپلوانو څخه یوازي د ده یوه ښځه ورسره ملګرې پاته وه، بالاخر هغه بیچاره هم ستړې ستومانه او زړه تنګې سوه، مګر حضرت ایوب (علیه السلام) هماغه شان چي په نعمت کي د الله (جل جلاله) شکر کوونکی بنده وو، په زحمت او ابتلاء کي هم صابر پاته سو، کله چي د ده تکلیف، اذیت او د دښمنانو ګوزارونه د حده تیر سوه، بلکي دوستانو هم په داسي ویناوو باندي شروع وکړه! یقیناً ایوب (علیه السلام) د کومي داسي سختي ګناه مرتکب سوی دی، چي د هغې د اثره په داسي سخته بلا اخته دی، نو دلته حضرت ایوب (علیه السلام) لاس په دعاء سو: (أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ). ایوب (علیه السلام) د خپل رب په دربار کي دا سوال وکړ، سم د لاسه د رحمت سیند په جوش او څپو شروع وکړه، الله سبحانه وتعالی ده ته د مړو اولادونو پر ځای یو په دوه اولادونه ورکړل او د مځکي څخه یې چینه راویسته، حضرت ایوب (علیه السلام) د هغې څخه اوبه وڅیښلې او په وهم لمبیدلی سمدلاسه روغ رمټ سو او ټول تکلیفونه یې لیري سول، لنډه دا چي د هر جهته ورته د آرامتیا اسباب برابر سول.

ځیني مفسرین داسي لیکي: هغه مړه اولادونه یې بیرته ورته ژوندي کړل او مثل د هغو لمسي یې چي مړه سوي وه، بیرته ورته راژوندي کړل.

پر حضرت ایوب (علیه السلام) ددې مهرباني کیدلو په اثر ټولو بندګي کوونکو ته لوی پند، نصیحت او یو مهم یادګار پاته سو، هر کله چي پر یو نیک بنده په دنیا کي کومه تنګسه یا مصیبت راسي، ښائي چي د حضرت ایوب (علیه السلام) په شان صبر، استقامت، ثبات او استقلال وښایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یوازي خپل پروردګار ته دعاء او نداء وکړي، یقیني خبره ده چي الله سبحانه وتعالی به پر ده د قناعت نظر وکړي او یوازي د داسي یوې ابتلاء د لیدلو څخه نه ښایي چي څوک داسي ګمان وکړي، چي البته دغه بنده د الله سبحانه وتعالی په دربار کي مبغوض دی.

انسان ته همیشه ددې آمر احساس په کار دی، چي نیکي هیڅکله نه ضایع کیږي، نیک خویه انسان هیڅکله نه غمجن کیږي، که څه هم په مصیبت کي وي، بدخویه انسان هیڅکله نه سي خوشحالیدای، که څه هم په راحت کي وي. اې انسانه! ښه اعمال وکړه او د نیکیو کولو لپاره خپل عمر غنیمت وګڼه، مخکي تر دې چي واورې فلانی په دې دنیا کي نسته، د نیکو خلګو یو خوی دا هم دی چي خپل دوستان، متعلقین او ملازمین نه رسوا کوي، د ښیګڼو توقع همیشه د ښو خلګو څخه کیږي، که چیري یو شخص تاسو ته د تلکیف رسولو په خاطر ستاسو په لار کي ازغي واچوي، تاسو هغه د لاري څخه لیري کړی، که چیري بالمقابل تاسو هم د هغوی په لاره کي ازغي واچوی، نو دنیا به ټوله ازغي ازغي سي او مشکلات به لا هم ډیر سي، الله سبحانه وتعالی ته د نیږدې کیدلو لپاره د الله سبحانه وتعالی نیکو خلګو ته ورنږدې سی، کله چي یو نیک کار تاسو خوشحاله کړي او یو بد کار مو خفه کړي، نو پوه سی چي تاسو کامل مؤمن یاست.

د نورو سره د نیکي کولو په وخت کي پوه سی چي دا مو د ځان سره نیکي وکړه، نیکي علم دی او بدي جهالت دی، ښه هغه څوک دي کوم چي ښه کارونه کوي، یوه نیک سړي ته ټوله دنیا مورنۍ وطن دی، کوم سړی چي خپله ژوند په نیکو کارونو کي تیره وي، هغه په مثل د ګل لرونکي درختي دی، که نه نو د ازغیو یو بوټۍ دی، که مطمئن او خوشحاله اوسیدل غواړی، نو ایمانداري اختیار کړی، پر حق قائم خلګ په تعداد کي کم دي، مګر په قدر او منزلت کي تر هر چا زیات دي، که چیري یو سړی په ورځ کي یو ښه مصروفیت ولري، نو په شپه کي ښه خوب کولای سي، همدا شان که یو سړی خپله ژوند په ښو کارونو کي تیره وي، نو ښه مرګ ور په برخه کیدلای سي.

اصلاً د خیر کار دا دی چي د طمعي پرته د نورو مرسته وکړل سي، د نیکي په کولو سره د انسان عمر زیاتیږي، په ښو اعمالو، ښو دوستانو او ښو کتابونو کي د اضافه والي راوستل په کار دي، د هر انسان قیمت د هغه ښه عملونه دي، د نیکو خلګو یو خوی دا هم دی چي هغوی د هغو خلګو احترام هم کوي، کوم چي د دوی په کټه نه وي، په دنیا کي صرف دوه (۲) مذهبه دي، یو نیک او بل بد، تر څو چي یو څوک د خپلو بدخواهانو هم خیرخواه نه سي، تر هغه نیکي کمال ته نه رسیږي.

اې مسلمانانو! په هوش کي راسی او ګناهونه پریږدی، په اخلاص سره نیک عمل او په نیکیو کي د ترقي کولو لپاره مخ پر وړاندي قدم واخلئ، تر څو په دنیا کي عظمت درته حاصل سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوشحاله اوسیدلو اصول او لاري چاري

د الله سبحانه وتعالی په حکم باندې راضي سی، پر الله سبحانه وتعالی باندي اعتماد وکړئ، بس الله سبحانه وتعالی ستاسو لپاره کافي دی. (لاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ) بار بار لولی، په دې سره سینه خلاصیږي، د حال اصلاح کیږي، بوج کمیږي او الله سبحانه وتعالی راضي کیږي، استغفار ډیر کوی، په دې سره په روزي کي پراخي، اولاد، علم نافع او آساني تر لاسه کیږي او ګناهونه کمیږي، په خپل صورت، صلاحیت، اهل وعیال باندي قناعت وکړی، د سختئ سره آسانئ سته او د کرب سره پراخي، یو حالت همیشه نه وي، زمانه بدلیږي، الله سبحانه وتعالی چي تاسو ته څه درکړي دي په هغه باندي خوشحاله اوسئ، ځکه مصلحت په څه کي دی؟ تاسو نه پوهیږئ، کله سختي هم د پراخي څخه ښه وي.

کتاب بهترین دوست دی، د هغه سره ناسته اختیار کړی، د علم او معرفت سره د همیشه لپاره دوستي کوئ، د خلاصي فضاء په لور ولاړسئ، ښه باغونه وګورئ، د الله سبحانه وتعالی په مخلوق او د الله سبحانه وتعالی په ایجاداتو کي فکر وکړئ، پیاده مزل کوئ، ورزش کوئ، سستي او بې کاري د ځان څخه لیري کړئ، تاریخ مطالعه کړئ، د هغه په عجائبو او غرائبو کي فکر وکړئ، د هغه د قیصو څخه عبرت واخلئ، د غم، خفګان، مایوسي او د حسرت پیدا کوونکي کتابونه مه مطالعه کوئ، په یاد ولری چي د رب کریم د عفوه لمن پراخه ده، هغه توبه قبلوي، بدئ په نیکیو بدلوي، دین، عقل، روغتیا، غوږونه، سترګي، رزق، اولاد او پر ټولو نعمتونو باندي د الله (جل جلاله) شکر اداء کړی، د قرآن کریم سره ژوند اختیار کړئ، د هغه حفظ، اوریدل او د هغه تلاوت کول د غم او خفګان په لیری کولو کي تر ټولو لویه مجربه نخسه ده، پر الله سبحانه وتعالی باندي توکل کوئ، خپلي معاملې الله سبحانه وتعالی ته وسپارئ.

په ایمان سره غم، رنځ او فکر ختمیدلای سي، ایمان د اهل ایمانو لپاره د سترګو یخوالی او د عبادت کوونکو لپاره تسلي دی، کوم څه چي تیر سي هغه تیر سوي دي، تیر سوی وخت په لاس نه درځي، لهذا د تیرو سوو په باره کي فکر او سوچ مه کوئ، په الهي قضاء باندي راضي اوسی، کومه روزي چي مو په قمست کي وي پر هغې شکر وباسئ، د الله سبحانه وتعالی په ذکر سره زړونو ته اطمنان حاصلیږي، د ګناهونو بوج کمیږي، علام الغیوب خوشحاله کیږي او پریشانئ لیري کیږي، د چا شکریه ته انتظار مه کوئ، بس د الله الصمد ثواب کافي دی، د منکرینو انکار او د حسد کوونکو حسد تاسو ته نقصان نه سي رسولای، د سبا په وخت کي د ماښام انتظار مه کوئ، د نن په حدودو کي اوسیږئ او د هغه د اصلاح لپاره پوره کوښښ وکړی، خپل زړونه د حسد څخه پاک کړئ، د هغه څخه بغض او عداوت دباندي وباسئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مصیبت سره د الله سبحانه وتعالی او د بنده په مابینځ کي نږدیوالای پیدا کیږي، مصیبت کبر، غرور او فخر د منځه وړي، د خلګو سره مرسته کوئ، هغوی ته د خیر په وړاندي کولو، د مریض په عیادت، فقیر ته په ورکړه او په یتیم باندي په شفقت کولو سره تاسو ته خوشحالي په لاس درځي، پوه سی په تکلیف کي تاسو یوازي نه یاست، د غم او فکر څخه هیڅوک محفوظ نه دي، سخت حالات پر هر چا باندي راځي، یقین وکړی چي دنیا د ابتلاء، آزمایینت، رنځ او د غم ځای دی، نو ددې وجهې دا ټول قبول کړی او د الله سبحانه وتعالی څخه مرسته وغواړی، د بد ګماني او چورتونو څخه ځان وساتی، د فاسدو خیالاتو او بې کاره فکرونو څخه پرهیز وکړئ، کوم خلګ چي ستاسو د مخه تیر سوي دي، د هغوی د قید وبند، عزل ونصب، مصیبت او ابتلاء سره په مخ کیدلو کي سوچ او فکر وکړئ، د سختیو راتلل سترګي او غوږونه خلاصوي، زړه ژوندی کوي، نفس د خواهشاتو بندوي، بنده ذکر ته متوجه کوي او ثواب ګټي.

حادثاتو ته انتظار مه کوئ، د مصیبت توقع مه کوئ، په افواهاتو یقین مه کوئ او تهمت لګوونکو ته غوږ مه نیسئ، د کینه کوونکو، سخت زړو او چغل خورو خلګو سره مه کښینئ، ځکه چي هغوی د روح بخار دی، ستاسو په باره کي که یو څوک بدي خبري کوي، تکلیف هغوی ته رسیږي تاسو ته نه، هر څوک چي ستاسو غیبت کوي، نو هغوی خپلي نیکیاني تاسو ته درکړې او ستاسو بدی یې ختم کړې، په سنتو عمل کوئ، په طاعت او عبادت کي د افراط او تفریط څخه کار مه اخلئ، میانه روي اختیار کړئ، سخاوت وکړئ، ځکه چي د سخي انسان سینه خلاصه وي او د لوی زړه څښتن وي، بُخل زړه تنګوي، د خلګو سره په خندا او محبت ملاقي کیږئ، په نرمي خبري ورسره کوی، د تواضع سره راځی هغه به ستاسو احترام کوي.

د بدو په مقابل کي ښه وکړئ، د خلګو سره نرمي اختیار کړئ، دښمنی ختمي کړئ، د دښمن سره صلح وکړئ او په دوستانو کي زیاتوالی راولئ، د سعادت لویه دروازه د والدینو دعا ده، هغه غنیمت وبولئ، ځکه چي د هغوی دعا د هري بدی په مقابل کي ډال جوړیږي، ساده ژوند تیروئ، د بخل، اسراف او فضول کارو څخه ځان وساتئ، جسم چي څومره غټیږي روح کمزوری کیږي، په کور، مال، اولاد، په صورت او شکل کي چي څوک ستاسو څخه کښته وي، پر هغوی نظر وکړی، تاسو ته به معلومه سي چي د زرهاوو خلګو څخه پورته یاست، په خلګو او ډلو باندي اعتراضونه مه کوئ، ژبه محفوظه وساتئ، ښې خبري کوئ، ګټور الفاظ وایاست، چا ته نقصان مه رسوئ، په برداشت سره عیبونه دفن کیږي او په برده باري سره خطاوي پټیږي، یو ساعت تنهائي اختیار کړئ، په خپلو امورو کي غور وکړئ، د خپل نفس سره محاسبه وکړئ، د آخرت په باره کي سوچ وکړئ، خپله اصلاح وکړئ، ستاسو ژوند یو ښکلی باغ دی، په دې کي د علماؤو، ادیبانو، حکیمانو او شاعرانو سره تفریح وکړئ، حلال رزق وګټئ، د حرامو څخه ځان وساتئ، خلګو ته د سوال لاس مه اوږده وئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپلو زړونو کي د خلګو سره دښمني، عداوت، بغض او حسد مه ساتئ، ځکه چي دا ستاسو لپاره یو مستقل عذاب جوړیږي، په مجلس کي ښې خبري کوئ، که نه نو چوپ کښینئ، د همنشینو احترام کوئ، د هغوی خبري آوری او د خبرو په منځ کي د هغوی خبر مه پرې کوئ، ایمان لرونکي د دنیوي نعمتونو په ضایع کیدلو نه خپه کیږي، نه کومه خاصه توجه ورته کوي، نه د حادثاتو څخه بیریږي، ځکه چي دنیا حقیره، فاني او د منځه تلونکې ده، د غیر الله عشق پریږدئ، دا د زړه لپاره عذاب دی او د روح لپاره رنځ دی، حرامو ته په کتلو سره غم، رنځ او په زړه کي زخم پیدا کیږي، څوک چي سترګي کښته وساتي، د خپل رب څخه وبیریږي، هغه نیکبخته دی، د حادثاتو په وخت کي د نورو ناخوالو د احتمال توقع وکړی او د هغوی قبلولو ته ځان آماده کړی، په دې سره تاسو ته راحت او آساني پیدا کیږي، د رحمان د رحمت په باره کي فکر وکړئ، چي هغه زانیه یې وبخښله کومي چي سپي ته اوبه ورکړي وې، هغه څوک یې وبخښل چي سل (۱۰۰) قتلونه یې کړي وه، د توبه کوونکو توبه قبلوي، حتی نصرانیانو ته یې هم د توبې دعوت ورکړی.

په معشیت کي میانه روي اختیار کړی، د میانه درجې لباس اغوندی، نه د عیش پسندو او نه د خوارو، په لباس سره ځان مه ممتاز کوئ، د نورو خلګو په څیر اوسی، غصه مه کوئ، د غصې د وجهي مزاج خرابیږي، اخلاق بدلیږي او په ټولنه کي بې کارتوب راځي، محبتونه او خپلوی د منځه ځي، په ژوند کي د تازګي راوستلو لپاره کله کله سفر کوی، د نن سبا د کولو څخه ځان وساتئ، ځکه چي دا د ناکامي سبب دئ، د فیصلې په کولو کي د تردد څخه کار مه اخلئ، بلکي د صبر او عزم څخه کار واخلئ او مخ پر وړاندي قدم پورته کړئ، ددې شیانو کفران ګناه ده او ځان ځیني وساتئ، صدقه کوئ ولو که ډیر کم شی وي، ځکه چي په دې سره ګناه ختمیږي، خوشحالي پیدا کیږي، خفګان لیري کیږي او په رزق کي پراخوالی راځي، روغتونونو ته ولاړ سئ چي د روغ صحت قدر وپیژنی، محبس ته ورسئ چي د آزادي قدر وپیژنی، دا هغه نعمتونه دي د کومو د اهمیت څخه چي تاسو خبر نه یاست.

د لوږې څخه وروسته مړښت، د تندي څخه وروسته سیر ابیدل، د مرض څخه وروسته صحت، د فقر څخه وروسته مالداري، د غم څخه وروسته خوشحالي د الله سبحانه وتعالی ثابت سنت دي، ناراضه کیږئ مه، کله چي غصه درسي نو چوپ سئ، د شیطان د شر څخه په الله سبحانه وتعالی سره پناه وغواړئ، خپل ځای بدل کړئ، که ناست یاست ودریږئ. د ماضي په باره کي فکر کول حماقت او لیونتوب دی، دا داسي دی، لکه: د قبرونو څخه د مړو رایستل. کوم مصیبت چي راتلونکی دی هغه تلونکی نه دی، کوم چي راتلونکی نه دی هغه رسیدونکی نه دی. په مصیبت باندي د راضي کیدلو پرته بله چاره نسته، په ناخوښو شیانو کي د خوښي د شیانو څخه ډیر خیر وي، ځکه تاسو یې په عواقبو نه پوهیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل کور او کار ځای کي د شور څخه پرهيز وکړئ، د نيکبختي يوه علامه سکون او اطمنان دی، نيکبختي يوه داسي درخته ده، د کومي چي ضروري غذا، اوبه، هوا او روښنائي د ايمان بالله او ايمان بالاخرت څخه پيدا کيږي، په مشکلاتو باندي قابو موندل هم د نيکبختي يو علامه ده، ځکه چي د کاميابي د لذت سره هيڅ لذت برابر نه دی، که چيري تاسو د خلګو سره خوشحاله اوسيدل غواړی، نو د هغوی سره داسي سلوک وکړی کوم چي هغوی ستاسو سره يي کوي، د هغوی په تعظيم کي کمي مه کوئ او د هغوی بې عزتي مه کوئ، هر انسان بايد خپل ځان وپيژني، خپل صلاحيتونه وپيژني او هغه په ښه طريقه په کار واچوي، تر څو د کاميابي او کامراني لذتونه تر لاسه کړي، په ښځه او ميړه کي چي يو په غصه سي هغه بل بايد چوپ سي. د يوه او بل کمي برداشت کړئ، ځکه چي هيڅ انسان د غلطی څخه پاک نه دی، څوک چي الله (جل جلاله) مني، د اسلام په دين او په حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) باندي راضي وي، ضرور به الله (جل جلاله) ځيني راضي وي، ځکه چي دا د رضا ارکان دي.

خوراک د يوې ورځي خوشحالي ده، سفر د يوې هفتې، واده د يوې مياشتي، مال د يوه کال او ايمان د ټول عمر خوشحالي ده، د هغو خلګو په باره کي فکر وکړی د کومو سره چي ستاسو محبت وي، کوم چي ستاسو خوښ نه وي د هغوی سره يو ساعت ملګرتيا هم مه کوئ، ځکه هغه ستاسو او ستاسو د فکرونو په تاوان دي، سعادت په نسب، په سرو او سپينو کي نه دی، بلکي په دين، علم، د آدب او ضرورت په تکميل کي دی، غناء، آمن، صحت او دين د سعادت بنياد دی، څوک چي اعتدال غوره کړي هغه نيکبخته کيږي، څوک چي ميانه روي غوره کړي هغه کاميابيږي او څوک چي آساني ته توجه کوي هغه کامران کيږي، کوم وخت چي د ناخوالو سره مخ سی، نو در په ياد کړی چي پخوا درباندي څومره ناخوالي راغلي دي، هلته چي الله سبحانه وتعالی ساتلي ياست دا ځل مو هم ساتلای سي.

ښه دا ده چي هر وخت مو په لاس کي کتاب وي، ځکه چي ډير وخت ضايع کيږي، د وخت د حفاظت او د هغه د ښه استعمال ذريعه کتاب دی، د خپلو دنيوي مقاصدو لپاره يو حد معلوم کړی او هغه ته خپله توجه وکړئ، که نه نو زړه به مو پريشان، سينه به مو تنګه، حالات به مو خراب او ژوند به مو ناسمه وي، که چيري يوه ښځه د دنيا ملکه وي، د ټولي دنيا سندونه ورته حاصل وي، مګر چي ميړه يي نه وي هغه مسکينه ده، تر پور د انتقام څخه، بې کاري د کار څخه، قناعت د مال څخه او صحت د مرض څخه ښه دی. تنهايي د بيکاره ملګري څخه او ښه دوست د تنهايي څخه ښه ده، بد اخلاقي يو عذاب دی، کينه زهر دي، غيبت، رذالت او د نورو خلګو د عيبونو لټول د رسوائي خبره ده. په آمن کي د وچي ډوډۍ خوړل په نا آمنه ښار کي د پلاو د خوړولو ښه دي. هغه خيمه چي پرده ولري د فتنو د محل څخه ښه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مصيبت کي څلور (۴) شيان دي:- ۱: د اجر اُميد. ۲: د صبر ژوند. ۳: ښه ذکر. ۴: د لطف او کرم توقع. د مشرتوب هوس مه کوئ، په مشرتوب کي تکليفونه وي. د حماقت علامې: د وخت ضايع کول، په توبه کي تاخير، ځان ته د ډښمنانو پيدا کول، د والدينو نافرماني او د رازونو افشا کول. د مؤمن معامله عجيبه ده، د هغه ټول کارونه د خير دي، دا د هغه خصوصيت دی، چي تکليف ورته ورسيږي صبر کوي په دې کي خير دی، چي راحت ورته ورسيږي د هغه شکر اداء کوي په دې کي هم خير دی. خوش طبعي د خير کيلي ده، محبت د هغه دروازه، سرور يې باغ، ايمان د هغه نور او آمن يې ديوال. صحتمند پر ډېره داسي خوب کوي، لکه د ورېښمو پر بالښت چي يې کوي، وچه ډوډۍ داسي خوري، لکه غوښې او ورجي چي خوري، په جونګړه کي داسي اوسيږي، لکه د کسرا په محل کي چي اوسيږي. اولاد د سروت څخه افضل، صحت د غنا څخه افضل، آمن د مسکن څخه افضل او تجربه د مال څخه قيمتي ده.

څوک چي په خپل کور کي خوشحاله نه وي هغه په بل ځای کي هم نه سي خوشحاله کېدلای او د چا چي په کور کي قدر نه وي د هغه په صحرا کي هم قدر نه وي. چا چي نن ورځ ضايع کړه هغه سبا ورځ هم ضايع کوي. څلور (۴) شيان سعادت پيدا کوي،۱: نفع رسوونکی کتاب. ۲: نيک اولاد.۳: محبت کوونکې ښځه، البته خپله ميرمن. ۴: نيک ملګری. ايمان، صحت، آزادي، آمن، ځواني او علم، بس په دې پسي صرف عقلمند کوښښ کوي، مګر دا ټول په ډېرو کمو خلګو کي جمع کيږي. د نن ورځې په خوشحالي خوشحاله اوسه، هغې ته مه ګوره چي تر سبا به باقي وي، ځکه چي د زمانې د آفتونو څوک په آمن کي نه دي. په دنيا کي تر ټولو بهترين شی، رېښتنی ايمان، ښه اخلاق، سليم عقل، صحتمند جسم او پراخه روزي ده، ددې څخه وروسته چي هر څه دي فالتو دی. دوه (۲) نعمتونه پټ دي، د جسم صحت او په وطن کي سکون، دوه (۲) ظاهر دي، په خلګو کي ښه يادونه او نيک اولاد.

آمن تر هر څه نرم فرش دی، عافيت ښه پرده ده، علم لذيذ ترينه غذا ده، محبت د هر څه ښه دواء ده او د حجاب څخه ښه لباس نسته. فاسق، ناروغ، پوره وږی، غمګين، بندي او مجبور نه سي خوشحاله کېدلای. پرون ورځ تيره سوې ده، نن ورځ روانه ده، سبا ورځ راتلوونکې ده، ستاسو لپاره نن ورځ ده دا په طاعت کي تيره کړی. قلم ستاسو ملګری دی، کتاب ستاسو دوست دی، کور ستاسو ملکيت دی، خزانه ستاسو روزي ده. کوم څه چي تير سوي پر هغو آفسوس مه کوئ. په استغفار سره د زړونو قلف خلاصيږي، پريشانی ليري کيږي، دا د روزي دروازه او د توفيق دروازه ده. شپږ (۶) شيان ډير ښه او کافي دي: دين، علم، غناء، مروت، عفوه او عافيت. هغه څوک چي د محتاجو آواز آوري او موږ ته د تکليفونو څخه نجات راکوي؟ هغه الله سبحانه وتعالی دی. د بې فائدې بحث څخه، د چټي خبرو څخه او د نادان دوست څخه ليري اوسئ، ځکه چي دا نقصاني دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې انسانه! شکر ولي نه اداء کوې، د الله سبحانه وتعالی نعمتونه دي ولي هير کړي دي، تاسو په پښو باندي ګرځی، داسي خلګ سته چي پښي يې قطع سوي دي، تاسو په پښو باندي درېږی، داسي خلګ سته چي پښې يې شلي دي، تاسو خوب کولای سی، داسي خلګ تر اندازې ډير دي کومو ته چي خوب نه ورځي، تاسو په نس ماړه ياست، داسي خلګ سته چي وږي دي. د ژړا څخه وروسته خندا، د تکليف څخه وروسته خوشحالي وي، په آزمايښت کي هم انعام وي، دا د الله سبحانه وتعالی سنت او قاعده ده. د سوچ او فکر څخه ځان وساتی، ځکه چي په دې کي زهر دي. عجز مرګ دی او سستي ناکامي. څوک چي اختلاف پرېږدي، د تفاخر څخه ځان وساتئ، د درواغو ځان وساتئ، پر تقدير راضي سي او حسد پرېږدی، الله سبحانه وتعالی د خپل مخلوق په زړونو کي د هغه لپاره ځای پيدا کوي. علم د تنهايي رفيق دی، د اجنبيت ملګری، د خلوت نګران، د رشد رهبر، په سختيو کي مرسته کوونکی او د مرګ څخه وروسته ذخيره ده. د رنځ، غم، سوچونو او فکرونو سبب د الله سبحانه وتعالی څخه اعراض دی.

په خلګو کي د زياتو نعمتونو حقدار هغه څوک دی، کوم چي ډير شکر ګزاره وي. د ډير محبت حقدار هغه څوک دی کوم چي سخي وي، خلګو ته ضرر نه رسوي او خوش طبعيته وي. راحت د ستوماني څخه، سکون د محنت او مشقت څخه او محبوبيت د آدب څخه تر لاسه کيږي. اولاد د ثروت څخه ډير ښه دی، اخلاق د منصب څخه ډير لوړ دي، همت د تجربې څخه لوی دی او تقوا د لويي څخه اهمه ده. راحت په خلوت کي دی، آمن په اطاعت کي دی، محبت په وفا کي دی. د چا چي زوی نافرمان وي، ښځه يې جګړه ماره وي، همسايه يې مضر وي، دوست يې بد اخلاقه وي، نفس اماره يې د خواهشاتو تابع وي، هغه به څنګه خوشحاله سي. ستاسو د رب پر تاسو حق دی، ستاسو د نفس پر تاسو حق دی، ستاسو د ښځو پر تاسو حق دی، ستاسو د ميلمه پر تاسو حق دی، لهذا هر حقدار ته خپل حق ورکړئ.

مسلمان هغه څوک دی چي نور مسلمانان يې د لاس او ژبي د ضرر څخه محفوظ وي. د ايمان خاوندان هغه څوک دي چي د مسلمانانو د سر او مال لپاره مامون وي. مهاجر په صحي معنا هغه څوک دی کوم چي د الله سبحانه وتعالی منهيات پرېږدي. که ستاسو سره يو چا حسد نه کوی، ددې معنا دا ده چي په تاسو کي خير نسته. که مو هيڅ دوست نه وو، ددې مطلب دا دی چي تاسو بد اخلاقه ياست. ډير غتيدل غفلت دی، ډير خوب کول د ناکامي علامه ده، ډيره خندا زړه مړ کوي او وسوسه عذاب دی. په ذکر سره رحمن راضي کيږي، انسان سعادت مند او شيطان خواريږي، غم ليري کيږي او په نيکيو کي اضافه والی راځي. صدق اعتماد دی، درواغ شک دی، حياء د حفاظت ذريعه ده، علم حجت دی او بيان ښايست دی. په دنيا کي تر ټولو ښه شی د الله سبحانه وتعالی محبت دی، د جنت تر ټولو ښه نعمت د الله سبحانه وتعالی ديدار دی. په مخلوق کي تر ټولو نيک او صالح حضرت محمد (صل الله عليه وسلم) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیکبخت هغه څوک دی چې د ماضي څخه عبرت واخلي، په خپل ګریوان کې سر کښته کړي، د قبر لپاره تیاري وکړي، په خپلو پټو او ښکاره کارونو کې د الله سبحانه وتعالی څخه وبیرېږي. سلامتي په دوو (۲) شیانو کې ده، د جسم صحت په کم خوراک کې، د زړه صحت په کمه ګناه کې او د وخت صحت دا دی چې د ناراضه ګي څخه لیري اوسئ. په احتیاج کې تاسو ته نعمت در په زړه کیږي، په لوږه کې مړښت، په بندیخانه کې د آزادي قدر در معلومیږي او په ناجوړتیا کې د روغتیا. د الله سبحانه وتعالی څخه د روزي غوښتنه وکړئ، خزانې د هغه سره دي، خیر د هغه په بیلاکیفه لاس کې دی، هغه ذات سخي الفتاح او العلیم دی. الله سبحانه وتعالی چې څومره نعمتونه پر تاسو کړي هغه در په یاد کړی، ته مړ وې ژوندی یې کړې، بې لارې وې ښوونه یې درته وکړه، فقیر وې شتمن یې کړې، جاهلا وې عالم یې کړې، کمزوری وې، ستا مرسته یې وکړه.

خوش طبیعیته انسان د ماتو زړونو لپاره دواء ده، خوش مزاجه انسان ټوله ورځ کار کوي، مګر کومه ستومانتیا نه محسوسوي او هغه څوک چې زړه یې مړ وي د کوم کار په کولو هم ستومانه کیږي؟ خوش مزاجه انسان هغه دی کوم چې نورو ته خوښي ور وبخښي. خوش مزاجي یوه داسي خوشبویي ده، کومه چې د لیري څخه محسوسیږي. په خوش مزاجي سره د نورو په زړونو کې ځای موندل کیږي. بد مزاجه انسان د خپلو څخه پردی وي او خوش مزاجه پردی راخپلوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت د ژوند حقیقت دی

چا چي د وخت حقیقت وپیژندی، هغه د ژوند حقیقت وپیژاندی، ځکه وخت د ژوند دوهم نوم دی.

وخت ژوند دی، چي تیر سي بیا نه راځي، د وخت ضایع کول د ژوند ضائع کول دي، د وخت مؤثر استعمال د ژوند لپاره ډیر ضروري دی، که چیري تاسو خپل وخت په مؤثره اندازه استعمال کړی، تاسو به د هغو خلګو د جملې څخه سی، کومو چي خپل وخت په مؤثره اندازه استعمال کړی او کامیاب سوي دي، وخت یوه موقع ده که چیري موږ د خپل ژوند سره مینه کوو، باید وخت د یو قیمتي شي په حیث وپیژنو، موږ باید خپل وخت ته تل متوجه واوسو.

د کامیابو خلګو په ژوند کي د وخت آرزښت: خپل وخت همیشه په ښه طریقه سره استعمال کړی، د ګټونکو او بایلونکو خلګو تر منځ واحد فرق صرف د وخت استعمال دی، په لاندې ډول هغه فرق درته ښوول کیږي، کوم چي د ګټونکو او بایلونکو تر منځ موجود دی.

بایلونکي:- ۱: وخت قتل کوي. ۲: وخت ضائع کوي. ۳: وخت ته کوم آهمیت نه ورکوي.
کټونکي:- ۱: وخت استعمالوي. ۲: وخت صرف کوي. ۳: وخت ته آهمیت ورکوي.

زموږ سره په هر حال کي ډیر وخت وي، ضرورت ددې خبري دی چي موږ هغه په ښه طریقه سره استعمال کړو، د وخت کموالی کومه مهمه خبره نه ده، زموږ سره ډیر وخت سته، په کوم کي چي موږ هر کار کولای سو، په دې شرط که موږ یې کول وغواړو.

د نن ورځي کار نن وکړی، سبا ورځي ته یې پرې نږدی، که مشکلات هر څومره ډیر وي، بیا هم خپل وخت په مؤثره طریقه سره استعمال کړی، وخت مه ضایع کوئ، ستاسو وخت ستاسو ژوند دی، او ژوند ډیر محدوده دی، نو ځکه باید چي وخت ضائع نه سي، ژوند څه شی دی؟ صرف وخت دی، که چیري موږ یې ضائع کړو، نو ګویا چي موږ ژوند برباد کړی، وخت د چا انتظار نه کوي، هر څوک چي خپل وخت برباد کړي، هغه به تل د خپلو خبرو سره په هر ځای کي برباد ناست وي، د ورځو استعمال زده کړی.

هره ورځ یوه نوی ژوند دی او دا خبره په ذهن کي وساتی، هره نننۍ ورځ د پاته ژوند لومړی ورځ ده، هر څوک چي خپل وخت ضائع کوي، هغوی دا شکایت هم کوي، چي دوی د وخت د کمي ښکار دي، موږ چي چیري تلل وغواړو باید هلته د مقرر وخت څخه یو څه د مخه ورسیږو، دا عادت زموږ څخه یو کامیاب انسان جوړولای سي، د هر کار د کولو لپاره وخت موجود دی، نن ورځ چي کوم کار کولای سی، هغه سبا ته مه پریږدی، ستاسو وخت ستاسو سره د الله (جل جلاله) د طرفه یو امانت دی، لهذا په دیانتداری سره یې استعمال کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاتره خلک داسي فکر کوي چي وخت تیریږي، مګر حقیقت دا دی وخت نه بلکي موږ تیریږو، تر ټولو لوی غل هغه څوک دی، کوم چي ستاسو وخت در ضائع کړي، د وخت د ضائع کولو په وخت کي دا په یاد ولری چي وخت تاسو هم ضائع کوي، وخت، هوا او دولت همیشه بدلیدلای سي، عقلمند انسان هغه دی، کوم چي خپل وخت سم استعمال کړي، وخت د دولت په شان دی، چي اسراف په کښي روا نه دی، د وخت پایبندي یوه لویه خبره ده، وخت د لندې ختې په شان دی، هر څه چي غواړې هغه ځیني جوړ کړه، وخت داسي مځکه ده، چي د زیار څخه پرته هیڅ نه کوي، که پوره کوښښ وکړی دا مځکه به ضرور ګلان په ځان کي راشنه کړي، که مو همداسي پریښوول، نو د ازغیو به ډکه سي، کوم خلګ چي د وخت قدر نه کوي، هغه هیڅکله هم اعلی مقام ته نه سي رسیدلای، که چیري د خپل ژوند سره مینه کوی، نو د وخت سره مینه وکړئ، وخت یوه قیمتي خزانه ده او دا خزانه ستاسو ټولو سره موجوده ده، د وخت ساتنه صرف ژوندي خلګ کولای سي.

د وخت د ښه استعمال لاري چاري:

۱: د خپلي ورځي لپاره منصوبه جوړه کړی، کامیابه ژوند د کامیابو ورځو تسلسل دی، باید موږ د هري ورځي لپاره منصوبه جوړه کړو، د هري ورځي د سبا په وخت کي باید تاسو یو فهرست جوړ کړی، چي په دغه ورځ به کوم کارونه په کومه طریقه سره کوی، کله چي تاسو داسي وکړی تاسو به حیران سی چي تاسو څومره مؤثر کار کوونکي یاست، په ورځ کي چي مو کوم هدف حاصل کړ په فهرست کي هغه نښاني کړی، د کامیابي احساس زموږ لپاره یو ښه احساس دی.

۲: د خپل ځان سره مو وعده وکړی، په یاد ولری چي انساني ذهن د خاصو شیانو لپاره کار کوي، لهذا د کوم کار کول چي غواړی د هغه لپاره ورځ او وخت معلوم کړئ.

۳: لږ لږ کار کوی، د لوی کار کولو لپاره مؤثره طریقه دا ده: هغه باید لږ لږ وکړل سي، د لوی کار د تر سره کولو لپاره مهم ترین شی هغه ټینګ هوډ دی. ۴: ددې جائزه واخلی، چي په کوم وخت کي تاسو ډیر کار کولای سی، کله چي تاسو ته معلومه سي، چي د ورځي یا د شپې په کوم وخت کي تاسو ډیر کار کولای سی، نو تاسو همدغه وخت په مؤثره طریقه سره استعمال کړی.

د وخت یا ژوند جوړولو لپاره د کائناتو ټول قوتونه زموږ په کار راځي، مګر موږ په دې غلط فهمي کي یو چي تر اوسه خو لا ډیر ژوند پاته دی، او ډیر وخت لا سته، حالانکي د ژوند د وخت په ختمیدلو کي کوم وخت نه مصرفیږي، دا هیچا ته نه ده معلومه چي د ده ژوند به څو ساعته یا څو دقیقې پاته وي، که چیري تاسو پنځویشت (۲۵) کاله وخت تیر کړی وي، نو یو څو دقیقې تاسو پر خپل تیر سوي پنځویشت (۲۵) کاله وخت غور وکړئ، په خپله د پنځویشت (۲۵) کلونو هر څه ستاسي مخته راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې مطلب دا دی چې راتلونکې پنځویشت (۲۵) کلونه هم همداسې تیریږي، هغه هم د همدې څخه زیات نه دي، بلکې دا وخت ستاسو مشکلات نور هم ډیر سوي دي، چې د هغو د امله دا ډیر ژر تیریدونکې دي او هره دقیقه تاسو دا احساس کوی چې وخت ډیر کم دی او کوم وخت چې انسان ډیر فرض کړی وي هغه ډیر لږ ثابتیږي، د هدف د ټاکلو څخه وروسته خپل وخت په دې طریقه سره وساتی، د کال د (۳۶۵) ورځو او د ورځې د (۲۴) ساعتونو په باره کې یو پلان جوړ کړی، په دې کار سره د ساعتونو کار په ساعت کې او د ورځو کار په ورځ کې کولای سی او خپل ډیر وخت ساتلای سی.

د پلان جوړولو په وخت کې دا خبره په پام کې ولری: تاسو باید کوم کار وکړی او د کوم ځای څخه شروع وکړی، ژر په آسانې سره او په کوم وخت کې د کار کولو مختلفې طریقې څه دي، ستاسو سره څومره وسائل او ذرائع موجود دي، که چیري تاسو دا معلومه نه کړی چې په سبا ورځ کې د پنځه (۵) وختـه لمانځه کولو او د ډوډۍ خوړولو د وختونو څخه پرته د ورځې په نورو وختونو کې کوم کارونه باید وکړی، نو ستاسي ډیر وخت ضایع کیدلای سي.

مثلاً: کله چې تاسو سهار وختې را پورته سی او د یوه کار په کولو لاس پوري کړی او د کار په مابینځ کې به در په یاد سي، چې د فلانې سره خو د ملاقات کولو وعده هم سوې وه، نو تاسو کار په مابینځ کې پریږدی او د هغه کس په لور ور روان سی، مګر هغه تاسو ته د انتظار کولو وروسته تللی وي، وګوری د هغه مو هغه وخت هم ضایع کړ په کوم کې چې یې تاسو ته انتظار کاوه، او ستاسو ملاقات هم ونه سو، د تللو راتللو وخت مو هم ضایع سو او هغه لومړی کار مو هم تر سره نه کړ.

ممکن چې هر ورک سوی شی انسان ته بیرته په لاس ورسي، مګر وخت چې کله تیر سي هیڅا ته بیا په لاس نه ورځي، که یو څوک وخت ضایع کړي هغه دي بیا د هغه د راتلو اُمید نه کوي، په همدې بناء وخت د انسان تر ټولو عزیز او نفیس ترین متاع دی، عقلمند خلګ همیشه خپله ورځ داسې تیره وي، لکه یو کنجوس انسان چې خپل مال مصرفوي، ځکه چې هغه د ډیر کم مال په مصرفولو کې هم ډیر فکر کوي، انسان ته خپله ماضې په نن ورځ کې د پرون خبره ښکاري، سره ددې چې انسان ډیر کلونه ژوند کړی وي، داسې ورته ښکاري لکه یوه ورځ چې یې ژوند کړی دی، او د ماضې هر څه یې په همدغه یوه ورځ کې تر سره کړي دي، د ژوند په باره کې د انسان دوهم تصور هغه وخت ظاهریږي، کله چې د حساب لپاره د قیامت په ورځ ودرول سي، یعنې د محشر د هولناکو احوالو او حوادثو د لیدلو څخه به د ټول عمر عیش عشرت، آرامتیا او هوسائې دومره حقیره او لږ په نظر ورځې چې ګواکې په دنیا کې یې د یوه ګړي څخه زیاته استوګنه نه ده کړې، افسوس به کوي چې ټول عمر مې څومره فضول او بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاره تير سوی دی، د هغه ځای د زړه چاودونکو مصائبو د ليدو څخه داسي خيال کوي چي ګواکي په دنيا کي دومره زيات نه دی پاته سوی او دغه بيرونکی وخت يو ناڅاپه را رسيدلی دی، هلته تش يو ساعت يا دوه (۲) ساعته پاته سوی يم او دغه دی سم د لاسه دلته رسيدلی او په دغه مشکلاتو کي اخته سوی يم، د انساني عقل تقاضا دا ده چي هغه دا حقيقت په صحي انداز وپيژني او دا هميشه په نظر کي ولري، د خپلي ماضي، حال او مستقبل په باره کي دانشمندانه رويه اختيار کړي، دا خپل فريب دی چي يو انسان خپل ځان دريدلی وبولي، کله چي زمانه مسلسل تلونکې ده، اسلام يو داسي دين دی کوم چي د وخت قدر او عظمت راپيژني او د زمانې د آهميت احساس رابښيي، د اسلام په نزد د يوه مسلمان د ايمانداري او تقوا علامه دا ده: چي هغه د زمانې او د وخت حقيقت پيژني او د هغوی د غوښتنو سره سم په برابره لار درومي.

که چيري په لومړي ځل د وخت په باره کي فکر وکړی، يعني پلان جوړ کړی چي زه به نن ورځ کوم کوم کارونه کوم، نو په دې سره به ستاسو ډير وخت وساتل سي، د تکليفونو څخه به هم ساتل سوي ياست او کار به هم وکړی.

د مسلمان په ژوند کي د وخت آرزښت: الله (جل جلاله) فرمايي: (وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ).
ژباړه: قسم دی په زمانې سره بيشکه! انسان خامخا په تاوان کښي دی. (سورت العصر)

يعني: قسم په زمانه باندي چي د انسان عمر هم په کښي داخل دی چي دا عمر د سعادتونو او کمالاتو د ګټلو لپاره يوه لويه پانګه ده او په کښي عجائب او غرائب دي (په اقسامو سره)، يا قسم دی د مازديکر په مهال باندي چي د دنيوي کارونو او وظيفو د پلوه يو ځان ته آهميت او مشغوليت لري او د لمانځه اداء يې سخته ده، ځکه چي خلګ په خپلو دنيوي کارونو کي مشغول وي او د ديانت د سببه خورا د لوی فضيلت وخت دی.

بيشکه! انسان خامخا په زيان کي دی، ددې څخه به زيات زيان څه وي چي د واوري خرڅونکي غوندي د هغه تجارت راس المال (چي د هغه عزيز عمر دی) شيبه په شيبه لړيږي، که دوی په دې زوروزر تګ کي هيڅ يو داسي کار ونه کړي چي هغه يوازي ددې تللی عمر پانګه وبلل سي، يا يې په درد وخوري، بلکي يو ابدي او غير فاني متاع او د تل لپاره د کار شی وکرځي، که تاريخ ولولي او د خپل ژوندون پر واقعاتو باندي غور وکړي، نو د لږ فکر کولو څخه به دا ور ثابته سي، هغه خلګ چي د خپل وروستي او مستقبل وخت څخه بې پروا پاته کيږي او يوازي په خيالي لذاتو کي خپل وخت تيروي په پای کي ناکام او نامراد بلکي تباه او برباد پاته کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان ته ښائي چي د وخت قدر وپيژني او د خپل خواږه عمر شيبي په غفلت، شرارت، لهو لعب او نور عبث شيانو کي خاوري ايرې نه کړي، هغه څوک خوش نصيبه او بختور دی چي دا فاني عمر باقي او دا بې کاره ژوندون د کار وګرځوي او د آخرت لپاره په کښي جدو جهد وکړي، دا خورا ښه وختونه او عمده موقع غنيمت وګڼي، تل د سعادت په لاسته راوړلو او د کمالاتو په تحصيل کي کوښښ وکړي، نو دا خلک هغه کسان دي چي د هغوی ذکر په (إِلاَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) کي راغلی دی.

وخت زموږ د اعمالو شاهد دی، وخت د الله سبحانه وتعالی په نعمتونو کي يو نعمت دی، وخت د الله سبحانه وتعالی امانت دی، د هغه يوه لحظه ضايع کول مجرمانه خيانت دی، د وخت لحظات په ليدو ليدو کي تيريږي، وخت چا ته تکليف نه رسوي او نه د چا مراعات کوي.

شيخ سعدي صاحب ويلي دي: وخت د دولت په شان دی، په کوم کي چي اسراف صحي نه دی، په ياد ولرئ! که هر څومره دولت وګټی، مګر په وخت کي اضافه والی نه سي راوستلای.

مولانا رومي (رحمة الله عليه) ويلي دي: وخت موږ ته داسي راځي لکه څوک چي شکل بدل کړي او د تحفي سره موږ ته راسي، که چيري موږ د هغه د تحفي څخه کومه ګټه پورته نه کړو، نو هغه چوپه خوله سره د تحفي زموږ څخه بيرته ولاړ سي.

وخت چي تير سي بيرته يې راتګ ناممکن دی، که چيري دولت د لاسه ووځي وخت د هغه بيا پيدا کولو ته موقع راکوي، مګر که وخت د لاسه ووځي د ټولي دنيا دولت هم هغه بيرته نه سي راکرځولای، زموږ کاميابي او ناکامي زموږ محرومي او سعادت د وخت د پيژندلو څخه عبارت دی، وخت مخ پر وړاندي درومي او موږ ټولو ته د ځان سره د تلو دعوت راکوي، ددې وجهي د وخت سره د تللو کوښښ کول په کار دي، داسي کول نه دي په کار چي وخت مخ پر وړاندي درومي او موږ شا ته ولاړ پاته يو.

ريښتنی مسلمان د خپل وخت ډير زيات خيال ساتي، د هغه قدر کوي، د هغه سره ددې خبري ډير احساس وي چي وخت د ده د ژوند پيمانه ده، که چيري يې دی د خپلي کوتاهي د وجهي ضايع کړي او د پريشانيو او تکليفونو څخه خبر هم نه وي، نو ګواکي د خپلي غلطي رويې د وجهي يې خپلو پښو ته په خپل لاس زولني ور اچولي دي، انسان لوی خدای (جل جلاله) ته ورتلونکی دی او د آسمان يو ګردش هري ورځي ته د يوه نوي سبا رنګ ورکوي، دا د انساني ژوند يوه داسي مرحله ده په کومه کي چي دريدل نسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانان د ټولني ستون فقرات دي

هر ټولنه د ځوانانو يوه ټولکه لري، چي د ټولني ټول اقشار د دوی څخه ځانګړې توقع لري، که چيري د اوسني عصر ځوانانو ته په ژور نظر وکتل سي، نو ممکن چي په مجموع کي داسي يوه فيصله وکړل سي، چي ځوانان په درې ډوله دي:- ۱: پر سمه لاره روان ځوانان. ۲: د سمي لاري څخه کاږه ځوانان. ۳: متحير ځوانان.

پر سمه لار روان ځوانان: دا هغه ځوانان دي چي په لوی خدای (جل جلاله) ايمان لري او دا خپل ايمان ورته محبوب هم وي، په همدغه ايمان قانع وي، په همدغه ايمان کي کاميابي غنيمت بولي او د همدغه ايمان څخه محرومه کيدل ښکاره نقصان بولي. د لوی او واحد خدای (جل جلاله) عبادت کوي، په قول او عمل، په فعل او ترک کي د محمد (صلی الله عليه وسلم) تابعداري کوي، ځکه دوی په دې ايمان لري چي محمد (صلی الله عليه وسلم) د الله رسول او متبوع امام دی. په کامله وجه د خپل طاقت سره سم لمونځ کوي، ځکه دوی په هغو فوائدو او مصالحو دنيوي او آخروي، فردي او اجتماعي باندي ايمان لري کوم چي په لمانځه کي دي. مستحقو خلګو ته کامل پرته د کوم نقصان څخه زکات ورکوي، ځکه دوی په دې ايمان لري چي د زکات په نه ورکولو سره د مسلمانانو د احتياج دروازه تړل کيږي او بل دا چي دا د اسلام د ارکانو څخه پنځم (۵) رکن دی.

د روژې په مياشت کي روژه نيسي، د شهوتونو او لذتونو څخه ځان منعه کوي، هغه که دوبی وي او که ژمی، ځکه دوی په دې ايمان لري چي په دې سره الله سبحانه وتعالی رضاء کيږي، نو د خپل نفس په رضائيت باندي د الله سبحانه وتعالی رضائيت ته اوليت ورکوي. بيت الله ته ورځي او د حج مقدسه فريضه اداء کوي، ځکه دوی د الله سبحانه وتعالی سره مينه لري، د هغه د کور سره مينه لري، د رحمت او مغفرت د ځايونو سره مينه لري، د نورو مسلمانو وړونو سره په ګډه همدغو ځايونو ته د ورتللو سره مينه لري. واحد او لاشريک خدای (جل جلاله) د خپل ځان، مځکي او آسمانونو خالق بولي او په همدې ايمان لري، ځکه دوی د الله سبحانه وتعالی په قدرتونو کي هغه څه ويني چي د واحد خدای (جل جلاله) په موجوديت باندي دلالت کوي.

د لوی خدای (جل جلاله) پر ملائيکو باندي ايمان لري، د کومو ذکر چي الله سبحانه وتعالی په قرآن کريم کي او رسول الله (صلی الله عليه وسلم) يې په حديثو کي کړی دی، په قرآن کريم او نبوي سنتو کي يې اوصاف، عبادات او هغه اعمال ذکر سوي دي، کوم چي د مخلوق د مصلحت لپاره کوي، چي دا د هغوی په حقيقي وجود باندي قطعي دليل دی. د الله سبحانه وتعالی په هغو کتابونو ايمان لري، کوم چي يې د بشر د هدايت لپاره پر رسولانو (عليهم السلام) را نازل کړي دي، ځکه چي د بشر عقل ته ممکنه نه ده، چي د عباداتو او معاملاتو د مصالحو کامل ادراک

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي. د الله سبحان وتعالی پر آنبیاؤو او پر هغو رسولانو (علیهم السلام) ایمان لري، کوم چې یې مخلوق ته را لیږلي دي، ددې لپاره چې د خیر طرفته یې وروبولي او د بدو څخه یې منعه کړي، اول الرسول حضرت نوح (علیه السلام) او آخیر الرسول حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) دی.

دا هغه ځوانان دي چې په یوم الجزاء، یوم الحساب، د قیامت په ورځ ایمان لري، په کومه ورځ چې خلګ د مرګ څخه وروسته بیرته را ژوندي کیږي، ددې لپاره چې هر چا ته د خپل عمل جزاء ورکړل سي، که چیري د مخلوق لپاره دغه د جزاء او د حساب ورځ نه وای، نو بیا به ددې دنیا او په دې دنیا کي د ژوند فائده او حکمت څه وای، دا ورځ ددې دنیا لپاره او په دې دنیا کي د ټولو شیانو لپاره د نتیجې ورځ ده، یعني د قیامت ورځ. په (والقدر خیره وشره) ایمان لري او پر دې هم ایمان لري چې هر څه د الله سبحانه وتعالی په ارادې، د هغه په قدرت سره کیږي، په اسبابو او آثارو یې هم ایمان لري او په دې هم ایمان لري چې د سعادت لپاره هم اسباب دي او د شقاوت لپاره هم. خلګ د لوی متعال خدای (جل جلاله) لوري ته په داسي طریقه سره دعوتوي د کوم بیان چې الله سبحانه وتعالی په خپل کتاب قرآن کریم کړی دی.

آمر بالمعروف او نهی عن المنکر کوي، ځکه دوی په دې ایمان لري چې په دې کي د لویو لویو قومونو او د اُمت نیکبختي ده. د منکراتو په منعه کولو کي کوښښ کوي، په هغه طریقه سره کوم چې نبي کریم (صلی الله علیه وسلم) بیان کړې ده. عامو مسلمانانو ته د خیر رسولو سره مینه لري. د مقدس دین او د ښو اخلاقو لرونکي دي، په مستقیمه لاره روان دي، د پراخو سینو لرونکي دي، د پاک نفس خاوندان دي، د پاکو زړونو لرونکي دي، صابرین دي، د مقدس دین اسلام په لار کي د هر قسم مشکلاتو برداشت کوونکي دي، دا هغه ځوک دي چې د خپل عمر یوه لحظه هم نه ضایع کوي، تل په داسي کارونو کي مشغول وي، چې د دوی او د اُمت مسلمه لپاره خیر وي، سره ددې چې دوی د ایمان او اخلاقو ساتونکي دي، اما د هغو خلګو څخه ډیر لیري اوسیږي کوم چې هغوی کافران، ملحدان، فاسقان، ګناه کاران، د ناوړه اخلاقو او بې کاره معاملو درلودونکي دي. اُمت مسلمه په دوی فخر کوي، د دوی څخه دا طمعه کیدلای سي چې په دوی سره د مسلمانانو فاسد سوي احوال اصلاح کیدلای سي. په دنیا او آخرت کي لوړ او کامیاب دي.

د سمي لاري څخه کاږه ځوانان: دا هغه ځوانان دي چې عقیدي یې خرابي وي، په چال چلند کي یې فرق وي، په خپل نفس باندي مغروره وي، په رزائلو کي ډیر ماهره وي، د بل چا څخه هم حق نه قبلوي او په خپله هم ځان د باطلو اعمالو څخه نه منع کوي، د ناوړه اعمالو په تر سره کولو کي ډیر زړه ور وي، لکه دنیا چې د ده لپاره او دی د دنیا لپاره پیدا سوی وي. د حق طرفته هیڅکله نه مائل کیږي او د باطل څخه بیخي نه راکرځي، دوی د الله (جل جلاله) د حقوقو د ضایع کیدلو هیڅ پروا نه کوي او نه د نورو انسانانو د حقوقو څه غم او پروا ور سره وي. دا هغه څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چې د فکرونو څخه يې انصاف ورک سوی وي، په سلوک او په نورو ټولنيزو تصرفاتو کي دوی انصاف بيخي نه پيژني، هر څه يې چې د خولي څخه ووځي هغه ورته حق ښکاري، دوی ته خپل ځانونه په خپلو ټولو اعمالو کي معصوم ښکاري او حال دا چې دوی سراسر د خپل ځان او د نورو په حق کي ظالمان دي. د داسي خلګو څخه د دين مستقيمه لاره ورکه سوې وي، او په ټولنيز ژوند کي هم د ښو خلګو تقليد ځيني ورک سوی وي، دوی ته خپل بد عمل ښايسته ښکاري او حال دا چې دوی سراسر په تاوان کي دي، په دنيوي ژوند کي يې ټوله سعي عبث ده، او په آخرت کي به هم د پيښمانه خلګو په ټولۍ کي وي، دوی په ځانونو او هم په ټولنه کي پر نورو خلګو ظلم کوونکي دي، دوی په ټولنيز ژوند کي د عزت او کرامت لپاره د سرطان په شان وژونکي دي، چې د مرګ څخه پرته بل کوم علاج نه لري.

متحير ځوانان: دا هغه ځوک دي چې د حق او باطل تر مابينځ متحير دي، حق پيژني او په پوره اطمنان سره خپل ټولنيز ژوند کوي، اما کوم وخت چې د شر دروازه د يوې خوا څخه را خلاصه سي، نو يې په عقيده کي شک ورته پيدا سي، په سلوک کي يې تغير راسي، اعمال يې فاسد سي، په يوه لوی فکري او نفسياتي رنځ اخته سي، دوی حيران پاته سي، نه پوهيږي چې اوس نو په وړاندې مسائلو کي کوم حق او کوم يې باطل دی، د همدې تردد په وخت کي سره د ډيري پريشانۍ کله يوې خواته او کله بلې خواته مراجعه کوي. دا رقم خلګ په خپل ژوند کي يوې داسي جاذبي قوې ته محتاج دي چې هغه يې د حق طرفته او د خير لاري ته راکش کړي او دا د دوی لپاره کوم مشکل کار هم نه دی، مګر که چيري دوی يو د حکمت، علم، د ښه نيت څښتن او يو نيک داعي د ځانو لپاره پيدا کړي، د دا رقم خلګو زياتره برخه هغه ځوانان تشکيلوي چې د اسلامي زده کړو سره سره يو شمير نوري هغه بې دينه زده کړي وکړي، چې په اصل حقيقت کي د اسلام سره په ټکر کي وي.

آيا ددې مشکل څخه د دغه شان خلګو لپاره کومه د خلاصون لاره سته؟ هو! دا کار هغو مخلصو علماء کرامو ته چې د قرآن کريم او د سنت په اسرارو پوره علم ولري او هغو پوهانو ته چې د اسلامي تعليماتو سره مينه ولري او په خپله دغه مينه کي صادق، مخلص او رينښتني وي کوم مشکل کار نه دی، دوی کولای سي چې په ټولنه کي دغه متحير خلګ قانع کړي او د هغوی د فکرونو څخه هغه ناوړه سوچونه ليري کړي، کومو فکرونو چې د دوی په سرونو کي د يو شمير غيري اسلامي زده کړو په ملتيا قرار نيولی وي.

د ځوانانو د انحراف اسباب او مشکلات ډير او په ځو رقمه دي، ځکه چې انسان د ځوانۍ په مرحله کي په جسمي، فکري او عقلي لحاظ د يوه لوی انقلاب سره مخامخ کيږي، دغه ځوانۍ ته د رسيدلو په زمانه کي د ځوانانو فکرونه په ډيري تيزۍ سره يوې او بلې خوا ته اوړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړي، په دغه وخت کي د ټولو مهم او ډير ضروري د ځوانانو لپاره د داسي اسبابو مهيا کول ضروري دي، چي د ځوانانو په نفس کي واک پيدا کړي او د سرکشۍ، نافرمانۍ او بې لاريتوب څخه يې منع او يوې برابري لاري ته يې متوجه کړي، د ځوانانو د انحراف کيدلو مهم عوامل په لاندي ډول دي:

۱:ـ فراغت: فراغت د فکر، عقل او جسمي طاقت لپاره يوه وژونکې وسيله ده، ځکه نفس ته د حرکت او عمل څخه لابدي ده، کله چي يو نفس لره نه عمل وي او نه حرکت، نو د دغه نفس فکر زړيږي، عقل يې سختيږي، حرکت يې کمزورۍ کيږي، چي په دې وخت کي بيا د ده پر زړه د ډيرو ناوړه سوچونو، وسوسو او فکرونو ته د حملي کولو چانس په لاس ورسي، ډير ځله داسي بدي او شريري ارادې ورسره مل سي، نژدې وي چي د انسانيت څخه يې هم وباسي. د دغه مشکل يواځينۍ علاج دا دی: دا رقم ځوانان بايد د يوه داسي کار کولو، لوستلو، تجارت کولو، ليکلو او يا د يوه بل داسي کار چي د ده او د فراغت په مينځ کي حائل سي کوښښ وکړي، تر څو د يوې خوا د دغه ناوړه مرض څخه خلاصون ومومي او د بلي خوا په ټولنه کي د ځان او د نورو خلګو لپاره يو غوره شخص وکرځي.

۲:ـ جفا او ليريوالی: د ځوانانو د انحراف بل مهم سبب هغه د خپل کور، د خپلوانو او د کلي د مشرانو، سپين ږيرو او نيکانو څخه د دوی ليريوالی او همدا شان د دغو نوموړو د خبرو نه منل او د هغو سره جفا کول دي، کله چي يو مشر يو بې لاري ځوان ته د هغه د اصلاح لپاره خبري کوي او نوموړی ځوان د هغه سره جفا کوي، نو بالاخر همدغه مصلح مشر هم د دغه ځوان د اصلاح کولو څخه عاجز او مايوسه سي، ددې جفا په نتيجه کي نه يوازي دا چي مشران پر نوموړو ځوانانو بې اعمتاده او بي باوره سي، بلکي ډير وخت د ټولني ټولو ځوانانو ته يې نسبت وسي او مشران بيا د هغو د اصلاح کمه پروا نه کوي.

د دغه مشکل يواځينۍ علاج دا کيدلای سي: ځوانان د دغه ليريوالي او جفا علاج په خپله وکړي، دوی بايد په دې معتقد سي چي دوی او مشران لکه د يوه جسد په شان دي، که چيري يې يو اندام فاسد سي، نو ټول فاسد کيدلای سي، لکه څرنګه چي مشران د ځوانانو د اصلاح کولو په لار کي خپل مسؤليت پيژني او د همدغه مسؤليت د مخي تل دا هڅي کوي چي د ځوانانو اصلاح وکړي او د هغو آينده ژوند ورته روښانه کړي، بالمقابل پر ځوانانو هم لازمه ده چي د داسي مشرانو اکرام، احترام او د هغو طرف ته ډير متوجه واوسي، د هغو د تجربو څخه هغه څه زده کړي چي تر مخه يې نه دي زده کړي.

۳: د ناوړه خلګو سره ناسته، ولاړه او ملګرتيا کول: د دغو خلګو سره انډيوالي د ځوانانو په عقل، فکر او پر سلوک باندي ډير زيات اثر کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې علاج دا دی: ځوانان باید د هغه چا سره صحبت او ملګرتیا وکړي، چې د خیر او اصلاح خاوندان وي او د ډیر ښه فکر درلودونکي وي، دوی باید د هغو سره د ملګرتیا کولو مخکې په خلکو کې د هغوی د حال پوښتنه وکړي او دا پوښتنه وکړي چې هغه په ټولنه کې په کوم څه شهرت لري؟ که چیرې هغوی د ښو او نیکو اخلاقو خاوندان وي، په سمه لار روان وي او په ټولنه کې ښه شهرت لري، باید بیا د داسې خلکو سره ملګرتیا، ناسته او ولاړه د ځان لپاره غنیمت وبولي او د هغوی څخه یو څه زده کړه وکړي او که چیرې خبره برعکس وي، بیا نه یوازې دا چې د هغوی څخه لیریوالی په کار دی، بلکې د هغوی څخه د ځان ساتنه واجب ده او هیڅکله باید ځوانان د داسې خلکو په ظاهري لباس او په خوږو خبرو دوکه نه سي، ځکه دا بیا د داسې کسانو چل او ګمراهي ده.

۴: د داسې کتابونو، مجلو، رسالو او نورو شیانو لوستل، چې هغه یوه انسان ته د هغه په دین او عقیده کې شک ور اچوي، د داسې شیانو د لوستلو او مطالعه کولو په وخت کې که د ځوانانو سره یوه قوي علمي قوه او تیز فکر نه وي موجود، نو د داسې شیانو لوستل او مطالعه کول ځوانان بیله شکه د رذیلو او کفري اخلاقو طرفته ورکشولای سي، ځکه په داسې حالت کې دوی د حق او باطل، د ضرر او نفع امتیاز نه سي کولای، د دغو شیانو لوستل پر ځوانانو ژوره اغیزه کوي او د هغوی سر د پښو خوا ته کرځوي، د هغوی عقل او ابدي ژوند د منځه وړي.

د دغه مشکل علاج دا دی: د داسې شیانو د لوستلو څخه باید ډډه وسي او د داسې کتابونو لوستلو ته مخه وسي، چې د هغوی پواسطه د یوه انسان په زړه کې الهي او پیغمبري محبت پیدا کیدلای سي، تر ټولو مهم کتاب هغه کتاب الله دی او د دغه کتاب صحیح تفسیر د اهل العلم لپاره کوم مشکل کار نه دی، همدا شان سنة رسول (صلی الله علیه وسلم) او هغه نور کتابونه چې اهل العلم د دغو دواړو څخه را اخذ کړي دي. اې ځوانانو! د عمل څخه مخکې خپل انجام وسنجوی، مخکې ددې چې موږ د یوه کار په کولو لاس پوري کړو او یا د هغه څخه ځانونه منع کړو، باید د هغه په نتیجه کې فکر وکړل سي، که چیرې یې نتیجه ښه، پاکه، د خیر او د نفعې وه، باید چې وکړل سي او که نتیجه یې بده، خبیثه او مضره وه، باید اجتناب ځیني وسي، دا د ځوانانو په شخصیت کې یو حکمت دی، د نتائجو حساب عقلي دی، دا د پوهې او د ښه تصرف دلیل دی، د ضرر او نفع رسونکو شیانو په عاقبت کې فکر کول د منکراتو څخه منع راوستلای سي، یو شراب خور که د شرابو په هغه نتیجه پوهه سي کومه چې د شرابو په نشه باندې مرتبه ده، حتماً به یوه داسې فیصله وکړي چې دا عمل ډیر بد، ناوړه، جرم او تاواني دی، نو پرته ددې چې یو څوک د شرابو د نه څښلو ورته ووایي، په خپله یې هیڅکله څښلو ته زړه نه سي ښه کولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو عيبونه ستاسو د ملګري په سترګو کي: څومره ښه ده چي ملګرئ مو عيبونه درته په ګوته کړي، تاسو د هغه څخه خبر کړي او تاسو بيا خپل ځانونه اصلاح کړئ، کوم وخت چي يو ملګرئ مو ستاسو سره ملاقي سي او تاسو ته ستاسو عيبونه په ګوته کوي دا ښه ده د هغه ملګري څخه چي ستاسو سره ملاقي سي او تاسو ته ستا عيب در په ګوته نه کړي، هر څوک چي تاسو ته ستاسو عيبونه در په ګوته کوي دا ډير غوره دئ، د هغه چا څخه چي تاسي د تحفو او مالونو پواسطه غرقوي، که په ملګري کي مو عيب وليد او ورته په ګوته مو نه کړ، نو تاسو خيانت وکړ.

امام شافعي (رحمة الله عليه) ويلي دي: چا چي خپل ورور ته په پټه وعظ وکړ، نو ده نصيحت ورته وکړ او که يې په ښکاره ورته وکړ، نو ده هغه رسوا کړ.

خپل ملګرئ په پټه کي ملامت کړه او په ښکاره يې د نورو لپاره ښه معرفي کړه، د خپل ورور د ښو خويونو ساتنه وکړه.

د انسان ژوند د لوړو ژورو ټولګه درې (۳) پړاونه لري: ماشومتوب، ځواني او بوډاتوب. د ماشومتوب، ځوانئ او بوډاتوب مختلف پړاونه د انسان د طبيعي ژوند په پروګرام کي د بشپړيدو پريکنده قانون او نه انکاريدونکی الهي سنت دئ.

د ځوانئ شپې او ورځې د ځليدو، د ژوند د غوړيدو، د خوشالئ، قوت، اُميد، کوښښ او هيجان دوران دئ، د هر ملت يوه ډيره ستره پانګه د هغه انساني ځواک دئ او د هر ملت تر ټولو مهم انساني ځواک د هغه ځوان نسل دئ، چي د ژوند ټولي چاري د همدې نسل په غاړه دي، نن سبا د نويو علمونو پرمختګ او د صنعتي ژوند د امله رامنځته سويو چټکو بدلونونو د ځوان نسل آهميت زيات کړئ دئ او ځوانانو په ټولو ځانګو کي ستره برخه تر لاسه کړې ده، د ځوانئ په رارسيدو سره د ماشومتوب دوران تيريږي، انسان د شخصي مسئوليت چاپيريال ته داخليږي او د عمومي دندو د ترسره کولو ذمه واري يې په غاړه کيږي، بلوغ او ځوانئ ته په ټولو ولسونو او قومونو کي خاصه پاملرنه سوې ده.

د ځوانئ آهميت: د اسلام مبين دين ځوان نسل ته ځانګړې پاملرنه لري، ځوانان يې د مادي او معنوي، رواني او روزنيز، اخلاقي او ټولنيز، دنياوي او اخروي نظره تر بشپړي خيال ساتني لاندي راوستلي دي، د اسلام قدرمنو اولياوو ځوان د الله سبحانه وتعالی يو ستر نعمت او د انسان په ژوند کي د نيکمرغئ يوه غټه پانګه ګڼلې ده.

حضرت علي (کرم الله وجه) ځواني او سلامتيا دوه (۲) داسي ستر نعمتونه بولي، چي يوازي د نشتوالي په وخت يې آرزښت معلوميږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواني د انسان يو قيمتي آرزښت دی، مګر يوازي آرزښت ممکن نه دی، دا بايد هير نه کړو چي ځواني خپله د ژوند يو آرزښت دی او د نورو آرزښتونو په شان په کار دي چي د هغې درجه بندي په نظر کي وساتل سي او د نورو لوړو آرزښتونو پيروي هم وسي، د ځوانۍ د حقيقي آرزښت پيژندل، د هغه ښکلا او بدرنګۍ ته پاملرنه د ځوانانو د نيمکرغۍ اساسي شرط او د هغه د فعال ځواک څخه د سمي ګټي تر لاسه کولو لاره ده، ددې لپاره چي د ځوانانو د حقيقي حد په پيژندنه کي په خطا او غلطه لاره ولاړ نه سو او په خپل بې ځايه قضاوت سره د افراط يا تفريط سره مخ نه سو او د ځوانانو د حقيقي آرزښت په هکله په واقع سره قضاوت وکړو، نو ضروري ده چي په دې مهمه چاره کي الهي تعليمات د خپلي نفي او اثبات معيار وګرځوو او د اسلام د عالي قدره مشرانو د حقيقي لارښوونو څخه ګټه پورته کړو.

ځوانانو ته د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) پاملرنه: رسول الله (صلي الله عليه وسلم) په ګڼو مواردو کي مهم کارونه وړ او لايقو ځوانانو ته سپارلي وه، د هغوی ملاتړ يې کوی، په دې هکله دوو (۲) مهمو پيښو ته اشاره کوم:

۱: د هجرت څخه مخکي مصعب بن عمير (رضي الله عنه) چي د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) يو تن صحابي وو، په ځوانۍ کي ډير ښايسته، حياناکه او د لوړ همت خاوند وو، حضرت مصعب بن عمير (رضي الله عنه) د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) پر آسماني ويناوو ميئن سو، او بلآخره يې د اسلام مبين دين قبول کړ، د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) د دعوت او بلني په را څرګنديدو سره وروسته د دوی خبري ورو ورو په ټول جزيرة العرب کي خپرې سوې، د مدينې منورې خلګ هم د اسلام د اساس او پروګرامونو څخه خبر سول، يوه ورځ د مدينې منورې څخه د خزرج قبيلې دوه (۲) کسان مکې مکرمې ته راغلل، دوی د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) د اغيزمنو خبرو د اوريدو څخه وروسته په څرګند ډول اسلام قبول کړ، بيا يې د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) څخه وغوښتل چي يو کس د خپل استازي په توګه د دوی سره مدينې منورې ته وليږي، تر څو خلګو ته قرآن کريم ور زده کړي او د اسلام دين ته يې دعوت کړي، څرګنده خبره وه چي که له دغه فرصته په ښه توګه ګټه پورته سي او د رسول الله (صلي الله عليه وسلم) استازۍ په صحيح او عالمانه توګه د اسلام دين د مدينې منورې خلګو ته معرفي کړي، همدا شان چي هغوی اسلام ومني، نو يوه ستره کاميابي به د مسلمانانو په ګټه کيده، ځکه چي د مکې مکرمې د محدود ماحول په وړاندي د تبليغ او مبارزې لپاره يو مهم مرکز تر لاسه کيده، د اسلام د تعليماتو د خپرولو او د شرک او ظلم د بيخه ايستلو لپاره زمينه برابريدله، پر دې سربيره دا لومړی ځل وو، چي رسول الله (صلي الله عليه وسلم) د مکې مکرمې څخه بهر ته د خپل رسمي استازي د ليږلو فيصله کوله، بيشکه چي دغه استازۍ بايد د هر اړخه وړ او لايق وي، څو وکړای سي د مدينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

منورې د قبیلو تر منځ پراخ اختلافات ختم کړي، د مینې او مهربانۍ چاپیریال رامنځته کړي او د اسلام مقدس تعلیمات داسې تبلیغ کړي، چې د خلګو پر زړونو اثر وکړي، د زړه د اخلاصه ایمان راوړي، رسول الله (صلي الله علیه وسلم) د ټولو زړو او ځوانو مسلمانانو د ډلې څخه حضرت مصعب بن عمیر (رضي الله عنه) د خپل استازي په توګه غوره کړ او هغه یې ددې مهمې دندې د ترسره کولو لپاره مدینې منورې ته ولیږی، حضرت مصعب بن عمیر (رضي الله عنه) چې د رسول الله (صلي الله علیه وسلم) یو ځوان صحابي وو، د ایمان او ځوانۍ په ولولو سره مدینې منورې ته ولاړ او په پوره اخلاص سره یې خپل کار پیل کړ، د هغه ګرمو ویناوو، د قرآن د تلاوت ښایسته غږ، غوره اخلاقو او د اختلافاتو په هواري کې یې عاقلانه تدبیر خلک سخت تر اغیزې لاندې راوستل او لږه موده نه وه تیره سوې، چې ډېر خلک مسلمانان سول، رسول الله (صلي الله علیه وسلم) پوهیده چې د مدینې منورې په ښار کې سپین ږیري او درانه شخصیتونه ډېر دي او د هغوی لپاره د یو ځوان د حکمونو منل ډېر ګران دي، مګر غوښتل یې چې خپل منونکي په عملي توګه پوه کړي، چې په اسلام کې د سترو دندو د سپارلو بنیادي شرط د عمر زیاتوالی نه، بلکي صلاحیت او وړتیا ده.

۲: رسول الله (صلي الله علیه وسلم) د خپل عمر په وروستیو ورځو کې مسلمانان د روم د ځواکمن هیواد سره جنګ ته تیار کړل، د مسلمان پوځ ټول لوړ رتبه افسران، د مهاجرینو او انصارو په شمول ټول مشران، عرب شیخان او باشخصیته کسان په دې ستر لښکر کې موجود وه، رسول الله (صلي الله علیه وسلم) د دغه ستر او مهم لښکر قومنداني حضرت اسامة بن زید (رضي الله عنه) ته ورکړه چې د عمر له لهاذه کم عمره وو، دې ناڅاپه ګمارني ډېر کسان حیران کړل، او داسې ګونګوسې تر غوږو سوې، چې دا ځوان څنګه د اسلام د مخکښو او مخینه لرونکو مهاجرینو په قومندانۍ کې غوره کړل سوی دی؟ رسول الله (صلي الله علیه وسلم) ددې خبرو په اوریدو سره په قهر سو، منبر ته وختی، د الله سبحانه وتعالی د حمد او ثنا وروسته یې د اسامه په وړتیا او د ټولو له خوا د هغه په اطاعت کولو ټینګار وکړ.

د لایقو ځوانانو په ملاتړ باندې د رسول الله (صلي الله علیه وسلم) ټینګار د مسلمانانو پر عامه افکارو ډېره ژوره اغیزه وکړه، ددې مثالو څخه دا څرګنده سوه، چې د اسلام مبارک دین د ځوان نسل آرزښت د کمال او پام وړ بلل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه ته څنګه سکون حاصلیدای سي؟

د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قول دی: ستاسو په جسم کي د غوښي یوه ټوټه ده، کله چي هغه سمه وي نو ټول جسم سم وي او کله چي هغه خرابه سي، نو ټول جسم خرابیږي. یعني زړه

حضرت عثمان (رضي الله عنه) فرمایي: د دنیا غم زړه تیاره کوي او د آخرت غم زړه روښانه کوي.

امام شافعي (رحمة الله علیه) فرمایي: د زړه روښانه کولو لپاره د غیري ضروري خبرو څخه پرهیز وکړئ.

امام حسن بصري (رحمة الله علیه) د زړه په باره کي فرمایي: د خراب زړه پنځه علامي دي:ـ ۱: د توبې په اُمید ګناه کول. ۲: علم زده کول او عمل نه په کول. ۳: اخلاص نه کول. ۴: د رزق خوړل او شکر نه اداء کول. ۵: د نورو خلګو دفن کول او عبرت نه ځیني اخیستل.

حاکمان وایي: نادان خلګ د دولت لپاره تر زړه تیریږي او عقلمند خلګ د زړه ساتلو لپاره د دولت څخه تیریږي. د نورو خلګو د زړونو کټلو لپاره د خپلو زړونو کټل ضروري دي، که چیري تاسو پر خپلو زړونو قابو تر لاسه کړی، دنیا بیا ستاسو په تصرف کي ده. د احمق سړي زړه په ژبه کي وي او د عقلمند سړي ژبه په زړه کي وي.

کوم وخت چي موږ ته کومه جسماني ناروغي راپیښه سي، نو موږ ډیر په اندیښنه کي سو، مګر هیڅکله مو د زړه ناروغۍ ته توجه نه ده کړې، ریا کاري، تکبر، هوس، حرص، بخل، کینه، حسد دا ټولي د زړه ناروغۍ دي، انبیاء (علیهم السلام) د همدغو ناروغیو څخه د زړونو د پاکوالي لپاره دنیا ته راغلي وه، هغوی تر هر څه زیات کوښښ د زړونو په تزکیه باندي کړی وو، ځکه چي کله زړه روغ وي نو ټول انسان روغ وي او کله چي زړه خراب سي، نو ټول انسان خرابیږي، چي زړه بدل سي انسان بدلیږي، د هغه ژوند بدلیږي، د ژوند مقصد یې بدلیږي، د کټلو انداز یې بدلیږي، د محبت او عداوت پیمانه یې بدلیږي، د تجارت هدف یې بدلیږي، ټولنه بدلیږي او زمانه بدلیږي، راځئ چي د زړونو د بدلولو پاره کوښښ وکړو او خپل زړونه پاک کړو.

د زړه ډولونه:ـ ۱: سخت زړه. ۲: زنګ وهلی زړه. ۳: هوښیار زړه. ۴: د سوچ او فکر څخه خالي زړه. ۵: مطمئن زړه. ۶: ناروغ زړه. ۷: روغ زړه. ۸: کبرجن زړه. ۹: نرم زړه ...

د ناروغ زړه نښي: انسان ته به څنګه معلومه سي چي زړه یې ناروغ دی؟ په دې باره کي حافظ ابن قیم (رحمة الله علیه) یو څو نښي ښوولي دي:

۱: کوم وخت چي یو انسان فاني شیانو ته په باقي شیانو ترجیح ورکوي، نو پوه دي سي چي د ده زړه ناروغ دی، مثلاً: د دنیوي کور په جوړولو کي ډیر مصروف وي، مګر د آخروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور د جوړولو هيڅ غم ورسره نه وي، يا په دنيا کي د عزت غوښتونکی وي او د آخرت د عزت او ذلت هيڅ سوچ او فکر ورسره نه وي، يا په دنيا کي د آسانيو په لټه کي وي، مګر د آخرت د عذاب هيڅ پروا نه کوي.

۲: کله چي د انسان اوښکي بندي سي، نو پوه دي سي چي زړه يې ناروغ دی، کله کله د انسان زړه ژاړي، کله کله د انسان سترګي ژاړي، د زړه ژړا د سترګو د ژړا څخه غوره ده، دا ضروري نه ده چي په ژړا کي دي د سترګو څخه اوښکي راځي، ځکه د الله سبحانه وتعالی ډير داسي بنده ګان سته د کومو چي زړونه ژاړي او د سترګو څخه يې کومه اوښکه نه راځي او دغه د زړه ژړا الله سبحانه وتعالی ته ډيره مقبوله هم ده، په زړه او سترګو کي خامخا يو ژاړي او د بعضي خلګو دواړه ژاړي، خو که يو هم نه ژاړي، نو د دغه انسان زړه ناورغ دی.

۳: د خلګو سره د ملاقات کولو تمنا لري، مګر د الله سبحانه وتعالی سره يې ملاقي کيدل په ياد نه وي، نو پوه دي سي چي زړه يې مړ دی، د خلګو سره يې دغسي تعلقات وي چي د هغوی د ملاقات څخه پرته وخت نه سي تيرولای، د هغوی په جدائي کي ډير پريشان وي، د هغوی ملاقات کولو ته په ورځو ورځو انتظار کوي، مکر د الله سبحانه وتعالی سره يې ملاقي کيدل هيڅ په ياد نه وي.

۴: کله چي د کوم انسان نفس د الله سبحانه وتعالی د ياد څخه بيريږي او د مخلوق سره په ناسته پاسته خوشحاليږي، نو پوه دي سي چي د ده زړه مړ دی، د الله سبحانه وتعالی د ياد څخه د کبر او بيريدلو مطلب دا دی: کله چي په کوم مجلس کي د الله تعالی ذکر کيږي، نو هلته د ده زړه تنګيږي او هلته ناسته پر بوج کيږي، په مسجد کي ناسته پر بوج کيږي، د عبث خلګو په مجلس کي يې زړه خوشحاله او روښانه کيږي، نو پوه دي سي چي زړه يې مړ دی.

که چيري تاسو په غور سره وګوری، نو په نني عصر کي هر څوک مضطرب او پريشان تر سترګو کيږي، چيري چي ګوري خپلوان، عزيزان، قريبان او دوستان به د حالاتو څخه شکايت کوي، هيچا ته سکون او راحت حاصل نه دی، اصل حقيقت دا دی چي تر ټولو لويه مسئله هغه نه حقوق او نه ټولنيز مسائل، بلکي تر ټولو لويه مسئله د زړونو څخه د سکون او راحت نشتوالی دی، سره ددې چي نن ورځ اکثرو خلګو د راحت او آرائش هغه وسائل تر لاسه کړي دي، کوم چي اجدادو او پلرونو يې تصور هم نه سوای کولای، مثلاً: طيارې، موټر، کمپيوټر، تليفون او داسي نور... دا ټول شيان زموږ پلرو او نيکو د سره پيژندل نه، مګر سره ددې بيا هم د هغوی ژوند زموږ څخه څو چنده آرام او ډاډمن وو، موږ د همدغو ټولو وسائلو سره سره بيا هم ډير نارامه او پريشان يو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر مضطرب او ناقرار انسانان د زړه د سکون لپاره ډیري غلطي لاري اختیاره وي، د کومو په اختیارولو سره چي زړه ته سکون نه سي وربخښل کیدای، مثلاً:- یو څوک وایي: د زړه سکون د قدرت په لاسته راوړلو کي دی، مګر قدرت ته د رسیدلو وروسته ورته معلومه سي چي دلته هم یوه زره سکون نسته. ځیني خلګ وایي: د زړه سکون د ډیر دولت په پیدا کولو کي دی، مګر موږ وینو چي ډیرو سرمایه دارو خلګو ته د خوب د ګولیو د خوړلو پرته د شپې خوب نه ورځي او نه هم د خوبي ګولیو د خوړلو پرته بیده کیدلای سي.

د ځینو خلګو خیال دا دی: که چیري انسان جنسي خواهشات پوره کړي، نو د زړه سکون به ورته حاصل سي، لکه په اورپا کي چي د جنسي خواهشاتو لپاره زنا عامه کړه سوې ده، زنا کاري او لواطت ته یې قانوني حق ورکړی دی، په رضامندي سره هر کله چي یې غواړي، چیري چي یې غواړي او د چا سره چي یې غواړي کولای یې سي، د ښځو تر منځ تبادله کیدلای سي، ښځي په کرایه پیدا کیږي، مګر د دومره آزادي سره سره بیا هم د اضطراب او پریشانیو دا حال دی.

ځکه خو انسانان د سکون په پیدا کولو پسي د لیونیانو په شان ځغلي، اوس نو د الله سبحانه وتعالی د لوري داسي آواز راځي: اې خلګو! تاسو ته بې شمیره دولت درکړل سوی دی، مګر د زړه سکون نه لری. تاسو ته وزارتونه او باچاهي درکړل سوي دي، مګر د زړه سکون نه لری. تاسو د رقص او د سرود محفلونه جوړوی، مګر د زړه سکون مو نسته. تاسو فحاشي، عریاني او زناوي کوی، مګر د زړه سکون نه لری. تاسو د سود او ځُمار بازۍ بازار ګرم کړی دی، مګر زړونه مو سکون نه لري. تاسو شراب، هیروئن او چرس استعمالوي، مګر زړونه مو سکون نه لري. تاسو نوي نوي کالي اغوندی، مګر زړونه مو سکون نه لري. تاسو رنګا رنګ خوراکونه کوی، مګر زړونه مو سکون نه لري. تاسو د سائنسي علومو څخه رنګا رنګ ماشینان جوړ کړي، مګر د زړه سکون نه لری. د مسافر په شان زما دروازي ته راسئ! زه ستاسو رب یم، زه ستاسو د ضروریاتو کفیل او مالک یم، زه تاسو ته د سکون لار دربښولای سم، دا شیان تاسو ته سکون نه سي درکولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطالعه کول د انسان دماغ پیاوړی کوي

د دماغ لپاره مطالعه دومره ضروري ده، لکه د للمي غنمو مځکه چي بارانونه ته ضرورت لري، د ورزش په کولو سره جسم او په مطالعه سره د ماغ پیاوړی کیږي، انسان د قدرتي منظرو او د کتابونو څخه ډیر څه زده کولای سي، په مطالعه سره ارزانه تفریح او ډیره خوشحالي حاصلیدای سي، که چیري د ځان څخه نیک انسان جوړول غواړی، نو د دانا جوړیدو کوښښ وکړی او دانا جوړیدل په مطالعه سره کیږي، د مطالعي په کولو سره په ذهن کي وسعت راځي، په مطالعه کولو سره انسان د تنګ نظري او عصبیت څخه خلاصیږي، کامیابي او مطالعه په خپل مابینځ کي ژور تعلقات سره لري، مطالعه د غم او مایوسي ښه علاج دی، په اصل کي هر قسم مطالعه د ترقي لاره نه سي هوارولای او نه د ترقي په لار کي مرسته درسره کولای سي، په اصل کي کوم انسان چي یو قسم مطالعه کوي همغسي به جوړیږي، آخیر هغه کومه مطالعه ده چي د ترقي په لار کي کومک کوونکې او مفیده ده؟ د مطالعې ډیر اقسام دي چي څلور (۴) یې بنیادي دي:-

۱: د ژوند بدلولو مطالعه: د مطالعه مهم ترین قسم هغه مطالعه کول دي، کوم چي ستاسو په ژوند کي مثبت بدلون راولي، د افرادو او قومونو ژوند چي کوم کتابونه بدلوي، په هغوی کي قرآن مجید، احادیث نبوي او د سیرت کتابونه اول مقام لري، همدا شان د لویو او غوره خلګو لکه: حضرت عمر، حضرت خالد ابن ولید (رضي الله عنهم)، صلاح الدین ایوبي (رحمة الله علیه) سید جمال الدین افغان او داسي نورو... د ژوند د سوانحو کتابونه هم ډیر مثبت او ضروري دي.

۲: معلوماتي مطالعه: دا د مطالعي دوهم قسم د هغو کتابونو مطالعه کول دي، کوم چي د هغي پواسطه سره د یوه انسان په معلوماتو کي اضافه والی راتلای سي، چي د هغو په کومک سره بیا خبري کولای سي، د خپلو خبرو په توسط خلګ متاثر کولای سي او د خلګو د هر قسم سوالونو جواب ور سره وي، دا قسم مطالعه که هر څومره زیاته وي عموماً بیا هم د یوه فرد د تبدیلي باعث نه سي جوړیدلای او نه په دې سره د کامیابي او خوشحالي دروازه خلاصیدلای سي.

۳:ـ د نصابي کتابونو مطالعه: د نصابي کتابونو مطالعه ډیره یوه بنیادي مطالعه ده، هر قسم تعلیم یافته خلګ دا مطالعه کوي، ددې څخه پرته د ترقي کولو تصور مشکل دی، دا قسم مطالعه موږ ته سند راکوي او ددې په توسط سره موږ ته یو ښه مسئولیت راپیدا کیږي، په زړه پوري خبره دا ده چي دا قسم مطالعه د ترقي ضمانت نه سي کولای.

۴: د آدب مطالعه: په څلورم حالت کي د آدب مطالعه راځي، په دې کي نظم او نثر دواړه شامل دي. دا وخت ټوله دنیا ډیره مصروفه ده، د هیچا سره دومره وخت نسته چي هغه هر څه ولولي، لهذا تاسو ته د ډیرو لوستلو څخه دا ښه دي چي صرف هغه منتخب او مفید علم حاصل کړی، کوم چي د دنیا او آخرت په کامیابي کي ستاسو سره مرسته کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه صحت درلودلو لاري چاري

ښه صحت لوی دولت دی، رنځور جسم دماغ کمزوری کوي، د وزن کمولو لپاره خبري کول او یا د بل کوم پروګرام جوړول هیڅ کټه نه لري، بلکي د وزن کمولو لپاره د خولي بندول ضروري دي، که موږ او تاسي په دنیا کي څومره لوی لوی کامیابي لاسته راوړو، ډیر دولت او پیسي وګټو، مګر چي روغ صحت ونه لرو دا هر څه بې معنا دي، ځکه د روغ صحت څخه پرته انسان د ډیرو نیکیو څخه محروم پاته کیدلای سي، مثلاً: عبادت، حج او عمره نه سي کولای، روژه نه سي نیولای او داسي نور... خندا او خوشحاله اوسیدل د صحت لپاره دومره ضروري دي، لکه غذاء. په دنیا کي دوه (۲) ډوله خلګ ډیر خوش قسمته دي، یو هغه کس چي سګریټ نه څکوي او بل هغه کس چي شراب نه څیښي، ځکه چي دغه دواړه شیان نه یوازي دا چي د انسان عمومي صحت ته نقصان رسوي، بلکي د انسان مردانه قوت هم کمزوری کوي او بل هغه څوک چي ورزش کوي.

د صحت د بنیاد قائمولو او د تندرستي د بر قرار ساتلو لپاره تر ټولو ضروري خبره دا ده: هغه عادتونه دي پریښوول سي کوم چي طاقت او قوت ضایع کوي، ښه خوراک او ښه ماحول د ډاکټر څخه ډیر کټور دي، که چیري په تاسو کي صحت، تندرستي او قوت نه وي، نو ستاسو مثال د هغه قومندان په څیر دی کوم چي د جنګ میدان ته ورځي، مګر د جنګ هیڅ قسم اسباب او وسایل ور سره نه وي، کم خوراک او مناسب آرام ښه دوا ده، د انساني جسم مثال د سفر د سامان په څیر دی، د سفر سامان وزن چي څومره زیات وي هغومره مزل کول مشکل وي، ښه صحت د خوشحالیو مخزن دی، تندرست انسان هیڅکله محتاج نه وي، ځکه چي په هغه کي د ژوند د مشکلاتو د حل کولو قدرتي او طبعي ځواک موجود وي، د صحت د قوانینو څخه سرغړونه هغه جسماني ګناهونه دي.

د صحت د بخش یوه مشهوره ماهر ویلي دي: که چیري تاسو صحتمند اوسیدل غواړی، نو هغه څه خوری کوم چي خوند نه درکوي، مثلاً: سبزي او هغه څه کوی کوم چي کول یي نه غواړی، لکه: ورزش.

میانه خوراک: د ښه صحت لپاره ضروري ده چي خوراک مو میانه وي، عموماً زموږ رواج دا دی چي په ناشته کي د تل لپاره یو شی استعماله وو، حال دا چي دا د ښه صحت لپاره کومه ښه رویه نه ده، موږ باید په ناشته کولو کي کله غوښه او وریجي هم استعمال کړو.

منظم خوب کول: د ښه صحت لپاره میانه خوراک، د سیګریټ څخه پرهیز کول او د ورزش څخه برعلاوه د خوب آرام کول هم ډیر ضروري دي، په آرام کولو کي دوه (۲) شیان شامل دي، اول: خوب. دوهم: تفریح. د ښه صحت لپاره پوره خوب ډیر ضروري دی، تاسو ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره خوب کول په کار دي، د اکثر خلګو خوب په اتو (۸) ساعتونو کې پوره کیږي، د شپې د خوب څخه پرته د ورځې نیم ساعت د غرمې خوب کول هم ستاسو سره ډیره مرسته کولای سي.

د خوب په راتللو کې دغه خبري ستاسو سره ډیر کومک کولای سي:- ۱: د بیده کیدلو څخه مخکي سګریټ او چای مه څیښئ. ۲: د بیده کیدلو څخه مخکي ګرمي شیدې وڅیښئ او په ګرمو اوبو ولامبیږئ. ۳: د بیده کیدو په ځای کي د رڼا او شور څخه ځان وساتئ. ۴: د بیده کیدلو په وخت کي ټي وي، کمپیوټر مه ګورئ، مطالعه او خبري مه کوئ، البته که چیري د مطالعې کول ستاسو سره د خوب په راوستلو کي مرسته کوي بیا یې کولای سی، همدا د ډیرو خلګو عادت هم دی. ۵: د بیده کیدلو په وخت کي په مسائلو کي فکر مه کوئ، ځکه چي په دې سره خوب تښتي.

د ماهرینو نظر دا دی: ښه ناشته کول په کار دي. ځکه چي په ورځ کي تاسو د ډیر کار کولو اراده لرئ، پنځه (۵) سپین رنګي شیان د صحت د پاره زهر دي، لکه: مالګه، بوره، میده، د کولچو پلورنځي شیان، لکه: کیک، کولچه، بیسکوټ او آئس کریم، دغه شیان د بد هضمي او د نور ډیرو مرضونو سبب کیدلای سي.

ورزش: ورزش صرف د جسماني نه بلکي د ذهني صحت لپاره هم ډیر مهم او ضروري دی، یو چا ډیره ښه خبره کړې ده: د لوبو میدان د بې کاره مکتب څخه غوره دی. هغه قومونه چي باقاعده ورزش کوي د هغو مجموعي صحت ډیر ښه وي، د هغو مرض کم او عمرونه یې زیات وي، همداسي خلګ په ذهني لحاظ هم ډیر ښه وي.

ذهني صحت: د جسماني صحت په څیر ذهني صحت ته هم ډیر اشد ضرورت دی، ورزش، آرام او تفریح د ذهني صحت لپاره ډیر مفید دي، په دې سره ذهني فشار کمیږي او انسان تازه کیږي، د ذهني فشار د لیري کولو لپاره ورزش او تفریح ډیر مؤثر دي، ددې څخه علاوه د ذهني نشو نما لپاره د مطالعې کول ډیر زیات ضروري دي، د ښه نظم او نثر څخه علاوه د یو چا د عمر سوانح، تاریخ او د محرکو کتابونو مطالعه کول ډیر مفید دي، په پر مخ تللو هیوادونو کي خلګ په یوه کال کي د دولس (۱۲) څخه نیولې تر شپږویشتو (۲۶) پوري کتابونه مطالعه کوي. د ښه ذهني صحت لپاره ضرري ده چي ستاسو سوچ او فکر مثبت وي، د منفي سوچونو او فکرونو څخه ځان وساتئ، هغه پریږدئ، هر وخت مثبت سوچ او فکر کوئ، منفي، تخریبي سوچ او احساسات د ډیرو جسماني او نفسیاتي مرضونو سبب کیدلای سي، که چیري تاسو مریضان یاست د خپلي مریضۍ پر ځای د ښه صحت سوچ او فکر کوئ، په دې سره ستاسو په دماغ کي منفي سوچ په مثبت بدلیدلای سي او که چیري پریشان یاست نو د خوشحالۍ سوچ او فکر کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرام او تفریح: د جسماني او ذهني صحت لپاره آرام او تفریح ډیر ضروري دي، متاسفانه چي ځیني خلګ نه کوم کار کوي نه ورزش او نه تفریح، تاسو باید په هفته کي یوه ورځ مکمل آرام وکړی، په دې ورځ کي تاسو کوم کار مه کوئ، په کال کي باید دوې (۲) هفتې رخصت واخلئ او په داسي سیمو کي د تفریح لپاره واوسیږی چي هلته رواني اوبه شتون ولري او سیمه هم زرغونه وي، د تفریح لپاره د لاندنیو شیانو څخه استفاده کولای سی:

۱: د خپل اهل وعیال سره په خندا او خوشحالی وخت تیروی. ۲: د خپلو اولادو سره یوه جائزه لوبه وکړی. ۳: د داسي کتاب مطالعه کوی کوم چي ډیر خوند درکوي. ۴: پر یوه موضوع باندي یو څه لیکل کوئ. ۵: روزانه تر (۳۰) دقیقو پوري خاموش کښینئ، هیڅ مه کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکري رشد او نوښت مخه نیونکي څیزونه

د بې کاره او بې هدفه خلګو سره ملګرتیا کول، ځکه کله چې انسان د روڼ اندو او نیکو خلګو سره ناسته ولاړه ولري، هرومرو ځیني متاثره کیږي، د ښو صفاتو د خپلولو حس ورسره پیدا کیږي، همدارنګه لټان او بې کاره خلګ هم پر خپلو ملګرو اغیز لري، عقل او فکر په داسي څه کي مصرفول چې د هغه لپاره پیدا سوی نه وي، فکر نه کول هم د عقل ضایع او د لوی نعمت ناشکري ګڼل کیږي، عقل د ځواک او اختصاص له دایرې څخه بهر کارول بې ګټي او بې معنا زیار دی، لکه د الله سبحانه وتعالی د صفاتو په کیفیت، تقدیراتو او د آخرت په غیبیاتو کي فکر کول، ځکه دا هغه څه دي چې الله سبحانه وتعالی انسان ځیني عاجزه کړی دی او یوازي په خپل علم پوري یې محدود کړي دي. بې کاري او په ګټور کار ځان نه مصروفول، فکر ګرځنده او متحرک دی که په سم او ګټور کار دي مصروف نه کړ، خامخا دي په باطل او ناروا کار مصروفوي. په خپل کار او دنده بسنه نه لرل، د اړتیا، ریا، یا د نورو په خاطر کار کول، د نه قناعت سره سره خپل ځان د هغه په هکله فکر کولو ته مجبورول، په دې حالت کي هیڅکله ژور فکر صورت نه نیسي، کار به د ترقی او نوښت څخه پرته په عادي ډول په ټیټه درجه کي روان وي، په خیالونو چرتونو او بې ګټي وهمونو کي اوسیدل او د واقیعتونو څخه سترګي پټول د انسان چرت وهل هله ګټور وي، چې د واقیعت د انکشاف ترقی او نوښت لپاره په معقوله اندازه وکارول سي، هسي نه چې کار پریږدي د ناشونو خیالونو په دریابونو کي د واقعیتونو څخه لیري لاهو سي، دا د انسان د فکر لپاره وژونکي ناروغي او خطرناک رنځ ګڼل کیږي، د کمزوری او عاجزۍ په پلمه هر څه پریښوول، په دې ګومان چې هیڅ نه سي کولای، ګواکي دغه ډول انسان په خپله خوښه خپل عقل او فکر بې کاره او معطل کړ، زیار وباسه چې دښمن ته د داسي وړیا ډالۍ چې شیطان ته یې وړاندي کوې، د بري چانس ورنه کړي. د ډیرو فکرونو او فرصتونو په وخت د یو انتخاب په هکله مناسب اقدام نه کول، ان تر دې پوري چې د تشویش تردد او بې زړه توب له امله ټول فرصتونه د لاس ورکړې، په پټو سترګو د نورو تقلید او پیښې کول، په بل پسي بې تفکیره تلل، ځان په لټۍ او بې کارۍ روږدول، د فکري خپلواکۍ او نوښت څخه بیره درلودل دي، پر نورو بشپړه اتکا کول، ان تر دې پوري چې په ځانګړو چارو کي هم د نورو څخه دا هیله لرې، چې د هغه پر ځای فکر وکړې، عقل او فکر یې جامد سي، او لکه نبات د نورو په مرسته او څانګو پورته ځي، کله چې هغه څانګي وچې سي، ددې ژوند هم پای ته ورسره ورسیږي، مګر د نورو سره مشوره یا په ښه کار کي استفاده ځیني کول نه یوازي دا چې ناوړه خبره نه ده، بلکي د عقل غوښتنه ده، د حواسو لټي حواس د فکر کړکۍ او د عقل لار ده. لکه سترګي، غوږونه، لاسونه، ژبه او پزه هر کله چې انسان خپل حواس په ګړندي کار کولو او احساس روږد کړي، تل ښه ګټه ځیني اخیستلای سي او کله چې یې په لټۍ او بې کارۍ عادت کړي له کاره ولویږي، د ځان ښووني په آزمینت کي واقع کیدل، ځکه دا ناوړه صفت انسان په مقابل لوري د بري لپاره د باطل پلوي ته هڅوي، چې د خلګو تر منځ د کیني او دښمنۍ سبب ګرځي، یووالي او اتحاد ته زیان رسوي، د انسان فکر او شخصیت ته بې ګټي مصروفیت او تشویش پیدا کوي، د نوښت مخنیوی کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ذهن د ځان پر ضد مه کاروئ

که تاسي په ذهن او بدن کي هر ډول آندیښنه وزیږوئ، تاسي پخپل ژوند کي بل دښمن ته اړتیا نه لرئ، تاسي کرار کرار نه یوازي په فزیکي ژوند کي، بلکي په بیلا بیلو برخو کي د خپل ځان په ضد کار کوئ، تاسي پوهیږئ چي خپل ژوند د خپل ځان په ضد کاروئ، نن ورځ موږ ډیر ښه پوهیږو، هغه خلک چي تر ډیر ذهني فشار لاندي راځي، حتماً ناروغیو ته بلنه ورکوي او په دې کي هیڅ شک نسته، په روغتیایي لحاظ دا یو ثابت حقیقت دی او له دې څخه ډیر څه پیښیږي، تاسي نه یوازي ناسلامتی یا بد روغتیایي وضعیت ته بلنه ورکوی، بلکي تاسي په نړۍ کي د ستونزو بشپړ کوربتوب ته بلنه ورکوی، ځکه لکه څنګه چي تاسي په کوم ډول بیرته را پورته کیږئ، په همدې اساس تاسي دا ډول وضعیت خپل ځان ته راجع کوی، ستاسي په وړاندي دا خلک مو ژوند ته حتماً دا ډول پایلي هم لري، نو هغه څه چي موږ یې په اړه خبري کوو د ذهني فشار ماتول نه دي، دلته یوازي د څه ډیري سوله بیزي فضاء په اړه خبري نه کوو، بلکي که غواړئ خپل ژوند هغه ډول جوړ کړئ، چي تاسي یې غواړئ، نو آړتیا لرئ چي ځیني بنسټونه چارج کړئ، که نه نو تاسي به یوازي خپله انرژي د خپل ځان په ضد کار کړئ، دا هغه وخت نه دی، چي ما وویل د خپل ځان په ضد د یوه قوي دښمن رامنځته کولو سرچینه دلته ده، دا ښه او غوره ده، چي احساس جوړونکي سرچینه ستاسو لپاره کار وکړي، نه ستاسي په ضد، همداسي نه ده، دا دومره غښتلي قوه باید تل ستاسي لپاره کار وکړي، که دا ستاسي په ضد کار وکړي، تاسي ختم یاست، چي بیا هیڅوک تاسي نه سي ژغورلای.

زه تاسو ته وایم: که ستاسي په منځ کي د احساساتو رامنځته کیدو سرچینه ستاسي په ضد کار پیل کړي، په دې نړۍ کي هیڅ شی تاسي نه سي ژوغورلای، نو دا خورا مهمه ده، دا یوازي د ذهني فشار څخه د څه ناڅه خپلواکۍ په معنا نه دي او نه هم ډیر آرام او خوښ اوسیدل ددې سره تړاو لري، که خپل ژوند هغه ډول جوړوی، چي تاسي یې غواړئ، خورا مهم دی، مګر تر ټولو لومړی باید تاسي خپل بدن، بیا ذهن او وروسته انرژي په کار واچوئ، او دا شیان په خورا دقت سره زموږ ټولو په اختیار کي دي، دا دومره مهم دي، څومره چي تاسي بهر وځی د پیسو ګټلو لپاره، خپله کورنۍ جوړوی، یا هم هر کار که ترسره کوی، ځکه ټول هغه شیان چي تاسي یې هیله لرئ، هغه واقعاً هم ولرئ او لرئ یې، یا به بدبخته یاست، په دې سره نه یوازي د خپل ځان بلکي د شاوخوا خلکو لپاره هم د ډیري بدبختۍ لامل کیږئ، نه دا چي تاسو ښه یا بد یاست، هغه ځکه چي تاسي د ژوند څخه ناخبره یاست، خلک یو بل ته سر درد جوړیږي، نه دا چي دوی ښه یا بد وي، ځکه دوی د ژوند د لارو چارو او اصولو څخه بې خبره دي، آیا نه دي؟ کله چي یو څوک د نورو کسانو په ضد نوکان جنګول پیل کړي، داسي برېښي، چي هغه وویل: دوی نه پوهیږي، چي څه کوي؟ دوی ټول وایي: یوازنۍ ستونزه ناپوهي ده، آیا نه وایي؟ دوی بد نه دي، نه هم ددې لپاره یو شمیر شیطانان آجنټان دي، جهالت یوازنۍ ستونزه ده، دغه کسان نه پوهیږي، چي دوی څه کوي؟ دا یوازنۍ ستونزه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيڅ دي د لاسه نه دي ورکړي

که ته په ژوند کي د ډيرو ماتو سره مخ سې، هغه که مال، وخت، وسايل او دې ورته نو مسايل وي، نو دا به ماته نه وي، مګر که ته دا هر څه لرې، خپل ذهني پياوړتيا او پر ځان باور د لاسه ورکړې، نو دا به تر ټولو ستره ماته وي، زموږ ذهن زموږ د ځان بوديجه ده، کله چي موږ خپل ذهن د لاسه ورنه کړ، نو په دې وپوهيږه چي هيڅ دي د لاسه نه دي ورکړي، د نورو سره د ښه اخلاقو څخه کار واخله، باوري اوسه انسان اشرف المخلوقات دی، کله چي ته د نورو په بد وخت کي هم د هغوی سره مرسته وکړې، نو ليري به نه وي چي هغوی به ستا په بد وخت کي ستا سره مرسته کوونکي اوسي، د انسان فطرت داسي دی، هغه سره که څوک ښه وکړي نو دی هم ښه ورسره کوي، مګر که چا بد ورسره وکړه، نو بيا يې هيڅ وخت د ذهن نه څخه وځي، يوه خبره ياد ساته ته بايد د داسي انسانانو د طبقه بندۍ څخه ونه اوسې، ته بايد هر وخت د نورو سره مرسته کوونکی واوسې.

باوري اوسه شتمني پيدا کيدل هم د ذهن انشقاق دی، زموږ او ستاسو اصلي شتمني زموږ ذهنيت دی، کله چي زموږ ذهنيت د نورو پر وړاندي قوي او دقيق وي، نو ته وپوهيږه چي اصلي شتمن همدا ته يې، هر څه د ذهن زيږيدنه ده، هغه که پيسي ګټل وي او که عزت، کله چي زموږ ذهن پاک او مثبت وي، نو موږ شتمن هم يو او عزت لرونکي هم، شکست وپيژنه، ته بايد پوه اوسې شکست پر دوه (۲) ډوله دی، لومړی هغه چي فکر يې کړی او عمل يې نه دی کړی، دوهم هغه چي عمل يې کړی، فکر يې نه دی کړی، کله چي موږ په دې وپوهيدو، نو په مستقيم ډول دا هم راته څرګنديږي چي موږ بايد د فکر کولو مخکي څه وکړو؟ او له عمل کولو مخکي څه وکړو؟ دا ياد ساته ستا هره کړنه الله سبحانه وتعالی ويني، دا خبره به نه يو مسلمان، بلکي هر مخلوق ته د منلو وړ وي، چي الله سبحانه وتعالی ما ويني، زموږ زياتره کړني د اشخاصو څخه په پټه وي، مګر د الله سبحانه وتعالی څخه مو هيڅ پټ نه دي.

موږ او تاسو که په دې وپوهيدو چي زموږ کړني يوازي الله سبحانه وتعالی لره ښکاره دي، نو ډير ژر به هغه کارونو ته دوام ورکړو چي ښه کارونه وي، ځکه الله سبحانه وتعالی موږ څخه يوازي د ښه کارونو د کولو غوښتنه لري، د ستونزو څخه مه تښتنه، که ته غواړې چي پرمختګ وکړې، نو دا بايد له ذهن ونه اوباسې چي د ستونزو څخه تښتيدل د ستونزو خلاصيدل نه دي، ځکه که ته د ستونزو څخه وتښتيدې دا به نه يوازي تا تر شاه ستونزي پرې ايښي وي، بلکي يو داسي څه به دي په ځان پسي کړي وي، چي هغه به تر مرګه يا ستا تر منزله پوري به په تا پسې وي او ته به مخته ځيني ځې، مګر که ته د ستونزو څخه د تښتيدو پر ځای د هغو حل لاري پسي وګورې او حل يې کړه، وروسته به ته تر منزله ډير په هوسا او آرام شکل ورسيږې، ژوند ته دي ښه بې دريغه وګوره، په دې معنا زموږ تير زموږ ماضي او د نن ورځي تاريخ دی، نن ورځ يوه ډالی ده او سبا نامعلومه ده، که موږ په دې وپوهيدو چي تير پسي سرخوږي باندي هيڅ لاسته نه راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو یوه ښه پریکړه به مو کړې وي، یوازې یوه پریکړه به مو نه وي کړې، بلکې د نن ورځ سوغات یا ډالۍ چې راسره ده ښه به یې استعمال کړو او د سبا ورځ لپاره به د نن ورځې یو شهکار تاریخ پریږدو، که لږ څه هم لرې، نو د بل غریب لپاره یو څه ډالۍ کړه، دا ډیره ښه خبره ده چې یو څوک دې د خپلې غریبۍ سره د بل غریبي هم په نظر کې ونیسي، که له یوې خوا په ورکړه د انسان جیب تش سي، نو له بل اړخه یې زړه د خوښۍ څخه ډک سي او د زړه خوښي پر ذهني خوښۍ دلالت کوي، کله چې مو زړه ته خوښي ورسیږي، نو په دې وپوهیږه چې هر څه به په ښه شکل ترسره کوې، فکر وکړه په دې وپوهیږه هغه څه چې پر خپل ځای ولاړ وي او د پرمختګ هیله ورسره نه وي، هغه په مړو کې حساب دي، که موږ او تاسو وګورو چې یو ناروغ ډیر شدید ناروغه دی او په همدې شدیدتوب کې پاته دی، نه یې د ښه کیدو لاره سته او نه مخته ځي، نو وپوهیږه چې هغه به په لنډو ورځو کې ومري، دلته ددې خبرې زما موخه زموږ خپل ذهن دی، کله چې موږ پر خپل ځای همداسې ولاړ یو او یو ورځ مو له بلې ښه نه سي.

نو باید وپوهیږو چې په راتلونکې ورځ کې موږ مړو، دا مرګ یوازې جسماني نه دی، چې د بدنه مو ساه ووځي او ومرو، بلکې دا زموږ ذهنیتي مرګ دی، هغه مرګ چې موږ ته زموږ دې نه پرمختګ راکړی دی، موږ به هره ورځ د یو نوي څه سره مخ کیږو، هغه به مو زړه غوښتل غواړي، مګر موږ به یې د تر لاسه کولو وس نه لرو، همدغه به ددې لامل سي چې موږ به هره ورځ مرو، ځکه هره ورځ به مو پر یو نوي څه سترګې لګیږي، مګر تر لاسه کول به یې راته ناشوني و، خو که موږ پرمختګ ته قدم مخکې کړ نو هره ورځ به داسې یو، لکه ټوله دنیا چې موږ ته جوړه سوې وي، هر څه ته لاس مه ور اچوه، که چیرې فیل ګڼ میږیان چې یو خوا او بل خوا ته وي، په خپله یوه پښه مړه کول وغواړي، نو ښایې چې پښه یې ماته سي، موږ هم همدې ته ورته یو، که موږ هم د یو څه په تر لاسه کولو کې بل څه ته لاس ور واچوی، نو دواړه به د لاسه ورکړو.

نن نه نو کله؟ ډیر وختونه د داسې حالاتو سره مخ سوی یو، چې یو کار راته پروت وي، مګر موږ وایو: څه لږ وروسته به یې وکړم، کله چې وروسته راسي، نو بیا وایو: څه بل وخت به یې وکړم، هغه کار همداسې پاته سي، کله چې موږ په دې پوهیدو چې موږ ددې کار تر څنګ نور کارونه هم لرو، نو سمدستي د همدغه کار د ترسره کولو لپاره مټې رانغاړو، موږ باید د ځان څخه دا پوښتنه وکړو: نن نه نو کله؟ دا موږ په دې پوهوي چې د کوم کار وخت تا تعین کړی، نو په هماغه وخت یې سرته ورسوه، چې د بل راتلونکي کار وخت په دې کار ونه نیسي. زړه غټ کړه! کله چې ته د یو څه د ترسره کولو لپاره هوډ لرې، نو ته باید د هغه لپاره منظم پلان ولرې او په دغه پلان کې د کار ګټه، تاوان، وخت، د ځان توان او وسایل په نظر کې ونیسې، دا به ډیره د مایوسۍ خبره وي چې ته وروسته د پلان څخه مخ اړوې او د خپل پلان د ترسره کولو څخه ډډه کوې، دغه کار یوازې هغه څوک کوي چې هغوی دوه زړي دي، هغوی بیره احساسوي او دا وایي: که چیرې زه دا کار ترسره کړم، نو ما ته به دغه تاوان ورسیږي او یا به دا بیره ورسره وي، چې زه به دغه کار ترسره نه کړم، خپل وسایل، وخت، مالي برخه به هغسي ضایع سي، هغه کسان چې دوه زړي وي هغوی به هیڅ وخت خپل ټاکلي مرام ته ونه رسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوښۍ راز په څه کې دی؟

موږ څوک یو، څنګه فکر کوو او عملاً څه کوو؟ که انتخاب محدود وي انسان لا ډیر هوسا کیږي، اوسنی نسل هر کال په نوي کار پسي ګرځي، د کار بدلولو دغه حالت ظاهراً د ازادۍ او لا ډیر انتخاب نښه ده، مګر هغه رضاعیت، قناعت او ذهني سکون نه لري، چي پخوانیو خلګو درلود، دلته د اندیښني دلیل دا دی موږ پر خپل انتخاب قانع نه یو، او مسلسل دا فکر کوو، چي شاید بل څه تر دې سم وي، دغه فکر مو پر خپل ذهنیت، فکر او خپلو فیصلو شکمن کوي، د انتخاب په برخه کي انسان پر دوه (۲) ډوله شخصیتونو ویشل سوی دی:- لومړی یې حریص انسان دی. دوهم یې راضي انسان دی. حریص هغه انسان دی کوم چي په هیڅ ډول قانع او راضي نه دی، تر هر ډول فیصلې مخته دغه شخص پر شلو (۲۰) انتخابونو فکر کوي، دا نو مهمه نه ده چي په کومه برخه کي دی پریکړه کوي.

راضي انسانان بیا هغه دی چي پریکړه وکړي، نور دې ته نه ګوري چي تر دغه به لا ښه انتخاب هم وي، که نه. دوی یوازي دې ته ګوري چي کړی انتخاب یې د ده اړتیاوي پوره کوي که نه. وخت ته په پام ګټه راضي انسان کړې ده. که د دقیق انتخاب خبره مهمه وي شاید حریص انسان سمه پریکړه کړې وي، مګر رواني ناکراری، زړه نا زړه حالت او ضایع کړي وخت ته په پام حریص انسان خوښي نه ده موندلې، حریص انسانان تل پر ځان نقد کوي، ځان ملامتوي، مسلسل دا فکر لري چي شاید انتخاب یې سم نه وو. شاید، ممکن، که، او دې ته ورته خبري یې مسلسلې په زړه او ذهن ګرځي او له هغه څه خوند نه سي اخیستلای چي دی یې لري، برعکس راضي انسانان ځان بخښي او په دې قانع وي چي تر خپله وسه یې د انتخاب پر وخت کوښښ کړی دی.

تحقیقات ښیي چي حریص انسانان په ژور خپګان اخته کیږي، راضي انسانان بیا داسي نه دي، خوښي په کورنۍ، نژدې اړیکو او ملګرو کي نغښتې ده، نژدي اجتماعي اړیکي انتخاب محدودوي، موږ فکر کوو چي باید پریکړه زموږ په لاس کي وي، مګر که په رښتیا د فیصلې کولو د حالت سره مخامخ سو، بیا ډیر کله نه غواړو چي دغه پریکړه موږ وکړو، کله چي انسان د ګڼو فیصلو سره مخا مخ سي، نو د پریکړي کولو قدرت د لاسه ورکوي او ناخوښه وي، کله چي د دوو (۲) ښو شیانو په انتخاب کي فیصلې ته مجبوره سو، بیا نو زړه نا زړه یو، علت یې دا دی چي د ګڼو انتخابونو حالت انسان ته مسوولیت ور په غاړه کوي، هغه وخت موږ قانع یو، چي فیصلې بیرته بدلولای نه سو، روزمره موږ ډیر نور انسانان وینو او له هغوی سره د ځان مقایسه کولو موقع پیدا کوو، که مو ژوند ښه هم وي، مګر له نورو سره مقایسه مو له ښه حالته سترګي اړوي، دوه (۲) ډوله مقایسه ده، یو د ځان لوړو خلګو سره بل په اقتصادي لحاظ له ټیټو خلګو سره ځان پرتله کول دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان عموماً تيټو خلګو ته نه ګوري دا نه ويني، چي تر هغو بختور دی، بلکي لوړو خلګو ته ګوري او دا کتل يې پر ځان نقد ته مجبوروي، دغه نقد خپګان ورپيدا کوي، قانع انسانان، راضي انسانان او هغه چي تر خپلي کمبلي پوري پښې غځوي، دوی په ژوند کي ډير خوشحاله وي، ډير انتخاب انسان ته د نورو سره د مقايسې موقع ډيروي، د خوښۍ راز ساده او په دوو (۲) خبرو کي خلاصه کيږي، داسي فيصلې وکړئ، چي بيا بيا نه بدليږي، په خپل ژوند او پر خپلو شته شيانو باندي شکر وکاږئ، د څهرې، لهجې کړنو او په ځانګړې توګه د يو بل د طبيعي توپيرونو له مسخره کولو څخه په کلکه ډډه وکړئ، هيڅکله خپل ځان د نورو څخه لوړ ونه بولی او د لوړ بللو څخه ډډه وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهني نا آرامي

تر ټولو لومړی باید دا وپیژنو چي دا کومه ناروغي ده؟ دې ناروغۍ ته ډیپریشن یا ذهني نا آرامي ویل کیږي، دا یو داسي حالت دی چي د انسان د ټولي نړۍ د کائناتو سره نفرت پیدا سي، او زیات وخت دا خوښه بولي چي دی باید په یو داسي فضاء کي ژوند وکړي چي هلته د انسان بوی لا هم نه تر سږمو کیږي، انسان چي د میني جوړ سمبول دی، لا یې د میني سره نفرت پیدا سي، تر ژوند مرگ خوښ بولي، فکر یې داسي جوړ سي چي خپل د ژوند ټولي ستونزي به مرگ ته په پناه وړلو جبران کړي، مگر نه، دا یې حل لاره نه ده، ددې ناروغۍ اصلي سرچینه بې دیني ده، زیات وخت دا ناروغي د ډیره خفگانه پیښیږي، یعني مسلسل غمجن اوسیدل، د تیر په اړه ارمان کول، په هغه پسي په ناآرامۍ ژړا کول، او داسي نور... نو هدف دا چي که څوک ددې ناروغۍ سره لاس او گریوان وي، د هغه لپاره دا څو ټکي مجربه نُسخه ده:

۱: معنویاتو ته مخ کول یعني د هغه الله سبحانه وتعالی سره تعلق ټینگول، کوم رب چي ته یې پیدا کړې، د قرآن کریم زیات تلاوت کول، اوریدل، غور او تدبُر په کښي کول، د الله سبحانه وتعالی ذکر د ځان مشغله گرځول، لمانځه ته د محبت په تلوسه تلل، هلته خپله توجه صرف او صرف خپل رب ته کول، په مسجد کي د زیات وخت لپاره پاته کیدل، د الله سبحانه وتعالی څخه د سجدې په شکل کي دُعا غوښتل، رب ته ژړل، خپل پر گناهونو اعتراف کول، توبه کښل، د الله سبحانه وتعالی څه بخښه غوښتل، چي په دې قرآن کریم هم شاهد دی. ۲: د بې کارۍ څخه ځان ساتل او اسلامي کتابونه مطالعه کول. ۳: په اصلاحي او علمي مجالسو کي گډون کول. ۴: د یوازي والي څخه ځان ساتل. ۵: خپل فکر خپله بدلول. ۶: د تیر په اړه فکر ته وخت نه ورکول. ۷: عبادت، خوب، خورک، سپورټ، او مجلس د یو عادي انسان په رقم کول. ۸: ځان په نه څه خوشاله کول، مُسکا کول، د خندرویه کسانو سره راشه درشه لرل، او خلگو ته ځان خوښ ښکاره کول. ۹: د هغه تفریحي او سرسبزه ځایونو سره لیده کاته کول چي طبیعت مینه ورسره لري.

خلگ په یو ځل د ډیرو شیانو په اړه فکر کوي، د دوی څخه ډیر یې یا خو د تیر سره تړاو لري یا د راتلونکي او ناخبره شیانو سره، د هوښیارتیا یعني خپل ذهن دلته حاضر وخت په پام کي ونیسی، دا کیدای سي په خورا آرام ډول وي، اندیښنو او افسوس ته اجازه ورنه کړي، چي ذهن ته خنډونه جوړ کړي، په ځانگړي ډول کله چي ستاسو ټول تمرکز خپل د ځان پر مراقبت او څارنه باندي وي، د ذهنیت په اړه په مکرر ډول د جدي اضطراب او خپگان، د اوږدې مودې درد، د عصري ژوند د امله په ځان کي د ورکیدلو احساسات او د فشار پر کموالي باندي بحث کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر صورت هوښيار کيدل تل آسانه نه وي او همدارنګه ذهني مراقبت په ځانګړې توګه د اغيزمنتوب لپاره منظم تمرين ته اړتيا لري، څنګه د ښه ذهنيت درلودونکي کيدای سو؟ ممکن يو څوک ددې لپاره چي د ښه ذهنيت خاوند سي، دا لاره وټاکي چي ورځنيو کارونو ته پوره پاملرنه وکړي، مګر ذهنيت د دغو ورځنيو کارونو د ترسره کولو لپاره داسي ځانګړو چلندونو سره لکه: پلټنه کول، آزادي او منلو سره تړاو لري. په دې توګه تاسو کولای سی د خپلو اصلي تجربو په اړه روښانه، د مخکنيو فکرونو څخه آزاد او پرته له دې چي د هغه په وړاندي د عکس العمل په اړه پريشانه سی، کله چي د يو شخص بشپړ تمرکز پر هوښيارتيا باندي وي، نو ذهنيت په خورا شدت سره پرمختګ کوي، د ذهني تمرکز داسي حالت د مراقبت په توګه تشريح کولای سو، مراقبت ځيني وخت په داسي ډول بيانيږي لکه د خوب کولو په وړاندي چي يو څوک راويښيږي.

ځيني خلګ د غور کولو لپاره د ځينو تکراري، آرامو، لنډو جملو ويل غوره ګڼي، يا هم څو ساده، منظم حرکتونه، ذهنيت د څه لپاره ګټور کيدای سي؟ هغه فکري او فزيکي حالت چي ذهنيت يې منځته راوړي د ډيرو ناروغيو په درملنه کي ګټور ثابتيدای سي، ځکه چي ذهني فشار د زړه د ناروغيو په شمول په ډيرو نورو ناروغيو کي يو مهم فکتور دی، ذهنيت همدارنګه د ډيرو خلګو سره مرسته کوي چي اصلاً ناروغ نه وي، مګر داسي احساس کوي چي دوی کولای سي تر اوسني حالت يو خوښ او معنا لرونکی ژوند ولري، په هر صورت دوه (۲) ځانګړي شرايط شتون لري چي ذهنيت کولای سي پر هغوی ځانګړی اغيزه وکړي:

۱:- خپګان: کله چي موږ خپګان ولرو زموږ منفي افکار او منفي مزاج د يو بل سره تړل کيږي، موږ د کمی احساس کوو، موږ فکر کوو چي بد خلګ يو او يا دا چي په ژوند کي هر څه د خرابی په لور روان دي، چي داسي احساس زموږ اوسني حالات لا نور هم خرابوي، د لوړي په پرتله کښته خواته تلل ډير آسانه دي، په ځانګړې توګه کله چي تاسو له مخکي څخه خپه سوي ياست او د هغو شيانو څخه هم خوند نه اخلو چي معمولاً موږ خوشحاله کوي او هم د راتلونکي لپاره خوشبينه نه يو، ذهن پالنه د خپګان سره تړلي منفي افکارو په مخنيوي کي مرسته کوي او موږ ته درس راکوي چي پر حاضرو حالاتو او شيبو باندي تمرکز وکړو، نه دا چي د تير په اړه يا د راتلونکي په اړه انديښنه وکړو، ذهنيت کولای سي زموږ سره مرسته وکړي چي نړۍ په مستقيم ډول او پرته له قضاوت څخه تجربه او خوند ځيني واخلو، موږ شايد دا په ګوته کړو چي موږ بيره لرو او پر ځای ددې چي د هغه په وړاندي مبارزه وکړو، هغه قبلوو، هيله مند يم چي د خپګان د حالت په دې طريقه سره مخنيوی وکولای سو، يا ډير لږ خپګان ومنو، د فشار سره مخ سوي خلګ ډيری وختونه ځان ګناه کاره بولي او نوره انديښنه کوي چي داسي احساس حالات نور خرابوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲:ـ دوامداره درد: کوم خلک چي په دوامداره درد کي وي، هملته بند پاته سوي دي، ځکه چي د دوی دماغ د اصلي دردناکه حالت په جریان کي د درد سره مخ سوی دی، که څه هم داسي کسان د فزیکي لید لوري څخه جوړ سوی وي، د دوی مغزونه د درد احساس کولو لپاره دومره ښه سوي دي، چي ځانونه یې په دې اړه قانع کړي چي بدن یې په حقیقت کي د کوم ګواښ لاندي نه دی، ناروغان معمولاً په یوه داسي دوره کي اخته کیږي چي دوی له سره ښه ورځ لري، ډیر کار کوي او وروسته یې بده ورځ پیلیږي، دا یو داسي پروسه ده چي د فعالیت د دوري په نوم یادیږي، دماغ چي څومره ورځني کار ته اړتیا لري، معمولاً د ناروغ له خوا ترسره کیږي، چي ناروغ لا په خپل حدودو کي وي او وروسته خپل د فعالیت کچه لوړوي، په خواشینۍ سره دا ډیر مهم دي چي په آرامۍ سره د بدن تمرین وکړی، تر څو دماغ د ځینو ساحو څخه بیره کول بند کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان سره د فکر کولو زيان رسونکي حالات

۱:- داخلي دښمن: د ځان سره د فکر کولو تر ټولو خطرناک لارښود خپل نفس دی، چي داخلي دښمن ورته ويل کيږي، ځکه همدا دښمن کولای سي ستا هيلي او اُميدونه د خاورو سره خاوري کړي او خپلو اصلي موخو ته د رسيدو په وړاندي خنډونه درته جوړ کړي، داخلي دښمن به تاته تباه کوونکي اشارات درکوي.

لکه: زه ډير مايوسه يم. زه کمزوری يم. زما حافظه ډيره کمزوري ده. ما ډيره هڅه وکړه چي خپل وزن کم کړم، مګر بريالی نه سوم. زه نه سم کولای چي د سګريټو څکولو څخه لاس واخلم. زه نه سم کولای سهار وختي د خوبه راويښ سم. زه نه سم کولای د بدو کارونو څخه لاس واخلم. زما څهره جالبه نه ده. زه د ډيرو خلګو په وړاندي هيڅ خبري نه سم کولای. ځيني خلګ خپل باطني عقل ته همداسي منفي اشارات ورکړي، چي پر عقل يې اغيز وکړي او په دوامداره توګه يې تکرار کړي، تر دې پوري چي همدا اشارات يې د فکر يوه ځواکمنه برخه لاندي کړي او بلاخره يې پر کړو وړو او چاپيريال منفي اغيزي واچوي.

۲: د (خو) منفي توری د ځان سره د فکر کولو دوهمه پوړ د (خو) توری دی او دا د لومړي ډول حالات سره ډير لږ توپير لري، دلته انسان بدلون ته ليوالتيا ښيي، مګر د (خو) توری کاروي، او له بده مرغه دا توری مخکينی مثبته خبره له منځه وړي.

لکه: غواړم خپل وزن کم کړم، خو نه سم کولای. درسونه وايم، خو نه مي زده کيږي. غواړم سهار وختي راويښ سم، خو له وسه مي نه کيږي. اوس که تاته څوک ووايي: ته ډير نيک سړی يې خو نو ستا په ذهن کي به څه ګرځي؟ څرګنده ده چي د (خو) توری ټل مخکينۍ معنا له منځه وړي، له همدې امله کومه وينا چي ستا په ذهن کي پرته وي د هغې معنا به داسي سي چي زه نه سم کولای، نو د (خو) توری خلګ د يو کار څخه د تېښتي لپاره کاروي او تر شا يې داسي بيره پرته وي چي سړی خپلي موخي ته د رسيدو څخه راګرځوي.

۳:- خبري ته مثبت غبرګون ښوول: دا له ځان سره د خبرو کولو تر ټولو غوره حالات دی، همدا راز د رښتني پياوړي شخصيت او پر ځان باور لرلو څرګندونه کوي، د مثبت غبرګون بيلګي په لاندي ډول دي:

لکه: زه کولای سم خپلي موخي تر لاسه کړم. زه ډير زورور يم او پر ځان پوره باور لرم. زه ډير نيک انسان يم. زه ډيره پياوړې حافظه لرم. زه کولای سم د ناوړه کارونو څخه لاس واخلم. زه کولای سم د هر چا سره غوره چلند وکړم. دا ټولي مثبتي خبري موږ پر خپل ځان ډاډه کوي او ځواک رابخښي، تر څو خپلي موخي په رښتني ډول تر لاسه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دقیق فکر او پریکړي کولو لپاره د پنځو منفي خویونو څخه ځان ژغورل

۱- ملامتیا: ډیر وخت موږ اورو چي خلګ په خپلو کارونو کي یو بل ملامتوي، ځیني خلګ خپل پلرونه او مشران ملامتوي، ځیني بیا خو کله نا کله آن تقدیر ته هم ژبه ور اوږده کړي، کله بیا پر خپل بد قسمتي پړه ور اچوي، او ځیني خلګ بیا ددې لپاره چي خپل شعور او احساسات پاک وښیي پر حالاتو او شرائطو هم پړه ور اړه وي، مګر د بده مرغه د بل ملامتول ستا کړه وړه د ګواښ سره مخا مخ کوي او تا د خپلو رښتني امکاناتو د کارولو څخه راګرځوي، کله چي ته نور خلګ، یا زمان او مکان ملامتوې، په دې سره ته خپل غوسې ته نور ځواک ور زیاتوي، نو ته باید نور ملامت نه کړې او د خپل ژوند مسؤلیت په خپلو وږو واخلې، دا هغه جملې دي، چي موږ ته نوی فکر او نوی ځواک راکوي، دا زموږ لپاره یو هڅونکی زنګ دی، چي موږ له خوبه راویښه وي، موږ باید په دې لټه کي سو، ددې پر ځای چي پړه پر خپل ځان او نورو ور واچوو، باید داسي لار غوره کړو، چي پر مټ یې وکولای سو خپل ژوند روښانه کړو، تاسو هم کولای سی، همدغه تګلاره غوره کړی، په همدې سره موږ کولای سو خپلو موخو ته ورسیږو او خپل ژوند چي د الله سبحانه وتعالی یوه ستره لورینه ده د بدي پایلي څخه وژغورو.

۲:- سیالي: موږ تل د نورو سره سیالي کوو او په خدای ورکړو لورینو کي ځان ورسره برابره وو، چي په همدې سیالیو کي تل زیانمن یو، ځکه موږ د نورو سره په داسي څه کي سیالي کوو، چي موږ یې نه لرو او هغوی یې لري. د مثال په ډول: که چیري موږ یو کوچنی موټر ولرو او د بل ښه موټر څښتن ته وګورو، نو خپه سو چي موږ ولي داسي موټر نه لرو.

د بل سره سیالي کول هیڅ کله زموږ په ګټه نه دي، ځکه دا د داسي شي غوښتنه ده چي موږ یې نه سو تر لاسه کولای او نورو ته به الله سبحانه وتعالی د هغه وړتیا ورکړې وي، نو څرګنده خبره ده چي موږ به سیالي بایلو او بیا به زیانمن یو، که ته هرومرو غواړې چي د چا سره سیالي وکړې، نو ویې کړه خو لومړی باید خپل اوسنی او راتلونکی هغه حالت سره پرتله کړې چي ته یې هیله لرې، او ته باید هغه تګلاره هم په پام کي ونیسې چي غواړې خپل ژوند پرې روښانه کړې، ته باید په خپل شخصي وړتیا او پرمختګ تمرکز وکړې، او په یاد ولره چي هر شخص په تخلیقي ډول د بل څخه جلا دی، که څه هم په یوه شي کي وي، نو ددې پر ځای چي د بل سره سیالي وکړې لومړی خپل ژوند خپله روښانه کړه، او الله سبحانه وتعالی د هغه انسان سره ډیره مینه کوي چي د ځان لپاره کوم شی خوښوې د نورو لپاره هم هغه خوښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- تيري کړني: تير ژوند غوره کول، پر تير غم خفګان کول د هوښيارانو په وينا ليونتوب دی، څه چي سوي دي هغه تير سوي دي، هيڅوک نه سي کولای تير وخت بيرته راوګرځوي، آيا ته کولای سې چي بيرته ماشوم سې؟ آيا ته کولای سې پرونۍ ورځ بيرته را وګرځوې؟ آيا ته کولای سې پرونۍ غم بيرته راوګرځوې؟ آيا ته کولای سې د سترګو راوتلې اوښکه بيرته سترګو ته ور وګرځوې؟ تير ژوند غوره کول، تير غمونه تازه کول او تيري نيمګړتياوي بيا را يادول ستا اوس مهال ته زيان رسوي، ستا پر روانه تګلاره اغيز کوي او ستا د راتلونکي پلانونو د خنډ سره مخامخ کوي، که چيري ته تير ژوند غوره کړې او هغه څه کوې چي په تيره زمانه کي خلګو کول نو ژوند به دي په بشپړ ډول پخوانۍ بڼه ولري، د ژوندانه بيړۍ به دي تل د سمندر پر يوه غاړه ولاړه وي، نو تير ژوند غوره کول د ناکامۍ اصلي لامل دی، ځکه تير ژوند هيڅکله بيرته نه را ګرځي، موږ يوازي کولای سو د تير وخت څخه درس واخلو، د هغه څه څخه ګټه پورته کړو، او ترخې تجربې هيري کړو، تر څو د خپل ژوند اصلي موخي تر لاسه کړای سو.

يو عصبي متخصص ډاکټر وايي: تير هيڅکله د راتلونکي سره برابر نه دی، او دا يو څرګند حقيقت دی، نو مهمه دا ده چي ستا سره داسي ځواک وي چي تير پريږدي او د خپلو ورتياوو سره د حال ژوند غوره کړي.

۴:- د (زه) توری: په کائناتو کي تر ټولو غوره مخلوق انسان دی، الله سبحانه وتعالی پر ده باندي بې شميره وړيا نعمتونه لورولي دي او ددې په بدل کي الله سبحانه وتعالی انسان ته امر کړی دی: تل د الله سبحانه وتعالی عبادت وکړی او منندوی واوسئ. نو انسان بايد تل خپل رب ته سر ټيټی واوسي، د الله سبحانه وتعالی د بندګانو قدر وکړي او د لويي څخه ځان وساتي، د زه او زه يم پر ځای بايد د ته او ته يې توری ډير وکاروې. هر انسان په خپل داخل کي يو غږ لري، چي د نړۍ پر مخ زه تر ټولو غوره انسان يم. هوښياران وايي: که ته غواړې د نورو په زړونو کي ځای ونيسې، نو د هغوی قدر کوه. که خلګو ته د ځان ستاينه کوې، نو غوږ به درته نيسي او که د دوی ستاينه کوی، نو مينه به درسره ساتي، نو بايد د (زه) توری لږ وکاروې او د (ته) په کارولو کي ډير نيک اوسې.

۵:- نيوکه: د هر انسان خپله ژبه په خپل اختيار کي وي، که دی غواړي ښه يې وکاروي، نو مينوال به يې ډير وي او په هره ناسته او هر ځای کي به ښه يادېږي، او څوک چي ژبه بې واکه کاروي او پر هر چا نيوکي کوي، نو تل به د نورو خلګو له خوا تر نيوکو لاندي راځي او زړه به يې تل خپه وي، نيوکه د بل زړه ازاروي، نيوکه ستا او د اوريدونکي تر منځ ترينګلتيا زياتوي، نيوکه ستا او د ملګرو تر منځ مينه له منځه وړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښیاران وايي: ژبه هډوکی نه لري، مګر هډوکي ماتولای سي. نو مخکي له دې چي پر چا نیوکه وکړې، لومړی د یوې شیبې لپاره انتظار وباسه او سوچ وکړه چي کیدای سي ستا نیوکه به ستا او د بل چا تر منځ منفي احساسات وزیږوي. بیا چي کله غواړې پر هغه نیوکه وکړې، نو د زړه څخه دي هر ډول منفی سوچونه وباسه، د هغه پر درو (۳) مثبتو خویونو سوچ وکړه او په هغه کي د کوچنی نیمګړتیا پر ځای لویه نیمګړتیا په نښه کړه، په ډیره نرمه او خوږه لهجه چلند ورسره وکړه، مګر پام دي وي چي په کوم مجلس کي دي چي پر چا نیوکه وکړه په هغه مجلس کي د یوې نیوکي په بدل کي یې دوه (۲) ځله ستاینه هم وکړه، پر بل چا د نیوکي وروسته د هغه ستاینه کول ستا او د هغه تر منځ باور زیاتوي او هغه ته خپلي نیمګړتیاوي ور په ګوته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لس عادتونه چې ستاسو ټولنيزو مهارتونو ته د پام وړ وده ورکوي

۱:- د خلګو د ويناوو سره علاقه ولرئ: علاقمندي خلګ په زړه پوري کوي، د خلګو پوښتنه وکړئ، هڅه وکړئ داسي يو څه زده کړئ، چې مخکي مو د خپلو خبرو اترو څخه نه وه پيژندلي.

۲:- خلګو ته غوږ ونيسئ: ډيری خلګ نه اوري، بلکي هڅه کوي په مجلس کي تر ټولو ډير خبري کوونکی شخص وي، که تاسو پوښتني وکړئ او غوږ ونيسئ، نو تاسو به ډير څه لاسته راوړئ.

۳:- دا پيدا کړئ چي چيري تاسو ښه تعامل کوی: آيا تاسو د لږو خلګو تر منځ يا په لوی شمير خلګو کي غوره فعاليت کوی؟ دا يو مهم توپير دی او په دې پوهيدل چي تاسو څنګه غوره فعاليت کوی ستاسو د ټولنيزو مهارتونو د روښانه کيدو لپاره غوره چاپيريال په رامنځته کولو کي مرسته کوي.

۴:- ډير منفي مه اوسئ: منفي فکره او ډير وخت شکايت مه کوئ، دا ډول چلندونه خلګ نه خوښوي موږ په طبيعي ډول د هغو خلګو سره مينه کوو څوک چي مهربانه، خوښ طبيعته وي، نه د هغو خلګو په پرتله چي هر وخت شکايت کوي.

۵:- د خلګو نومونه په ياد ولرئ: د خلګو څخه وغواړی چي خپل نومونه درته تکرار کړي که دا سخت وي، د دوی څخه وغواړی چي نومونه ستاسو لپاره په تورو بيان کړي که تاسو دا هير کړی، د بل ملګري څخه وپوښتئ، چي (ای) هغه د سور کميس واله کس نوم څه شي دی؟ زما څخه هير دی، او بيا خلګو ته د دوی په نومونو سره خطاب وکړی، خلک دغه کار ډير خوښوي.

۶:- د خلګو شخصيت ياد کړئ: د خلګو ستاينه وکړئ ځکه چي دوی پوه سي چي تاسو واقعاً دوی ته غوږ نيولی او د دوی کيسه مو په ياد ده.

۷:- هره تشه په خبرو سره مه ډکوئ: خبري دوې (۲) لاري لري، ځيني وختونه چوپتيا تر هر څه غوره وي او بايد چوپتيا غوره کړو، او ځيني وخت جواب ويوونکي واوسو، تر څو خبري کوونکی په دې پوه سي چي کيسه يې تعقيب کړې ده.

۸:- تعقيب زده کړئ: هڅه وکړئ چي د خبرو پر مهال د سپارښتني سره راسی او بيا ژمنه وکړئ، چي د زيار لرونکي، متقابل او د باور وړ شخص ياست.

۹:- بايد تر معلوم وخت وروسته ولاړ سئ: هيڅ څوک نه غواړي يوازي د ساعتونو لپاره تاسو سره خبري وکړي ښې خبري وکړئ او مخته ولاړ سئ.

۱۰:- ټولنيز مهارت: د خلګو درناوی وکړئ، د هغه څه په اړه تصميم ونيسئ، چي خلګ يې تمه لري، د خلګو ستاينه وکړئ، خلګو ته بخښنه وکړئ، د خلګو سره مرسته وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله بخښونکي افکار

کوم سړی چي په ښه او بد کي فرق نه سي کولای، هغه په مړو کي شمار دی. د دوو (۲) ورونیو تر منځ دښمني مه اچوه، ځکه چي هغوی به سره رضا سي، مګر ته به د ټول عمر لپاره مخ توری سې. په کوم شي چي علم نه لرې، د هغه په باره کي فکر مه کوه. قارون د کوم سره چي څلوېښت (۴۰) خزانې وې هغه مړ سو، نیک انسان کله هم نه مړ کیږي، ځکه چي هغه د خلګو په زړونو کي ژوندی وي. تر ټولو لوی خیانت د قوم سره غداري ده. تر ټولو لوی ښه هغه څوک دی، کوم چي د بد کار څخه بیریږي. حلیم اوسه! مګر د غلامۍ تر درجې مه رسیږه. د خلګو سره داسي وخت تیر کړی، کله چي تاسو مړه سی، باید هغه درپسي وژاړي. د کامیابي زینه د ناکامي د اړیکو څخه جوړه سوې ده.

د دماغ لپاره مطالعه او د بدن لپاره ورزش ضروري دی. کله چي ستاسو یقین وي، چي تاسو ربښتني یاست، بیا ددې خبري پروا مه کوئ، چي خلګ څه وایي. په محض فکر کولو سره انسان ته هیڅ په لاس نه ورځي. فکر د عمل روح دی. که چیري د کوم کار بل چا ته سپارل غواړې، نو کوم دانا ته یې وسپاره، که دانا نه وي تاسو یې په خپله وکړی او که تاسو یې هم نه سی کولای بیا یې پریږدئ. یو زوړ متل دی! خلګ ددې وجهي ژاړي، چي نور خلګ ژاړي. د خپلو اولادونو سره ښه سلوک وکړی او هر ممکن کوښښ وکړې، تر څو د هغوی تر مخ د خپلو هر ډول مسائلو ذکر ونه کړې، ځکه کوچنیان د هر ډول مسائلو په اوریدلو سره ځیني وخت د مظلومیت ښکار کیږي. په تیرو سوو خبرو پسي مه خپه کیږئ. څوک چي خپل راز پټ وساتي، هغه خپل ټول دولت په خپله قبضه کي وساته. هوښیار هغه څوک دی، کوم چي خپل ژوند په ضروري او مقصودي کارونو کي صرف کړي.

چا چي کوښښ وکړ هغه ګټه وکړه. لوی کار د لوی فکر نتیجه وي. یو زوړ متل دی! جال که هر څومره لوی وي، مګر مرغه په یوه سوري کي مبتلي. د دښمن څخه ډیر خطرناک هغه څوک دی، کوم چي د دوستانو سره دوکه کوي. جهنمیان هغه څوک دي، کوم چي عود غرضه، کبرجن، حریص او بخیل وي. که یو څوک ستاسو څخه جلا کیدل غواړي، تاسو د هغوی سره د صلح کولو کوښښ وکړئ. تر څو چي خپل زړه پریشان نه کړی، تر هغه د نورو پریشانۍ نه سی لیری کولای. بیره د انسان اعصاب او اعضاء کمزوري کوي. په حقیقي معنا کي ښکلی هغه څوک دی، کوم چي کار ورته وسپارل سي، دی یې په ښه طریقه ترسره کړي. قدرتي قانون دی! کله چي د اوبو لار بنده سي، نو هغه نوري نوي لاري جوړه وي. پام کوی! چي دولت مو سست او عیاش نه کړي او مفلسي مو حوصله ماتونکي نه کړي. آزادي، خوشحالي او پر خپل ځان باور د مثبت فکر څخه تر لاسه کیږي. غلط فکر انسان د خپلي لاري څخه ډیر لیري کوي. ډیر امیران خلګ هم په ذهني لحاظ غریبان وي. ډیر کم خلګ د غریب ورور عزت کوي. کوم سړی چي ډیري خبري کوي، هغومره کم عقله دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه زوی د والدینو لپاره ښه افتخار دی. خپل اولاد ته د ایمانداریَ اولین درس ورکول د هغوی د تعلیم او تربیت پیلامه ده. کوم والدین چي خپلو اولادو ته د تعلیم او تربیت ورکول پریږدي، هغه د انسانیت مجرمین دي. کوچنی د تنقید پر ځای د تقلید څخه ډیره زده کړه کولای سي. هر مور او پلار خپلو اولادو ته د ښو اخلاقو څخه ماسیوا بله ښه تحفه نه سي ورکولای. د ښځي او خاوند ژوند د اولاد لپاره انتهائي مؤثره دی. د دواړو په مابینځ کي جنگ کول د کوچنیانو لپاره د عصابي مرضونو سبب جوړیږي، لهذا ښځه او خاوند د دغه مشکل د حل کولو لپاره باید هر ممکن کوښښ وکړي. کوچني ته د تعلیم ورکولو تر ټولو اولین سبق د هغوی ضدي او خود غرضي نه جوړول دي. د غصې راتللو په حالت کي کوچنیانو ته سزا مه ورکوئ، ځکه چي د غصې په حالت کي هیڅ حکیم د مریض علاج نه سي کولای.

کوچنیان زموږ د زړه ګلان دي، موږ د هغوی لپاره نرمه مځکه یو، هر څه چي راڅخه وغواړي باید ور یې کړو او کله چي هغوی خپه وي باید راضي یې کړو. د کوچنیانو مثال د لمدې خټي په شان دی، دا د والدینو او د معاشري ذمه واري ده، چي د هغې څه جوړه وي. د یوه پلار د کامیابي اندازه ددې څخه هم کیږي، چي اولادونه یې په راتلو او که په تلو خوشحاله کیږي. د اولادونو سالمه روزنه تر هر څه ښه سرمایه ده. که چیري د اولادونو سالمه روزنه وسي، نو هغوی به د هري بدي لاري څخه راوګرځي. د کوچنیانو لپاره لوبي کول دومره ضروري دي لکه: د ګل لپاره د لمر وړانګي. د کوچنیانو سره داسي سلوک وکړی چي هغه هم یو انسان دی، یا د انسان جوړیدو صلاحیت لري. څه پلرونه اولاد ته د مکمل انسان درجې ورکولو پر ځای هغه د ځان لپاره د سپر په ډول استعمالوي. پر کوچنیانو باندي تر ټولو اولین اثر د کورنۍ وي، د خاندان د خلګو خویونه په دوی کي پیدا کیږي. د ښه تربیت د وجهي په کوچنیانو کي یو داسي قوت پیدا کیږي، په کومو باندي چي د صحت، پر ځان باور کول، کامیابي او د شادمني انحصار دی.

کوچنیان د قوم او د ملک سرمایه ده، لهذا د هغوی حفاظت او تربیت ډیر ضروري دی. د هوښیارو خلګو یوه خوبي دا هم ده چي هغوی مایوسه کوونکی کار نه کوي. تر ټولو زیات د ستاینې وړ هغه څوک دی کوم چي د علم په قوت سره غضب د منځه وړي. د آمن، محبت او اعتبار لار داسي ده په کومه کي چي هلاکت نسته. د هر کار د کولو مخکي فکر وکړه او هغه کار وکړه د کوم تر شا چي پیښمانتیا نه وي. د الله سبحانه وتعالی څخه بیره داسي څراغ دی، د کوم په رڼا کي چي نیکي او بدي صفا د ورایه ښکاري. موږ باید د هر هغه انسان سره محبت وکړو کوم چي د انسانیت څخه نفرت نه کوي. د کم عقلو خلګو هیڅ دوست نه وي. کله چي په انسان کي دننه الهي بیره نه وي نو تباهي راځي. خلک علم او آدب ته زیاته توجه نه کوي، طاقتور خلک د زیات طاقت لپاره کوښښ کوي او غریب خلک د خپلي روزي لپاره، ددې نتیجه دا راوځي چي انساني ذهانت او زیار بالاخر په همدغه جنګ او کشمکش کي ختم سي. یتیم هغه نه دی کوم چي د والدینو د سیوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه محروم سي، بلکي حقیقي یتیم هغه دی کوم چي د اخلاقي نګرانۍ ځخه محروم سي. انسان فطرتاً نیک دی، مګر غلطه تربیه او غلط ماحول هغه بد جوړوي. په جونګړه کي سره د آمنه اوسیدل په محل کي د بد آمني د اوسیدلو ځخه ښه دي. کله چي د راز محافظین زیات سي، نو هغه ډیر ژر افشا کیږي. یو صحتمند فقیر د مریض باچاه ځخه ډیر خوشحال وي. اصلاً د ستاینې وړ هغه ځوک دی، د کوم چي خپلوان، دوستان او همسایه ګان ستاینه کوي. چیري چي ګلان ډیر وي، هلته زهرجني مچۍ هم ډیري وي. مځکه زموږ د ټولو مور ده، یوه ورځ نه یوه ورځ به د هغې غیږي ته ورځو. په انسان کي د هوښیارتوب تر ټولو لویه علامه دا ده چي هغه د خپلو غلطیو ځخه خبر وي. د شاتو په یوه ځاځکي سره تاسو ډیر مچان نیولای سی. هوښیار هغه دی، کوم چي خپله ژبه د نورو د غیبت ځخه وساتي.

غیبت دې ته ویل کیږي، چي تاسو د یو چا په حق کي داسي خبره وکړی، که هغه یې واوري نو خپه کیږي. وخت بې رحمه او حقائق ترخه دي. د نیکي اغاز مشکل، مګر انجام یې نیک دی، د بدي ابتداء آسانه، مګر انجام یې ډیر بد دی. په اصل کي انسان چي کومي خبري سپین ږیری کوي، هغه تنهائي، مایوسي او غم دی. په کوم قوم کي چي غدار پیدا سي، نو د دغه قوم مضبوطي کلاوي هم د ختو کورونه سي. کوم انسان چي د خپل محسن سره وفا ونه کړي، هغه د هیچا سره وفا نه سي کولای. د دنیا او د خلګو بدلول مشکل دي، مګر تاسي خپل ځان په آسانۍ سره بدلولای سي. که چیري تندرستي غواړی، نو نیک خویه جوړ سی، که دانا جوړیدل غواړی، نو د اخلاقیاتو مطالعه وکړی او د الله سبحانه وتعالی ځخه بیره وکړی. پیاده تګ د هغه آس د سورلۍ ځخه ښه دی، کوم چي انسان غورځوي. په زړونو کي یو قبرستان جوړ کړی، تر ځو د خپلو دوستانو بې کاره خبري هلته دفن کړی. چیري چي غیبت وي، هلته رحمت نه وي. تر ځو چي په کښتۍ کي سوری نه وي، تر هغه یې سمندر نه ډوبوي، همدا شان موږ هم باید د خپل زړه او دماغ دروازه د بې کاره سوچونو او خیالاتو پر مخ وتړو، که مو دا کار وکړ هیحکله به هم د غمونو په دریاب کي ډوب نه سو.

په هفته کم از کم یو ځل د ښو اشعارو مطالعه کول ضروري دي، ځکه چي په دې سره زړه ته سکون، دماغ ته تازګي او روح ته خوشحالي وربخښل کیږي. د تعلیم او ترقي هیځوک ټیکه داران نه دي. کوم خلګ چي هیڅ کار نه کوي، هغه تر ټولو ډیر مصروف وي. د یو چا د ښو خویونو په بیانولو کي وخت مه ضایع کوئ، بلکي د هغه خویونه خپل کړئ. د داسي خوشحالۍ ځخه لیري اوسئ، کومه چي سبا ورځ درته غم کیږي. هر هوښیار او ښه انسان مخلص وي. حکومت او اقتدار تلونکی او راتلونکی شی دی، کوم شی چي تل باقي دی، هغه ښه شهرت یا بدنامي ده. هیځوک په هر شي علم نه لري. کوم شی چي په څومره زور سره ولویږي، په هغومره زور سره پورته کیږي. د انسان تر ټولو لوی دښمن یې خپل جهالت دی. کوم انسان چي د خپل ژوند او نفس سره محاسبه نه کوي، هغه د ژوندي اوسیدلو لایق نه دی. د عزم او همت اندازه هغه وخت کیدلای سي، کله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ کمزروي او په اقليت يو او د تحمل اندازه په هغه وخت کي کله چي موږ زورور او په اکثريت کي يو. چيري چي مالګي ته ضرورت وي، هلته د بورې څخه کار اخيستل نه دي په کار. هر انسان دا سوچ کوي چي دوزخ د نورو لپاره دی. هيڅوک يو ناڅاپه بد کاره نه سي جوړيدلای. د ګناهونو څخه د ځان ساتنه په دې سوچ سره هم کيدلای سي، چي هسي نه بيا مي اولاد همداسي نه سي. د انسان د غلط اوسيدلو يوه وجه دا هم کيدلای سي چي هغه خپلو غلطيو ته يو نه يو جواز پيدا کړی وي. ښه جوړيدل مشکل او بد کاره جوړيدل آسانه دي. الله سبحانه وتعالی دي موږ ته د هغو خلګو څخه نجات راکړي چي په ظاهره نيک او متقي ښکاري، مګر د هغه باطن تور وي، دا ضروري نه دي چي کوم انسان په ظاهره ښه وي، هغه دي په باطن کي هم ښه وي. بې کاره انسان به د بې کارتوب څخه پرته تاسو ته څه درکړي؟ څومره بد دی هغه انسان کوم چي ددې خبري پروا نه کوي، چي خلګ دی بد بولي. د چا چي اخلاق بد وي خلګ د هغه په مرګ خوشحاله کيږي. د بې کارۍ پر لاره تلل کوم مشکل کار نه دی. بد ترين انسان هغه دی کوم چي د توبې په اُميد ګناه کوي.

کوم شی چي ستاسو د قبضې څخه ووت، په هغه باندي افسوس مه کوئ، دا د کوچنيانو او د بې عقلو عادت دی. هيڅوک د بل چا د غم سمه اندازه نه سي معلومولای. هغه نيکبخته دی، کوم چي د خپل غم اظهار وکړي، ځکه چي په دې سره هغه ته يو څه سکون او تسل حاصليږي. د غم ښه علاج مصروفيت دی. کوم غم چي تير سوی دی په هغه پسي د خپه کيدلو مطلب دا دی چي موږ يوه بل نوي غم ته د راتلو دعوت ورکوو. څوک چي پريشان اوسي هغه ته پريشانۍ پيدا کيږي. غم د ټولو مرضونو دروازه ده. که چيري تاسو يو چا ته خوشحالي نه سی ورکولای، نو غم هم مه ورکوئ. د مشکلاتو او مصيبتونو د وجهي مه خپه کيږئ، ځکه داسي شپه نسته چي وروسته يې ورپسي سبا نه وي. اکثره باريک او لوی لوی کارونه داسي خلګو کړي، کوم چي د مشکلاتو او مصيبتونو ښکار وه. په مصيبت کي وارخطاء کيدل د کمال درجه مصيبت دی.

د مصيبت راتلو ته انتظار مه کوئ، که چيري هغه تر تاسو را ورسيد، بيا په پوره همت د هغه سره پنجه وازمويی. اکثره پريشانۍ د عاجزه غوماشي څخه زيات اهميت نه لري، که د لږ عزم او حوصله څخه کار واخيستل سي هغه ليري کيږي. مايوس انسان د خوشحاليو په هجوم کي د غمونو تسلسلويني، ځکه هغه بيريږي چي دغه خوشحالي يې ډير ژر په غمونو بدليدونکې ده. مايوسي د انسان تر نيمايي زياته وينه کموي. مايوسي د انسان تر ټولو لوی دښمن او د الله سبحانه وتعالی عذاب دی. مه مايوسه کيږئ! ځکه نتيجه يې د عمر کموالی دی. مايوسه او د کمزورو زړونو خاوندان پريږدئ، که نه نو تاسو هم د دوی په شان کيدلای سی. د هري ناکامۍ څخه وروسته کاميابي په لاس درتلای سي، شرط دا دی چي د ناکامي وروسته مايوسه نه سی. بعضي خلګ په خپلو کمزوريو او خاميو باندي د پردې اچولو لپاره د نورو خلګو د عيبونو او کمزوريو پلټنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، دا کار هغه څوک کوي چي د ځان د اصلاح څخه مايوسه وي. مور ته ناأُميده او مايوسه کيدل نه دي په کار. ستاسو د مايوسۍ ذمه وار هيڅوک نه دي، بلکي تاسو په خپله ياست. محبت هميشه يو موسمي ګل دی، کوم چي د هر سړي په لاس کي وي. ژوند يو ګل دی او محبت د هغه خوشبويي. محبت انسان ته د عظمت، پاکيزګي، انسان دوستي، خوشحالي او د آمن درس ورکوي. اې مظلومو انسانانو! خپل خالق او مالک مو هير کړی دی او غواړی چي پر تاسو دي پريشانی هم نه راځي. چا ته تکليف مه ورکوئ، ځکه چي دا تر ټولو لويه ګناه ده. هره ورځ خپل مخ په آئينه کي ګورئ، که مو خپله څيره تر پامه بده درسي، نو بد کار مه کوئ تر څو دوه ناخوالي سره جمع نه سي، که مو تر پامه ښه درسي، نو د بد کار په کولو يې مه خرابوئ. ګناه کوونکی انسان خپل روح ته داغ ورکوي. ګناه په دې اُميد مه کوئ، چي الله سبحانه وتعالی غفور الرحيم دی، په ياد ولری هغه جبار او قهار هم دی.

لکه څرنګه چي درختي ته د خپلو ګلونو بار نه معلوميږي، همدا شان ګناه کوونکي ته هم د خپلو ګناهونو وزن نه ورمعلوميږي. هغه انسان ډير بدبخته دی چي په خپله خو مړ سي، مګر ګناهونه يې نه مري، يعني هغه يو داسي بد کار شروع کړی وي، چي د ده د مرګ څخه وروسته هم جريان لري. په بيکاره اعمالو اعتراف د ښو کارونو ابتداء ده. کله چي کوم انسان ته د ضرورتونو څخه زياته دنيا په لاس ورسي، هغه د نورو خلګو سره بد سلوک کوي. که هر څومره لمنځونه کوي او روژې نيسي تر هغه وخته فائده نه رسوي، تر څو چي د بد عملي څخه پرهيز ونه کړي. تر ټولو ډير مفلس او خوار دوست هغه څوک دی د چا سره چي نيک اعمال نه وي. اې د الله (جل جلاله) بنده! که چيري ته په ناوړه او رذيله اخلاقو کي ګرفتار اوسې او د خپلو احوالو د اصلاح فکر نه کوې، نو ستا ژوند ستا لپاره دوږخ او عذاب دی. د توبې په اُميد ګناه مه کوئ، ځکه چي د استغفار او توبې توفيق ستاسو په لاس کي نه دی، ممکن ده چي د ګستاخي او مسلسل سرکښي د وجهي د توبې توفيق در څخه سلب سي.

رياء کار او مکار چل کوي، مګر عادتونه نه پريږدي، شيطان د خپل ځان دښمن بولي، مګر د هغه سره دښمني نه کوي. خلګ د ناجوړتيا د بيري خوراک پريږدي، مګر د جهنم د عذاب د بيري ګناه نه پريږدي. د داسي خلګو څخه ځان وساتئ، کوم چي د خلګو په مينځ کي خپل ګناهونه په فخر سره بيانوي. شيطان وژل نه کوي، بلکي په هلاکت کي غورځول کوي. راسی! همدا نن ورځ زموږ سره عهد وکړی، چي سر د نن ورځي به د خپل ژوند په هيڅ کومه شعبه کي د قرآن کريم او د سنت رسول الله (صلی الله عليه وسلم) څخه مخالف کوم کار نه کوم، بيا وګوری چي د زړه سکون درته څنګه حاصليږي. انسان ته هميشه ددې امر احساس په کار دی چي نيکي هيڅکله نه ضايع کيږي، نيک خويه انسان هيڅکله نه غمجن کيږي ولو که په مصيبت کي هم وي، بدخويه انسان هيڅکله نه سي خوشحاليدای ولو که په راحت کي هم وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې انسانه! ښه اعمال وکړه او د نیکیو کولو لپاره خپل عمر غنیمت وګڼه، مخکې تر دې چې واوری فلانی په دې دنیا کې نسته. د نیکو خلګو یو خوی دا هم دی چې خپل دوستان، متعلقین او ملازمین نه رسوا کوي. د ښیګڼو توقع همیشه د ښو خلګو څخه کیږي، که چیري یو څوک تاسو ته د تکلیف رسولو په خاطر ستاسو په لار کې ازغي واچوي، تاسو هغه د لاري څخه لیري کړی، که چیري بالمقابل تاسو هم د هغوی په لار کې ازغي واچوی، نو دنیا به ټوله ازغي ازغي سي. الله سبحانه وتعالی ته د نږدې کیدلو لپاره د الله سبحانه وتعالی نیکو خلګو ته ورنږدې سی، حسن د نیکي څخه پرته یو داسي ګل دی په کوم کې چې خوشبويي نه وي. کله چې یو نیک کار تاسو خوشحاله کړي او یو بد کار مو خفه کړي، نو پوه سی چې تاسو مؤمن یاست، د نورو سره د نیکي کولو په وخت کې پوه سی چې دا مو د ځان سره وکړه، نیکي علم دی او بدي جهالت، ښه هغه څوک دي کوم چې ښه کارونه کوي.

یوه نیک سړي ته ټوله دنیا مورنی وطن دی، کوم وخت چې تاسو په دنیا کې پیدایښت وسو، نو تاسو ژړل، اوس نو یوه داسي ژوند تیره کړه، کله چې مرې ته خاند خلګ به درپسې ژاړي. کوم سړی چې خپله ژوند په نیکو کارونو کې تیروي، هغه په مثل د ګل لرونکي درختي دی، که نه نو د ازغیو یو بوټی دی. که مطمئن او خوشحاله اوسیدل غواړی، نو ایمانداري اختیار کړی، پر حق قائم خلګ په شمیر کې کم دي، مګر په قدر او منزلت کې تر هر چا زیات دي. که چیري یو سړی په ورځ کې یو ښه مصروفیت ولري، نو په شپه کې ښه خوب کولای سي، همدا شان که یو سړی خپله ژوند په ښو کارونو کې تیره وي، نو ښه مرګ ور په برخه کیدلای سي. اصلاً د خیر کار دا دی چې د طمعي پرته د نورو مرسته وکړل سي.

د نیکي په کولو سره د انسان عمر زیاتیږي، په ښو اعمالو، ښو دوستانو او ښو کتابونو کې د اضافه والي راوستل په کار دي، د هر انسان قیمت د هغه ښه عملونه دي. د نیکو خلګو یو خوی دا هم دی چې هغوی د هغو خلګو احترام هم کوي، کوم چې د دوی په کټه نه وي، په دنیا کې صرف دوه (۲) مذهبه دي، یو نیک او بل بد، تر څو چې یو څوک د خپلو بدخواهانو هم خیرخواه نه سي، تر هغه نیک کمال ته نه رسیږي. اې مسلمانانو! په هوش کې راسئ، ګناهونه پریږدئ، په اخلاص سره نیک عمل او په نیکیو کې د ترقي کولو لپاره مخ پر وړاندي قدم واخلئ، تر څو په دنیا کې عظمت او عزت درته حاصل سي او په آخرت کې د دوږخ د اور څخه محفوظ سي.

په دنیا کې د ښه ژوند کولو لپاره انساني قوتونه او صفتونه سته، هر څوک چې غواړي داسي قوتونه او صفتونه په ځان کې پیاوړي کړي، نو یوازي غوښتنه کار نه کوي، بلکي ددې مقصد د تر لاسه کولو لپاره ځان وینسول، خوځول او پوهول په کاري. بریالي کسان هغه دي چې په خپلو غوښتونو پسي ځي، که یې پیدا نه کړي، بیا یې نو د هڅو په مټ تر لاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماخذونه

۱: تفسیر دیوبندي، مرتب الحاج مولوي عبدالحنان (صاحب).

۲: فکري روزنه، لیکوال: مولوي نجم الرحمن (فضلي).

۳: طاقت ببنونکي فکرونه، ژباړن او راټولونکی: مصطفی (صفا).

۴: ویښوونکي خبري، ژباړن: حسیب الرحمن (نورمل).

۵: ژوند څنګه وکړو؟ لیکوال: حسین دهکردي، ژباړن: مجیب الرحمن (محمودي).

۶: د کامیاب او نیکمرغه ژوند ۱۸۰ رازونه، لیکوال: دوکتور عائض القرني، ژباړن: ابو عبدالله ارشاد احمد سراج کاموي.

۷: لطفاً مه ساده کیږئ! تالیف کوونکی او ژباړن: مصطفی.

۸: د وخت ښه استعمال. د وخت قدر او قیمت. د خوشالیو سفرونه. د حضرت خالد بن ولید (رضي الله عنه) لاسته راوړني. بریا کوم خلګ تر لاسه کولای سي. د کامیابي اصول. د کهالي او سستي عاداتو څخه ځان را ایستل. د زړه سکون. روحي ناروغان او د هغو علاج. د ژوند شل (۲۰) لوی سبقونه او عبرتونه. ځوانان دنیا راویښولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال پېژندګلوي

لیکوالي د یوه غوره کمال په توګه په ټولنه کي منل سوی هنر دی، که چیري یو لیکوال وغواړي د ټولني ناخوالي د لیکوالۍ د هنر په مټ را برسیره کړي کولای يې سي، همدا لیکوالان دي چي د ټولنو د نالوستو خلګو لپاره بل څراغان دي او هر تیاره په رڼا کیدلای سي، موږ او تاسي په داسي ټولنه کي ژوند کوو، چي د ژوند د ډېرو ضرورتونو څخه په کښي بې برخي یو، زموږ ټولنه زده کړي او علم ته اړتیا لري، که چیري یو نبات اوبو او اکسیجن ته اړتیا ولري، نو بغیر د اوبو او اکسیجن څخه حرکت نه سي کولای، نو همداسي ټولنه هم لوستو خلګو ته ضرورت لري، چي ټولنه مخته تګ ته وهڅوي او مخ پر وړاندي يې بوځي، نو دا ټول د لیکوال او آدیب برکت دی، که لیکوال د قلم په زور مثبت افکار خپاره کړي، نو زموږ ټولنه او هیواد به د نورو لوستو او مترقي هیوادونه په قطار کي شامل او یو ځای سي، لیکوالان د یوې ټولني سترګي دي، چي ټولنه مثبت لور ته رهبري کوي، که چیري لیکل د کاغذ پر مخ کیږي، نو دا لیکل د یو څه لپاره کیږي چي هغه زموږ ټولنه ده، د پښتو ژبي خادم ښاغلی فرید احمد (مبارز) د مرحوم خلیل احمد (دستګیري) زوی د کندهار ښار په یوه پرتمینه کورنۍ کي په ۱۳۷۶ هجري شمسي کال کي زیږیدلی دی، دیني زده کړي يې د کلي په مساجدو او مدارسو کي ترسره کړي دي، لومړنۍ، منځنۍ او ثانوي زده کړي يې په ۱۳۹۵هجري شمسي کال کي د کندهار ولایت په صوفي صاحب ذکور عالي لیسه کي پشپړه کړي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library